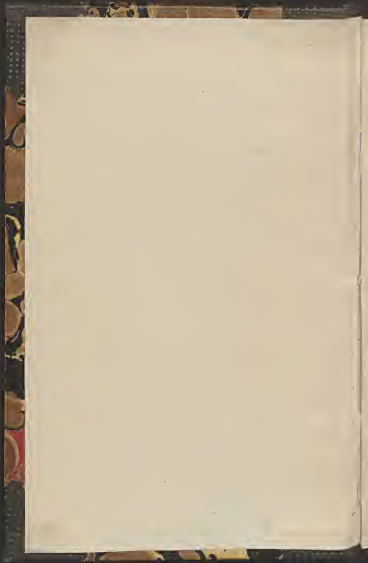

J.240
Mar.

Mariager.

Faþir vor.

Hólum, 1606.

3. 248

Mar

Drottenleg Bæn

Fader wor

Asamt med Almennelegum
og Gagnlegum Lærdome/

DSM

Christelegi Bæ-
na Afall.

1. Pet. 5. Cap.

Bered sparneyter z vafed/puiad ydar
Motstandare Diöpullen geingur i fring
sein grenianda Leon/ leitande epter þeim
hañ suelge/huorium þier strugglega mot
standed i IX Æne.

Uilagur vor Dönstu Mæle / Og
Prentad a Holm:

A N N O.

M. DC. V.

Formale Doct. Paris
sonar / Godrat Minningar / Sem
var Superintendens i Sælande.

A Viise Salomon

Kongur kiefar ællum godum
og Gudhræddum Mönnum/
húort þeir skule þlyta/ hvar
þeir skule Skiols og Nælis leita/ i húr-
syns Meyd og Motgange sem þeim kafi
ad Nondum ad bera hter i Neime/ z seig
er so. Þrouerb. 18 Cap. Nafn Drott-
nis er hid sterkasta Slot/ þangad þlyr
hið Rietskafe/ og verður holpen. Ap þss
are Grein hefur fa goode Lærepader Lu-
therus/ diktad þann huggunarsamlega
Þjalin sem vier syngium i christeligre
Kirkiu/ Dviñande Borg er vor Gud/ a-
gista Skioldur og Beria. En marget
þinnast (þu verr) sem harla listad hugar
um þessan Eerdom Salomonis/ Nældur
treysta þeir oppa veraldlega Mute/ og
akta meir sýna Magt/ sýnar Borger/ og

ram

rambyð. Slot og Kastala en Gud/ So
sem gjorde sa Mektuge Nabugodonosor
Kongur/ þa hafð drambade/ og tok til að
þrofa sier að sjnu mykla Magtar Vell.
de/ og sagde/ Þesse er su stora Babylon/
sem jeg heð vpp bygt med minne storte
Magt/ til Konglegs Nvss/ og til Dyrð
ar minnum Neidre/ En huorsu þungle
ga hafð vard strappadur að Gude þyrer
stjka drambsamlega Nrosan/ þ ma lesa
i Bibliuñe.

Marger freysta vppa Ríkdóm/ stor
ar ætter/ og Vinapiolda/ og a Neimfins
Lucku og Medskte. Og a medan þetta
stendur og bregst ecke/ þa eru þeir glader/
z med goodu Giede/ En snue Luckan sier
þa epast þeir/ z vita ecke hvar þeir skulu
Nuggunar z Nialpar leita.

Þeir eru sumer/ þegar þeim geingur i
mot/ þa leita þeir ecke til Guds/ heildur
til Diopulsins/ so sem gjorde Saul/ eda
til þeirra sem para med Særingar/ Sig
ningar/ Risting"/ Rvner z adrar Galld
ra Tøpraner/ edur Giorninga/ þesser z

þvílísker hápa sína Launa að vœnta/ mǫ
þínú auma Saul/ a sjánum Eýma/ Þeir
Aumu og Fataku sem ecke vita að seigia
nema að Eýnd og Armoð/ í þessu Eý
þe/ þr hápa-litla Nurn um þetta/ huxi
ecke um Gud/ aðalla ecke hans Nápn/ li
þa sem sýnlausar Skiepnur/ þísker vei
þegar þær þa í Musi og Maga.

Eñ vier sem höpum Nápn að Chri
sto/ og viljum vera það sem vier heitum/
það er/ rielt Christner/ skulum þorðast
slíkar Guds Epostaner/ so og að setia
Traust a nökra Verallðlega Nute/ eða
að vera heimsker z athugalauser um oss/
Nelldur skulum vier hápa Ræð Salomo
nis/ z leita strax til Guds í öllum vorum
aliggjande Náudsynnum/ z þlyia til hñs
so sem a það allra sterkasta Slot z Bñ
ge með voru Bæna aðalle/ z vita að vier
munum vera þar hölpner/ epter hñs geo
dum guddomlegum z Þodurlegu Bili.

Eñ þetta Ord eða Máltæke skulum
vier vel merkia sem Salomon hefur hier
að GENA/ Þeir eð þlyia/ þeir hápa
Siandmes

Stándmeñ z Dvine/eda einhuørn Boda
 og Naska/vndan huorium þeir þlyia og
 þorda sier. Sljka Dvine þa hópum vier
 sem er Dispullen/ Netmuren/ vort eiged
 Nollid/og allskyns Gýnd Þijna z Plæ-
 g. z sem a oss Áluma daglega strjðder z stor
 niar/ hvar vndan vier villdum giarnan
 þlyia z þorda oss. Þui er oss Ræd/og þ
 kiefst oss hier Salomon/ad þlyia/bjda
 ecke leinge/ helldur þlyia jafnþiart til
 Guds/ecke med vorum Footum/ þui þad
 er oss omögulegt/ helldur med vorre aud-
 miufre og aluarlegre Bæn/ um huoria
 Syrach talar/ og seiger ad hun trode sier
 i giegnum Skyen/ og lante ecke ap/ þyrr
 en hun klemur sier þram/og sa Næste lq
 gur til heñar.

Þetta er eitt z hid sama sem sa Kong
 lege Spæmadur David seiger i Þm 55.
 Psal. Kasta þine Ahýggju vppa ERo-
 DSEn. David viffe vel ap eigenlegre
 Reynslu/ad vier aumar Mañskiepni er
 um mijslu veyfare/ en ad vier fustum ad
 hafa Styrk til ad vera allar Mañlegar

24. 19.

Lymder

Gymder og Ahyggiur/ Þar þyrir Ræd/
leggur hñi oss að binda þær saman í eitt/
so sem Bagga/og fasta þeim vppa **DR**
DR Ten/hñi sje nogu sterkz að bera þær.

Þetta Rast skiedur með alvarlegre z
stöðugre Bæn. Þuiad líka so sem Ma-
dur lætur Stein í Slöngu/z fastar hon-
um þangad hafi vill/ So er og ein Gud-
rækeleg Bæn til að japna/ so sem ein
Slanga/ í hana leggiu vier allar vorar
Gorger og Ahyggiur/z föstum þeim miz
stöðugre **TRB**/so sem með sterkum Ar-
me/vppa Drottenu. Góddan Rast mun
eðke bregdast eða vera til onyfis/ Nældur
mun Drottinn vissilega hialpa oss/og þor-
sorga oss/so sem Dauid seiger.

En þu nockz seiger so/ Bæra eg ríeff-
lætur so sem Salomon seiger hier/þa vog-
ade eg að bidia Gud/þa villda eg vænta
míer Hialpar af honum. En eg þín hja-
míer eðkert Ríefflæte/þui verr/helldz Gy-
nd og Ranglæte/ Þar þyrir dítpest eg
eðke að bidia Gud/eða vænta míer nock-
rar Hialpar af honum.

Slgt.

Freisting Hardur Steyfer og
 ecke hin minsta ap Diopulsins eldlegu
 Steytum/huorium hañ er vanur ad skio
 ta i Niarta og Samuiskur aumra z synd
 ugra Mafia/og pyrer huorium vier skul
 um vel vakta off. Puiad Salomon tal
 ar ecke um pañ Rietslata sem er Synd
 laus/z pyrer Gude ostrappanlegur/ Pui
 ad sa er eingen/ z alldrei hepur hñ vered
 ad prateknum Jesu Guds Synne alleina/
 hañ ein kune ad vera bæde sañur Madur
 og þar med Syndlaus/ so sem sa gamle
 Lærepader Tertullianus seiger. Neldur
 nepnæst sa Rietslata pyrer Gude/ s riette
 lega medkennur sijnar Synder/ þegar
 þar ecke/helldur jafar þær/med rietsu Ni
 artans Angre og sañre Idran/og þellur
 þo ecke i Mistraust/ Neldur medtefz miz
 stödugre Tru allra siña Synða þyrergie
 þning ap Guds Mad og Myssum/pyrer
 Jesu Christi Medalgöngu z Forþicnan
 alleina/z hepur þar med gott z Gudlegt
 Aporm/ og alla astundan/ ad lipa vel
 z Gudlega/ og iðkar sig i Guds Otta/z

goodum Verkum/so Eiss hans og Fram-
perde meige Gude þocknast.

Núor hann er slákur/sa kallast og hann
er hallden þyrer Gude Rietslætur /en þo
mýkell z margþalldur Þeykleike lode en
nu vid oss aumar Mañestur so leinge a
vier lipum i þessum Heime. Þuiad það
allt saman hylur Gud vor Mislur og
Mýskunsamur Fader/ med síns Sonar
Jesu Christi Rietslæte/og lætur það ecke
koma i lios. Og þo ad vier þollum sío
sinnum a Deigenum/ og liggium ecke i
Syndeñe/helldur rísum vpp aptur so sm
Salomon seiger Þrouerb. 24. Cap. Þa
hepur vor Elskulege Broder og Frelfare
Jesús Christus dreiged yper soddan Þe
ykleika og Misgiörder med sínu Blode/
huöriu hn vthellte a Krossenum þyrer all
ar vorar Synder/ Og hepur sem Spæ-
domuren seiger/kastad þeim nidur i Nas
sins Aþgruñ/ so hann minnest ecke meir
a þær/ Miche. 7. Cap.

Þin soddan Rietslæta talar Jacob
Þostule/ þar hann seiger 5. Cap. Ad
Rietslær

Ríttískats mans Bæn meige njúf ed/ þ
ar hun er aluarleg/ Og þad sama a be
ar hafn jafnsnart med epterdæme G
Gñvppa þad ad eingin skule hux/ z
være eg so heilagur sem Elias/ þa me
eg bidia/ þar þyrter leggur hafn þetta i
Elias var Madur líka so sem vier/ z
So ad vier skulum hugga oss vid þad/
vera i vissre Bæn þar um / ad nær he
vier bidium Gud af Niarta/ og m^r si
pastre Tru/ þa þyrterljatur Gud ecke ve
Bæn/ heildur ma hun og megnar mñ
fyrer Gude/ líka so sem Bæn Elie / i
huorn vier lesu 3. Kongaña Bok 18. 1.

So gjorde sa goode og Gudhræ
Kongur Josaphat/ þa hans Dvinaer þ
ngdu ad honum/ og ei var mögulegt
hñ kynne med Mañlegre Magt edz R
dum ad standa i mose ovngum Her sin
Dvina/ þa var hafn ecke epasannur/ hel
þlyde hann til Guds/ so sem a eitt sken
Elof/ og þad med aluarlegre Bæn um
Niarp z Niastod/ z þiect hana/ 2. Pa
ralip. 20. Capitula.

Einns gjorde A S S A Kong: Juda
hafi leitade til Guds med siine Bæn/ &
licet sig vppa hafi/ þa prect hafi Þyrd
egan Sigur a Blalands Konge/ sem
þoe trusium hundrað þusund⁹ Stríðs
aðla/ & þar ad ault þriu hundrud Baga.
En þegar hafi þorlicet sig vppa. Sýr
mids Kong/ en ecke vppa Gud/ þa gieck
ennum illa/ og vart hardlega avstaddir
þ Guds Spæmanne Nanani/ sem lesa
af aftarre Kroniku Bokenne 14. & 16.

Þesse Epterdæme og vñur pleire sm
lunda þinnast/ kenna oss lioslega/ ad þeir
m so eru R I C H T larter/ sem nu var
n talad/ þeir meiga viffelega inþlyia til
Guds med aluarlegre og riettre Bæn/ i
þerre hellst Neyd og Raudsyn/ sem þu
afi til ad þalla/ og þeir meiga viffelega
vnta og vona þar vppa/ ad þeir verda
bænheyrdar/ þyrer Jesu Christi Nafns
er. Og þo ad so sie/ þeir verda ecke
alla tjma Bænheyrdar epter siine Bidd/
þa verda þeir þo bænheyrdar epter þu
sem Gud vill / & þeim kafi ad verda gagn
legast

13. 3. Þuiad Gud þænheyrt offecke all
7d. Geiger Augustinus) epter vort Bild
ap þui ad hann vill þænheyra off/ off til
Saluhtolpar.

Og þo ad eingen ennur Epterdæme
vætt/ þa eru þo til marger gooder Men-
n og Gudhrædder/ sem ap eigneslegre Reyn-
flu lært hafa/ i öllu sínum stærstu Sorg-
um z Meydum/ ad þlyia til þessa Drott-
ins Naps/ z afalla þad med Martans
brennande Bæn/ z medlicna hversu Gud
þeyur sierlega hialpad þeim/ þar ei var
neffrar manlegrar Hialpar ad vænta.

Enn þeir Kænglatu/ sem lipa i syn-
um Syndum og Glæpum/ og aldrei þo
þæst Syndafna/ heldur veltu sier wr ein-
um Saurindum i öllur/ so sem Guðn/ þr
hafa einstis slíks ad vænta/ Þuiad Gud
þænheyrt ecke soddan Syndara/ Jóhñ.
9. Cap. Og þo þeir vpriette sínar Men-
dur/ þa vill Gud þo Eyrkia sín Augu þy-
rt þeim/ so sem skrifad stendur Esaie 1.
Cap. Og þo þeir bidie mig/ þa seigest
Gud ecke vilia þænheyra þa/ þuiad þeir

ra Hendur fle pullar með Blod.

Nu er augliöst / að þar eru margar
goodar z gudlegar Bæner / sem Læreped-
ur heilagrar Christne og fleire adrer þr-
omer z Gudhrædder Men a voru Dögo-
um hafa diktad og samsett / þó er engre
af þeim öllum sagnanda við Drottensle-
ga Bæn / hvaria Guds Sonur hefr sialp-
ur samsett. Þuiad hun er so sem ein Bp-
sprettu / af hvarre allar adrar hafa sinu
Bpruna. Nun þramsetur i stuttu Ma-
le allt huad vier höpum þörþ að bidia /
bæde andlegt z líkamlegt. Þar að auk
hefur hun þær sierlegustu Greiner inne
að hallda / sm Men skule umhuxa / þegar
þeir vilja nokurn miz þre Bon bidia / að
þr mune þá þad þeir bidia / Sem er þad
þyrsta / Eþ þa vill hialpa oss sem vier bid-
ium / þad aðnæð / Eþ hafi gietur / þad þrid-
ia / Eþ hafi veit að þ er oss gagnlegt sm
vier bidium. Þuiad / eþ nokkur vill hial-
pa / en hafi gietur ecke / Ellegar hafi að-
tur hialpad og vill ecke / þa stodade oss
eckert. Sömuleidis þó hafi bæde villde z

giæte / emm visse ecke huort off vøre þad
gagnlegt eda ecke / þo vier þeingdū
vier bidium / þa mætte skie ad slíft Nialp
være helldur til Skada en Gagns.

En allt þetta verdur off kient strax i
Formalanum þyter Drottenslega Bæn/
FADER VOR sem er a Himnum.
Er hañ vor Fader / þa vill hañ vísselega
hialpa oss / Er hañ a Himnum / þa giet
ur hañ hialpad oss / þuiad hñ er Almætt
ugur. Nañ veit og huort þ er gagnlegt
eda ogagnlegt sem vier vm bidium / þuiad
hañ er sa allra Bjsaste.

Þetta z margt añad pleira / sem huor
ium christnum Mañe ber vel z vandlega
ad hugleida / þegar hañ les þessa Drottens
lega Bæn FADER VOR / þa hepur
sa Frome og Gudhrædde M. Andres
Mariager / Söfnar prestur til S. Ni
cholai Kirkiu i Kaupenhaffu / i sijnū Pre
dikönum kient og vnderuissad sijnum Tel
heyrendum / z þad i stuttu Mæle sem an
æfed og þripad. Huort hans Erpide /
Mæn hallda / ad allmorgum meige koma

til Gagns og Bundernasunar/ enni áttá
hellst Gude Almáttugum til Lops og
Dyrðar.

Drottē Jesu Chríste Sonur Guds/
sem sialpur hefur kient oss þessa Bæn/ &
skipað oss að bidda með þessum Orðum/
og þu veist best vorar aliggiande Næðs-
synar: Gief þu og vppvek þu með oss
þann ríettra Næðarennar & Bægnarennar And-
da/so að vör i öllum Neydum & Gaskas-
sendum vorum Kyñum að plyta til þijn/
med vorum Bænum/ so sem a eitt sterkt
og oþperuinnanlegt Slor/ og þyrer þinna
Guddomlega sialp myskunfamelega ver-
ða þrelsfader/ i öllum vorum freistingum
sem oss áminnum Mótum kunná til handa
að koma. Og þá eina gledelega Sigurs-
vinnu a Syndene/ Daudanum og Drott-
inum/ Og að vör mættum þyrer þennan
líkamlegan Dauda/ innanganga i eilípu
Líf / og með öllum kringlum Guds og
heilögum Vinöldum/Lopa og Veggjama-
þig að eilípu/ með Föðurnum og
heilögum Anda/ Amen:

Drottaleg Bæn

Er skripud af Gudspiallamanum.
Matthens i siotta. / Og Lucas
ellepta Capitula / Og er
hunn so lætande.

Fader vor sem ert a Him-
num. Helgest þitt Ríkn. Til
kome þitt Ríke. Verde þinn
Vilte so a Górdi sem a Him-
ne. Gief oss í Dag vort Dag-
legt Braud. Og þyrger þess oss
vörar Skulder / sem vör þyr-
ger þess vörum Skuldunaut-
um. Og leid oss ecke í Freistne.
Heldur þessa oss þra Illu.
Þuiad þitt er Ríked / og Rapt-
uren / og Dyrden / að eilífu /
Amen.

Um Cristelega Bæn stefnd ur so skripad/ Matth. 6. Cap.

Nær þu giserer þína Bæn/ þa skaltu
ei vera so sem Hæsnarar/ hustum fírt
er ad standa og bidaft þyrer i Samfun
duhwsun/ og a Gatnahornum/ so ad þr
fiæst af Mönnum. Sannlega seige eg
ydur/ þeir hafa þeinged sijn Laun. En
nær þu bidaft þyrer/ þa gack inn i þitt
Svefnhws / og ad lyktum Dyrum bid
þu Födur þinn leynelega/ Og Fader þinn
sa i Leyne sier/ mun þier það openberlega
gjafda.

Og nær þier bidaft/ þa vered ecke
margmællter/ so sem Heidingiar giora/
þuiad þeir meina/ ad þyrer langar Bæn
er/ mune þeir bænhyrder verda. Þar þyrer
læfest þeim ecke. Þuiad Fader ydar
reit huors þier hapsed Þorþ/ ædur enn
þier bidaft hann.

Hristeleg Kirtia/sem
er Gopnudur Heilagra hier
a Jöfdu/hefur TVEIT/i
huöriu þun a sierdeilis að þu
ka sig/Gude til Þionustu og Þockunnar/
sem er þyrst Guds Ords Hæyrn og Predika-
un með reittre Tíðkan Heilagra Sacra-
menta/Þa þar næst ein hristeleg Bæn til
Guds/eda Bæna ákallad. I þessu huör
itæggju þapa aller sañer Guds Þyrkend-
ur alla tíma i þra Heimisins Öpphæpe sig
iðkæd/ so sem af Heilagre Rímingu verð-
ur noglega Biniðfad.

Þetta tvent/sem er Guds Örd/r Bæ-
nen/ hefur vor klupe Lausnaröð og Læres-
meistare Jesus Christur með Hönd þapt r
alvarlega þui þram þylgt/og þæd þram
sett þyrer sína Læresneina/og böðed þm
það og a Gendur þaled/ so sem Þoðlega
þia ma i Gudspiallegre Hístoríu/eintum
þia Gudspiallamáñenum Matthens / 5.
6. 7. Cap. Þar þñ eðke alleinasta þram
setur nær allan Lærdóm hristelegrar Re-
ligíonis og Truar/helldur talar þñ þ r
og eirnen um Bæn og Ákall til Guds/
þem er su þellsta og sierlegasta Iðkan og
Iðia eins christens Máns/þuör eð Chris-

sti Velgiörninga vill nioðrande verða:

Þar þyrir er og ljúka tilheyrelegt / að
vör sem brosum oss af Christi Nafne / &
fölluð kristner / iðkun þetta tvent / og
höfum það með hönd Daglega / og þios
num Gude / eðle alleinasta með Predikón
og heyrn Gudlegs Ords / það að heyrna /
lesa / læra / og jafnlega með hönd að þa
þa / heildur að vör ljúka einn með chr
stelegu Bænabálde til Guds / Birtum
og auðsynum / oss að vera sama Gud
Dyrkara / og Tilbidiendur:

Til þessa þa þienar harla vel su a
gistra Herrans Jesu Christi Underriðsum
sem stendur þia Matthæus / 6. Cap. Um
chrstelega Bæn / huð vör verður velóð
Guds heilaga Nafne til Lofgiörðar /
en kristnum Naunga til gagns og goo
da / epter þeirre Næð & Gæfu sem Gud
hefur gíped. So að vör ásamt með
Guds Orde og heilögu Evangelio / huð
rt vör nu höfum (Lof Gude) breint og
omeingad / lærum að aðalla og bidda
Gud ríerrelega og iðuglega / i þann mæta
og með þeim Ordum sem Herran Chrí
ur hefur sialpur kient & þramsett / Huð
Bæna aðall eðle verður iðkad / þa
Orðsins Predikun til einfisks / Gagnlaus

Enn cadur þyrre enn Herran Christur
 þa an þramsette þa Formulam eða þeñan
 Bønahætt sem vier neþnum DROTTEN
 lega Bøn/ þa skilur þa an þra þeñe & þreñ
 far af þeñe tuo Lóstu/ med þuórtu þhari
 searner hóþdu Bønakaalled saurugi giórt
 sem var Græsne/ og Munnþlapur/ þvad
 tuent en nu þínst þia allmórgum/ Og str
 appar Christur og avýtar þhariseanna
 Græsne og Mernad/ og þa segðan sem
 þr hóþdu/ þegar þr giórdu sýnar Bæner.

Nu af þui ad eingen Idne er gagns
 egre og nauðsynlegre/ og þar med er ec
 rt Verð og eingen Giórningur so vandur
 so sem þesse er/ ad biðia riettelega / þa
 skal þyrst cadur en vier komum til Drott
 nlegrar Bænar/ og þennar Vefkyringar)
 lað verða um gamlan og goodan & al
 nennelegan Catechismi Lærdom sem hly
 er vppa chriftelega Bøn. Og verða vier
 þramsettar VI. Spurningar / i stuttu
 Mæle/ sem blioda vpp chriftelega Bøn.

I Nuad er Bænen/ Eða huad er ad
 biðia. Og hvar þyrer vier eigum ad ha
 þa Orðen vid i Bæneñe ?

II Nuorn vier eigum ad tilbiðia og

Añ.

afalla

afalla?

III Quort kann tiettelega ad bidia?

IIII Quort Bænen sie bunden við
Stund og Tíma/ edur nöskurn sierleg-
an Stad/eda við nöskrar Ceremoniur/
Skiccan edur Negdan?

V Fyrer húsiu eiga Meñ ad bidia?

VI Quort Gud mun afka og alþia
vorar Bæner/eda ecke?

Gud Almættugi giese off sína Náð
þar til/ ad vær meztum læra af þessu/
tiettelega ad tilbidia Jöðuren i Anda og
Sáuleika/so vier verðum sañer Tilbidien-
dur: O Herra Jesu Christe vor einka
Medalgangare þia Gude Jöður/ Veitru
off og giese Anda Náðareñar og Bæn-
eñar/so vier meztum víta og skilja þua
vier eigum ad bidia:

Fyrsta Grein eda Spurning.

Ad bidia/ada giöra Bæn til Guda
er ad hapa Samtal við Gud/og vppþeg-
ia Mun og Hiarta til þans/Og af þó-
num alleina ad girnast i Jesu Christe
Náðne/ sem er vor Medalgangare/ allt
það gott er/ Andlegt og Líkamlegt/þua
ad

ad hellst víer höpum hörp ad þiggja þyr
er off eda adra. Og ad bidda af off þad
sem er illt og skadsamlegt/ og Gude ad
þacka þyrer veitta Velgíörninga. S. Bern
hardus seiger/ ad Bænne sie Guduræteleg
Gíartans Gíend til Guds/ ad hann gíeþe
off þad gott er/ en þorde off þui sem illt
er. S. Cyprianus, Þu sem hugar annad
en þad þu talar/ þuörnentkañtu ad bidda
Gud ad þeyra þig/ þar þu þeyrer þig
eðfe sialþan:

Slíkt Bænahalld eda Bænnaat all þey
ur mörg agíætleg Nöpn i Heilagre Ritn
ingu/og so líka i Bókum þeirra Gómlu
Gudhræddu Lærepedra/af þuörnu Nöps
num jeg vil þa ein þrañf seria.

David i þeim 141: Psal: Kallar
Bænena Insetum, þad er Reykelsis Opp
ur/sem Gude vil þecknast. Þuiad þegar
hann var i Gíarlægd vid Guds Tíalldsvíð
þar Men ærtu ad þörnþara Bæde Reykels
se og aðad/þa Gítalade hann þad Oppur
mz sinne alnarlegre Bæn til Guds/7 meina
re ad Bænne skyllde vera þyrer Gude i
staden Oppursins.

Salomon kallar Nöpn Drottens/eitt
Slot/Kastala edur Vígge/og seiger ad sa
Ríettlæte þlyie þangad med sinne alnar
B iñ. legr

legre Bæn/ & verðe þar verndadur & holf-
en: Og í sama Capítula kallast Bænen
ein þatæks Mæns Suplicatia, Prouerb:
18: Capítula.

Í Vísinda Bókum næst þun Scus-
tum, þad er Skíólldur/ þar með Moys-
ses stóð í mote Guds Reide/ og giórde en-
da a Lyndum Israels Sonar/ 18. Cap.

Þia Spamanænum Ezechiel Plagar
Gud þad/ ad eingun giórde sig ad Mæ-
negg/ ad standa þyrer Landum í mote G-
ds Reide/ þad er/ eingun bæðe þyrer Folk-
um til Guds/ 28. Cap. Söddan Mærs-
neggur er Bænen.

Í: sus Syrach 35. Cap. jafnar Bæ-
nene við einu Sendeboda/ sa þer þreynger
í giegnum Skyen/ og kúer eðe þyrer en þú
kæmur þram med sijn Erinde þyrer Gud.
Og þun lætur eðe ap/ þyrer ein sa allra
þæste giegner þene. Dauid seiger í Psal-
88: ad Bænen gange þun þyrer Gud/ & ad
Gud þneige sijn Lyra til þenar.

Sa Heilage Augustinus seiger/ ad
Bæn þins Ríttlæta þe Lykíll ad þíne-
ríkte/ þun þære vpp/ en Mæd Guds opæn-
til vor/ & en þo þímenen þe þær/ & Jórd-
en við/ þa þeyrer þo Gad. Mannanna
Bæner/ þegar Samunþkan er þrein. Og í
þóðrum

öðrum stad seiger hñ so/ Oratio est oran
ti Subsidium, Deo sacrificium, Diabolo
flagellum: Það er/ Bæn er ein þialp
þeim sem bídur/ Gude Öppur/ og Diöþla
enum ein Plaga og Þýna.

Hinn Helge Chrysostomus jafnar
Bæneñe/ við þann Stad eða þa Borg sinn
rambygd er með sterkum Mörueggjum &
Vigskordú/ en huðra hún þann anduells
lega að verða yperuñen / & koma í Övina
hendur. Og en í öðrum stad seiger hñ so/
Oratio jugis est infirmitas Hostis, Það
er/ Þugleg Bæn gíðer Övina væmegna.

Gregorius Nyssenus nefner Bæne
na eitt Band sem off bídur við Gud/
seigande/ A Deo recedit, qui per Oras
tionem se ei non coniungit, Það er að
skilia / Sá ekki ræðelega bídur/ þann skils
ur sig við Gud/ eða þra Gude.

Gregorius Nazianzenus kallar Bæ
na Trauppur/ a huðrum vier vpp slýg
um til Guds.

Hilarius seiger / að Bænen sie Vopn
og Veria / hvar með vier stormum & strýð
um vppa Diöþulen.

Hesychius jafnar chrístelegre Bæn
við ilmanda Reykelse/ það sem lækna
Reykileik Augnaða og Heilans bíd jñra/

Búg:

so

so lestne Bænir allar Sálarnar Með
sendir. Hun vpplyser Skynsennar Aug
gu/ & hun jlmir & luftrar vel þyrir Gude.

Eið annar af þeim gömlu Læpreðs
tum seiger/ ad Bænir sje so sem eið Stal
boge spantur/ hvar með vier bræðum And
skotan/ so þñ þorer eðfe ad Róma nær off.

Ap þessum og þleirum óðrum Máls
greinum meigum vier læra/ huðrsu merke
legur Slutar og ganglegur ad Chrísteleg
Bæn sje/ hvar þyrir vier eigum hana ad
elka/ og jðuglega ad rækja.

Eið hvar þyrir þurpum vier ad hafa
Orden vid j Bænenne ?

Bænir skiedur með ruenú more/ añad
huðrt með Siartanu alleina/ ellegar
Bæde með Siartanu og Mañennum. Vær
vilfum hier ei tala um Bæner og Mañ
gjalpur þeirra Phariseis/ & añarra vörð
snara og heidená Mañá/ huðra Chrístur
gietur Matth. 6. Cap. & hja Gudspjal
lamanennum Lucas j 18. Cap: um Bæn
Pharisearans sem Bad j Musterenum: Hier
verdur alleinafka talad um eina riettelega
og chrístelega Bæn/ Hun skiedur optsinis
alleina með Siartanu & hugskotenu/ Þvi
ad þad skiedur opt/ ad Gudþræddar mañ
eskur.

eskil & verða þastarlega yperfallnar af
Sotr og Siukdome / standum af bradleg
um og hryggelegum Tíðindum / & öðrum
þulíðum Tilburðum / so þær kunnia eðfe
Orðnum vpp ad koma / en þiðia þo og
endurþa i Hiartanu til Guds / & soddan
Bætur þærslitur Gud eðfe. Vier lesum
vm Moysen / þa hann var staddur i storu
hæska / hia sæpnu rauda / þa kallade hn
i sínu Hiarta til Guds / & varð þanheyr
dur: En soddan Epterdæme Moysis sku
lum vier eðfe misbruka / og hura / ad þad
munu nægja ad þiðia allena med Hiart
anu. Helldur skulum vier og eirnen læra
Munum vpp / og afalla Gud bæde med
Munum og Hiartanu.

Þad þenysast med þessum eptersýg
ande Greinum.

1. Fyrst þerur Gud kient oss / eðfe all
einasta huad vier skulum hura þegar vier
þiðium / Helldur og so huad vier skulum
tala og seigia / og huor Ord vier eigum i
Munum ad hapa / þar hann seiger Luc: 11.
Cap. Þegar þier þiðied / þa seiged so /
Gæðer vor / & et. Lífka seiger David i
Psalm. 116. Þad er mér líft ad Dr
orten þerur mínna Rödd / og mínna
Starfæðne.

W v.

Hier

2 Hier með höfum vier nogleg Epters-
dæme í heilagre Ritningu/ þeim oss ber
epter að þylgia/ þar Guds Börn hafa
Gud afkallad/ bæde með Hiartanu & Mun-
enum. Í þessa Meining eru skripader
Psalmar Davids/ & Bætur Moysis/ Da-
niels og annarra þleire heilagra. Ítem/
Herran Jesus hefur sialpur með Hiarta &
Munne beded í Ruólldmáltíðene/ í Gras-
gardenum/ Já/ í rugr reisur hefur hann
með hærre Róddu á Krossenum kallad
vpp og beded. Þar þótt skulum vier ecke
læta oss leidaft/ & ei skulum vier skamast
vor að læta vpp Munen/ þegar vier bidd-
ium/ bæde í heimuglegum og almenneleg-
um Bögnum:

3 Þesse Bænahættur/ að biddia Bæde
með Munenum og Hiartanu/ leider epter
sig marguðslegt Gagn & stóra Nyrsemd.
Þvíad þegar Madur gíðrer sína Bæn
Bæde með Hiartanu og Munenum vander
eins/ þá vppnektast Hiartans Gudlegar
Girnder og þel með Orðum Mannsins/
Þá hindrast og dragast hugreiningarnar
þrá Siegomannum/ & til þess Efnis hvar
vni vier biddium Gud/ þá lopum og dyrk-
um vier Gud ecke alleinasta með Hiarta-
nu/ þelldur og eirnen með Tungunne/ þá
þinnur

plmur og Tungen asamt med Hiartanu
 Guds Særleika / So sem David seiger i
 psalmenum / Smacked og siaed huad seg-
 ur ad Drotten er / seker eru aller heit sem
 vona vppa han. Hier ad ant er su munns
 lega Bæran ein openber Jarning vorrar
 Truar sem annars er hulen i Hiartanu þyr-
 er. Dísplenum / og Heimenum / og i Opsok-
 nese. Daniel var vanur ad bida i leynd &
 heimuglega / en þegar Darins Kongur þy-
 rerfud það / þa vpplauk Daniel synum
 Viðgangum / & giorde sina Bæn med hær-
 re Róddu / hvar med han villde lata sia /
 ad þu være einogen Afgudadyrkare. Med
 foddan Bænahætte giesum vier og so ód-
 rum ap offeitt gott Epterdæme / nær vier
 jduglega bídium og atóllum Gud bæde
 med Hiartanu og so Munnum: Item /
 med þessum hætte komum vier i Tal við
 Gud / þegar vier bídium med Hiartanu &
 Munnum: Þólad nær þu les Heilaga
 Ritning / edur heyrer Guds Ord / þa talar
 Gud við þig / Enn nær þu bídur / þa
 talar þu við Gud / seiger hinn sále Au-
 gustinus:

4 I Siorda mæta hópum vier mörg
 Guds fyrrheit / ad foddan Bæner sem
 skie ap Hiartanu og Munnum / eru Gude
 þeck

þeckar og þægar/so sem þar stendur/A-
talla þu mig a þínni morgangs Tíma/
Jtem/þesse þínn Satæle kallade/ 7 Gud
sænheyrde hann:

5 Ad sýdustu þa hópur vier nog Dæ-
me þar til/ad þeir sem eru ósænrætnir/
og hirdulanser ad biddia og atalla Gud/
þeir hafa opt orded Mællanser/ og med
Bradum Dauda burt kallader/ og med þd-
rum hærtum plagader/so þeir hafa ecke
gietad atallad Gud/so sijn skiede Pharao
Kong/ Hann villde ecke atalla Gud þa
hann mætte/ sýdan þa eptet a i Hæponu
randa/þa hann (ma vera) villde/ þa gat
hann ecke/ Soddan Dæme þinnast nog:
Alþ þssu er það anglost/ad Gud vill vier
skulum bæde med Hiartanu 7 Minnum
hann atalla. Enn verðe það so ad vier
ecke gietum talad Orden med Minnumin.
Þa heyrer þo Gud samt Bæn 7 Andvarp
an Hiartans.

Auñur Grein eda Spurning.

Huorn eigum vier ad tilbidia og
atalla ?

Þesse Spurning er bæde naudsynleg
gagnleg: Þuistad huor hann veit ecke huor
þann eige ad atalla/ sa biddur þorgiepins

og hans Bøn verður þónum ad Synd/so
 sem David seiger Psalm. 109. Já/ hafi
 þið og þær ekki/ þúið hafi þið illa.
 Þar þyrir þi þad ollum vitanlegt/ ad vi
 er eigum ónguan ad afkalla nie tilþiðia/
 nema Gud alleina / sem er **FAÐER** og
SONUR & **HEILAG: ANDI**/ þúið
 þar vppa hófum vier alleina Þod & Þi
 þalning i öðru Guds Þodorde/ og víðar
 ariarstadar i heilagre Rímingu/ Þar um
 hófum vier Syrerheit Guds/ og nogleg
 Epterdæme heilagra/ þeir ed þanheyrd
 er þa þa vered. Gud talar þyrir Munn
 Davids i Psalm. 50. & 145. Afkalla þu
 mig i þíne Neyd: Jtem/ Þrotten er na
 þegur þeim sem hafi afkalla af þiarra.

Þetta eigum vier vel og vandlega ad
 þerka / i gíegn þeim sem nóðrar Skiep
 nur tilþiðia / og þeim veita og til leggja
 þa Þyrd og Þru sem Skaparannu allei
 na þer ad þa þa. Og i gíegn Þæna afkalle
 heilagra/eda ariarra Skiepna/ þa merkt
 þesse epterspýlgíande **ARGUMENTA** &
 Þenijfingar.

I Vier hófum af Gude þuðrke Þod
 nie nóðra Þiþalning/ ad tilþiðia heilaga
 eda nóðrar adrar Skiepnur.

Gud þegur ekki nóður stadar þyrir
 þeir

beitið nie loðað/ að þæghæra þa sem
Skiepnurnar afalla.

3 Vier höðum eingen loþleg Eþterðæ
me/vm Bæn og Afall til heilagra / edur
til nöðra annarra Skiepna/ heildur eru
nog Dæme þar/ þuert a more. I Open
beringar bók S. Johannis lesum vier/22.
Cap. að Engellen vill eðfe vera tilþeden
að Johanne/ heildur seiger hann/ Giðr þ
eðfe/þuiad eg er þinn Sampion. I Post
ulanna giðrningum/ 14. Cap. stendur/
að Prestur Iupiters/ villde þæra Forner
Paulo og Barnaba/en Postularner villdu
það eðfe liðað/ & sögðu/ Vier erum dand
leger Men eins og þier/ og þodum yður
Euangelium/ og að þier skulud snua yð
ur þra þessu heigoma til liðanda Guds.

4 Offer augliðslega þyrerþoded i heil
lagre Ritningu/ að tilþidia nöðra Skiep
nu: Þuiad so seiger Gud/ i þinnu Bók
Moysis/6. Cap. Þu skalt tilþidia Drott
ten Gud þinn/ og þiona höðum alleina.

5 Eþ að vier athugum og hugleidum
Tegund og Natturnu heilagra/ þa vitum
vier/ að þeir eru eðfe Almættiger/ þar
þyrer lunn þeir eðfe að giepa off það vi
er þurpum/ Þeir þurpa sialþer við Guds
þialþar/ liðað so sem vier. Esai. 64.

Cap

Cap: stendur so skripad / Abraham veit
eckē ap oss/og Israel þeckir oss eckē/Enn
þu Drottinn ert vor Fader og Freljare.
Item/Heilager giera eckē vered allstadar i
öllum ættum nalæger/Enn Gud er allstadar
ar/Heilager kunna eckē að sja Hiartans
þanka ⁊ hugreiningar/enn Gud er sa sem
ransakar Hiörtum/⁊ veit ⁊ sjer allra Man
na hugreiningar/⁊ þan verdur eckē a Tæ
lar dreigen/Þar þyrir eiga menn þan all
eina að aðalla og tilsidia.

6 Þænaakall til Heilagra/ eða nöf
ra annara Skiepnar/ þad er i mote öllum
Catechismi Lærdome. I Guds Lögmas
le er þyrirboded að elska þa yper alla Glu
te og ap öllu Hiarta. I postulegre Truar
færningu stendur þad eckē/ að vier skals
um trua a Heilaga þramlidna/Vier eiga
um önguan þan að aðalla eða tilsidia/a
þuörn vier eigum eckē að Trua. Þuad
þuörnen vill nöfður aðalla þann a þuörn
þan truer eckē? Nu meigum vier eckē tr
ua a Heilaga/ þelldur alleinasta a Gud
Föður/og Son/og Heilagan Anda/ þar
þyrir meigum vier eckē þelldur tilsidia
ka. Eckē þelldur þinn þad i Drottanlegs
re Þæn/að vier skulum tilsidia Heilaga:
Og eckē þelldur erum vier skjörder i þeir
ra

sa Napne/ Og ecke þiust þad nie beuissast
ap Sacramente Heilags Altaris/ ad þr
skule tilbædner verða: S. Augustinus bes
uissar med þessu mote/ ad Menn eige ecke
ad afalla þramlidna Heilaga. Þeir Fram
lidnu (seiger þa) þaga ariðad huðrt lipad i
þessum Heime vel eða illa. Hæpe þeir otr
ast Gud & elskad/ þa er en nu þeirra stæra
sta Girnd og Glæde þad/ ad Dyrd & Væid
ur & ðill Þionusta ste veirt & tillögð þeim
huðrn þeir þaga sialper hie i Heime elsk
ad og dyrdad/ þad er sialpfi Gude/en ecke
siet: Enn hæpe Framlinder lipad oguds
lega/ þa eru þeir tapader: Þar ap er aug
liost/ ad i önguan mæra hæper þa Fram
lidnu ad afalla/ eða tilbædia.

7 Þar er ecke nema einn Medalganga
are mille Guds & Maðana / sem er Mað
uren Jesus Christus. Ap þónum eignum vi
er alleina ad þa þad/ ad vera vor Arnad
ar Maður/ og Medalgangare/ þia Gude
Góði/en ecke ap Heilögum Framlidnum
Guðr hann vill nu riettelega bida/ sa a
legge þa þræðelegu Apgudadyrdan þa
domsins/ um Vænaakalled til Heilegra:

Þridia Grein eða Spurning.

Guðr þa siettelega ad bida?

Hei

Herran Jesus seiger Johñ. 4. Cap.

Ad samer Tilbidiendur bidie Góðuren í
Anda og Sanleika/ og ad Sadereñ villie
þvilika Tilbidiendur hapa/ Og einn ap
þeim gömlu Lærepedrum seiger/ ad eckert
sic vandara og tornelldara en ad bidia ri-
rettelega/ Þar þyrer skal huðr Madur hus-
ra til/ sa sem riettelega vill bidia ad þord
ast þessar eptersylgiande Synder.

1 Fyrst Oprjke og Grind við sin þaa-
takkan Naunga/ Þuiad so seiger Gud/
Esa. 1. Cap. Þo ad þier vtbreided yðar
þendur/ þa þyrge eg min Augu þyrer yð-
ur/ Og þo þier margþallded yðar Þang-
er þa vil eg þo ecke þeyra yður/ þuiad yð-
er þendur eru þullar med Blod/ Þuoed r
þreinsed yður/ taked í þurtu þra minu Aug-
lite yðar vonda Breyrne/ r et. Gud giepe
ad þeir Rjktu og Mektugu villdu þyra
vm þetta.

2 Hann skal og þordast Myskunarleys-
e við Naungā/ þuiad þad hindrar Þang-
ena til Gnds/ so sem Salomon seiger/
20. Cap. sinnar Orðskvída Þokar/ Huðr
sem þyrger sin Eyru þyrer Sataks Mano
Þang og Akalle/ sa mun falla og verda ei
þanþeyrdi. Jacob Þostule seiger/ 2. Cap.
Ad Myskunarlaus Domur/ skule ganga

C.

yþer

þær þa þan sem öngna Mýskum veiter. Það
regner nu þa Ríke Mladur í helvíte: Og
Aktor. 10. Cap. seiger Guds Lengeill til
Cornelium/ Þýnar Bæner og ólmósur eru
vpp komnar til minnis þyrer Gud.

3 Heipt og Hatur spíller og Chrístes
gre Bæn/ Þar þyrer/ þuór hellst sem bídía
vill ríettelega/ þa þorlíkkest aður víð síu
samchristen Naunga/ so sem Chrístur byð
ur/ Mlar. 11. Cap. Nær þier standeð og
bídíeð/ þa þyrergíeðeð/ eð þier bæðeð nóck
nd til að tala óðrum/ vppa það að yðar
Fader a himnum þyrergíeðe yður yðar
Skulder. Þeir Heiptuðu syndga/ þuórt
sem þeir bídía eða bídía eðle/ Eð þr þr þr
sooma að bídía/ þa bríota þeir a me
óðru Guds Bódorde/ Og þo þeir bídíe
þaþaðe Heipt & Hatur a óðrum/ þa óska
þeir sialsum síer Guds Reide. Þar þyrer
þo eingin Orsóð vøre óñur til/ að leggja
aþ Heipt og Hugmood/ Hatur og óþund
til Naungans/ enn þesse/ þa er þu er d
nog/ vppa það að Bæn þorhindrest eðle.

4 Dramb og Mýskelæte skadar & so
Bænena. Þuðað Gud alýtur að eins au
míuð/ Ljúrelat og Sorgþull Gíórtu/ enn
stendur í móte þeim Dramblatu. S. Aug
ustinus seiger/ Þo þu síert þín Rílkastu/
þa

þa skaltu biddia so sem Satætur. Þar þyr-
er þapa þeir Gómlu þyr meir þap þad
til Sids/þa þeir þapa vilid biddia alaar-
lega/ ad þeir þapa ecke alleinasta þastad/
heldur og eimen/til meira marks Jðran
ar ⁊ Andmyktar/þa þapa þeir klædt sig
Seckium/ ⁊ auðed Afsku yper Hópud fier.
So giðrde Achab 3. Reg. 2. Cap. Ezech-
ias/ Josias/ 4. Reg. 19. ⁊ 22. Cap. So
giðrde og Judith/ ⁊ þeir i Ninine: Slgt
audmykt er Gude þægeleg/ þegar þun er
ecke ap þræfne.

5 Vantru hindrar ⁊ so gudlega Bæn/
Þar þyrer seiger Christur/ Marc. 11.
Cap. Allt þvad þier um biddied i yðarre
Bæn þa TR Ved ad eins/ og þad skal yð
ur veitt verda. S. Jacob seiger/ 1. Ca.
Biddied ap Trunne og eþed ecke/ Þriad sa
sem er eþasamur/ þann er so sem Siðars
þylgia/ su sem ap Vindentum verð: dripen.
S. Hieronymus seiger/ Non orarem ni-
si crederem; Eþ ad eg tryde ecke/ þa vill
da eg ecke biddia.

6 Forsomun/ Lete og Bænþæktarley-
se er og so miðg skadsamleg/ ad læta ap
Bænne jafnshart/ þo vier verðum ecke
þan þeyrder strax þegar vier vilium/ Þad
þieier Christur off/ Luc. 18. Cap. i Ept

erlættingu um þann ranglæta Domara, &
eina þaræka Eðfu/ ad hann vill vier skul
um oþplatanlega biddia/ þangad til vier
verdum þæghyrder.

7 Jdranarleyse þordjarþar Þæna a/
Palled/ Þuiad sa sem liggur i sýnum Syn
dum & Glæpum/ og giðrer óngua Jdran
huðnen ma sa verda þæghyrður i Þar
stendur/ Joha. 9. Cap: Ad slíka Syn
dara þæghyrer Gud eðfe. Aller erum
vier synduger/ og overduger ad Gud skule
þægheyra oss/ en huðr hañ vill verda þægh
heyrdur/ sa blytur þyrst Syndana ad jo
rast/ & biddia þyrst um Syndana þyrergiep
ning/ þa sýðan um annad þad hañ ginn
est ap Gude:

Slíka Lóstu & adra þleire/ blytur sa
ad þordast og apleggia sem vel og chrisie
lega vill biddia. Og hie ætre huðr Chri
stien madur ad hugleida/ huðesu marger
þeir munu þinnast sem so riettelega biddia.
Þar þyrer/ huðr þu ert sem þinnur mý þier
eitthvad ap þyrneþndum Lóstum og Lyr
um/ eda óðrum þailýkum/ þa læt þar ap
og giðr jdran i rýma/ þyrer Guds skýld
es ad þu villt verda þæghyrður/ þegar
þier liggur a/ huðrt þad er til Lýps edur
Salar. Sa næduge Gud/ þyrer sin Elfs
ulegá

alegan Son/ gíefe þú vör mættum & set
lega afalla og tilþíðia Gud/ Amen.

Giorda Grein/eda Spurning.

Er Christeleg Bæn bunden við Stund
eda nöskurn Tíma?

Nær eigum vier sierðeðlis að líðia?

Víst er það/ad þeir Gómlu þordum
hópfdu tilsettar Horas, Stunder & Tíma/
a huðríum þeir komu til samans að líða
íast þyrir. En vier skulum víta/ad christ
eleg Bæn hun er eðfe bunden við nöskurn
sierlegan afneden Tíma. Vier meigu líð
ia huðnar vör vilium/ þegar Neyð og
Vandsyn þallar. Gud vill a öllum stan
dum og tímum verða afalladur/og þeg
ur loþað að þæneyra þa þann afalla.
David seiger í Psalm. 5. Drottin/ Arla
morguns þeyrer þu mína Rödd: Og í öð
rum stad seiger hū/ A Dagen þalla eg til
Guds/ og eg þeige eðfe-helldur a Næture
nar/ Psa. 82. Ítem/ A Næturnar þura
eg um þitt Næpn.

Gyðingar hópfdu sierlegan Tíma að
þoma saman og gíðra síðnar almenelegar
Bæner. Guðrn Dag/a Ruólld og Morg
un opprudu þr & þadust þyrir/til að mín

ast a sönulega Guds Dyrkan og Þionu-
stugförd sem þeir voru skyldugir Gude
ad veita. A Mornana þóðudu þr Gude
pyrer myskunsamlega Verndan a Morte-
cne/ og bædu vñ luckusamlegan Dag:
So er og tilskickad af Fromum Guds þr
æddum Mönnum/ad Menn atkalla ⁊ bida
ia Gud/ bæde a Mornana þa Menn sten-
da vpp/adur þeir ganga til sínar Viñu/
og a Quölden adur enn Menn ganga til
Sviðdar. A Sabbat; döggönnum þóð-
udu Gydingar Gude/ sierdeilis pyrer sköp-
un allra Skiepnar/ ⁊ bædu Gud ad vernda
og vardneita sínar Skiepnur/ offtil gag-
ns og gooda/ Það sama eigum vier eirn-
en ad giðra vñ Suñudagana/ þa vier
þomum til samans i Chrústelegre Birkiu.
A þuðriam Manude ad nykneinuðu Tung-
le þomu Gydingar til samans/ þackande
Gude pyrer Födurlega Syrerhyggju/ og
pyrer Sköpun Solar og Tungls og þeir-
ra Dyrkan/ og bædu Gud vñ Mæd og
Blessan þramveigis. Slíkt ættum vier ⁊
so ad giðra/ Linn Gud næde/ vier erum
miðg þorsomunarsamer/ bæde i þessu og
öðru. A þeim þremur stórhatýðum car-
lega/sem Gud þaud Gydingum ad þall-
da/þóðudu þeir mörg Exercitia, Tíðdagis-
örðir

Orðer og Þionusfingirðer/ Oppraner og
 Sornþæringar/ til að bidda Gud/ & þacka
 hönum þyrir hans marga og mylla Vel-
 giörninga/ Hvar eftir vier ættum að heg-
 da og Breyta á vorum Hatidum. Hier
 að auk og endrar nær máttu Gyðingar
 giöra sínar Bæner nær helist þeir villdu/
 líka sem vier. Þuad so sem vier meigu
 Syndalaust þá oss Mat þegar oss lystir/
 og drecka þá oss þýstir/ syngja og kneda
 þá vier erum glader/ og grata þá vier er
 um sorgiande/ So meigum vier líka ein-
 en bidda & giöra vorar Bæner alla tíma/
 einkum þegar Kroff og Morgangur þies-
 mur oss að Höndum. Kroffen þiennar ein-
 um og sierhuörum best að bidda. Og m-
 þvi það er siöldnast að ecke gange eitt
 buad á more þeim sem gúðlega lípa vil-
 a/ þá eigum vier opt og jðuglega að giö-
 ra vorar Bæner/ Þetta er það sem Herr-
 en Christur meinar/ Luc. 18. Cap. þar
 þan seiger/ Að Men skule alltid bidda/ &
 lata ecke ap/ Það hafa nöckrer so vrlagt
 að Men máttu alldrei ariðad giöra en bidd-
 a. Enn Meiningen er þesse/ að i Meydan-
 ne & Morgangum/ þá skulum vier ecke
 þnóckurn máta þreytast eða lata ap að
 bidda/ en þó að Gud giöre prest á sinne

Bíalp og Bíastróð / Bálður skulum vler
blýða stráðast / og láta ecke af að Bída
og afalla / allt þar til Guð Bænheyrer
oss / Það er ecke nog sem margur gíðer /
Þegar þan hefur beðed rísið eða þrýst
var / og verður ei so snart Bænheyrður / þá
latur þann af að Bída / og margur talar
so / Hvar skal eg Bída ? Eg hefur beðed þar
um / og það er samt og óður / Þar er eingi
en Von að slíkt Men verði Bænheyrður /
Act: 12. Cap. Lesum vler að Sóþrudur
þeirra trudu það óþáttanlega þyrir S.
Petre / þá þan var í Myrknaströpinne S.
Páll seigest minnst að Timotheum í sjón
um Bænum óþáttanlega:

Er og ecke heilður Bænen bunden
við nöfurn Samastad? Eða
Hvar eigum vler sterðeilis að gíora
vora Bæner?

Christur talar um Jerusalems Mást
ere / Matth. 21: Cap. seigande / Mitt
Hús er Bænahús: So og stendur / Act.
3. Cap. Að Petur og Johannes geingu
vpp í Mustered að Bíðast þyrir. Í þessa
Meining eru og Kirkur byggðar / að Men
skule afalla Guð þar og þíona hönum /
þvar af margur má leida / að Men eige
alleina

Allema ad alla Gud i Kirkum/en þu
örge annar stadar: En vier eigum ad giö
ra ad þui/ ad Gydingar höpdu sierlega
Bispaþing ad bidiaft þyrer i Salomons
Mustere. Þuiad Gud h. þde vtaled sier
þan sierlegan Samastad/huar þan villo
oe læra sier veita þa ytre & synelegu þion
ustugiörd Þagnaakallfins/Ecke ap þui ad
sa Stadur vøre heilagre enn adrer/Hell
ur vppa þad/advid Magr skylldi blþpa
gudlegt Samþycke bæde i Lærdomenum
Religione/Sacramentönum/Truarbrögd
önum & öllum ödrum Sidum & Ceremon
ium/ So sem vier og þyrer sömu Greiner
höpum enn i Dag vorar Söfnarkirkur:

Enn Herran Christur kienner oss þia
Mattheum i 6: Cap. huar vier eigum
ad giöra vorar Bæner/ Nær þu villt bid
ia (seiger þan) þa gac þu i þitt Sney
þvæ/og læt aptur Dyrnar eptir þier/ og
bid þinn Södur i Leynd/ Med huörium
Ördum Christur kienner oss/ad vier meig
um vel giöra vorar Bæner heima i þvæ
um vorum og Leyne/ lifka, sem i Kirkum
og Capellum/ Enn þo so/ad þad heilaa
ga Predikunar Embætte og Kirkian/ ver
de þyrer þad ecke þorlögd/Joh. 4: Cap.
þepr Christur Samtal vid eina Samue

Þa Rómur um þetta/ hvar vier skalum
bida/ huort Gydingar höfðu ríettara/ síñ
völdu að Jerusaleim skulde vera þa ríette
Bænastadur / eða Samuersker/ sem bædu
a Siallenu Garzím: En Jesús gaf þene
það Andsvar/ Su Strund klemur/ & er en
nu alla reidu/ að sanner Tilbidiendur min
nu bida Söðuren i Anda og Samleika..
Med þessum Orðum kienner Christur oss/
að Jerusalems Mustere var ecke þar þyr
er vrualed til að vera Bænabros/ að Bæn
en skulde bunden vera við það alla daga
belldur að eins um afueden tîma/ huörn
þan seiger nu komen vera/ þyrst að þan var
nu i heimnen komen/ og þar þyrer meige
Menn nu bida hvar hellst þeir vilja:
Gydingar höfðu Bípalsning að bida i Je
rusalems Mustere/ þeir höfðu og Syrer
þeir af Gude/ að þeir skuldu verða þar
Bænheyder/ En þetta misbrókudu þe/
Þe stöluðu vppa helgedom Musteresins
og voru Græsnatar. Samuersker höfðu
og Bygt Mustere a Siallenu Garzím/ af
hatte við Jerusalems Mustere/ hvar til
þeir höfðu huörke Guds Bód nie Bípals
ning/ belldur giördu þeir það til Dvöldar
við Gydinga/ so að þeirra Folk skulde
ecke þara vpp til Jerusaleim. Þar þyrer
Kienner

kleiner Christur heñe þan rietta og sanna
Bona hært/sem er/ad afalla ⁊ bidda Gud
i ALIDA og SATIRLEJKA. Anden
merker þa innre ⁊ andlegu Hiartans Gud
regne og Dyrkan/og hana setur Christu
ur i more Sidum ⁊ Ceremonium ⁊ marg
þottadre Bona greyne Gydinga. Enn
Sakleika setur þan i glegu Hregne/⁊ vill
ad Men skule ap öllu Hiarta/⁊ þöllu tru
nadar Trauste afalla Gud/ þyrer utan
alla Hregne:

S. Augustinus talar merkelega þar
þan seiger/ Ep þu villt öra þína Bön
i Mustere eða Kirkju/þa bidd þu m; sials
þin þier/ og haga þier alla Týma so/ad
þu meiger vera Guds Mustere. Ibi enim
exaudit Deus vbi habitat, Þuiad þar
þan þyrer Gud sem þann þyr: Þar þyrer
ma christen Madur afalla Gud hvar þan
vill/vte ⁊ inne/ a Ring ⁊ Akre/til Lands
og Sioar. Þuiad hvar hellst vier erum i
heiminum/þa erum vier i Auglite Gudz.
David seiger/ ad þeir sem sigla og þara
Landa a mille/ þeir þare stundum vpp i
himnenen/ stundum i Apgruken/ þr tumble
og dette so sem druckner/ og ræðlanser/
Enn þegar þeir kalla til Drottins i sinne
Veyd/ þa stille þann Stormen/ og leide
þa

þa til Lands/ eptir þra Vild / psal. 107.

Þennan Lærdóm skulum vier vel merk
ia / i more Heidingum / Gydingum ⁊ Pa-
pistum / sem þiklast sialpbelger / ⁊ meina
ad su Bæn sem Men bidia pyrer Altare/
pyrer Myndum og Ljfneskium / og i öð-
rum Heilögum Stöðum sic Kröptugre/en
su sem annarsíðar er bedin / En vier vir-
um / ad Staduren helgar ecke Bænena /
helldur Bænen Staden:

En um Sidu ⁊ Cerementur i

Bæna afallenu?

Er Chrifteleg Bæn bunden vid nöckra

sierlega Hegdan / eða Breytne /

eða Skickan?

En þo ad huor christen Madur meiz-
ge giöra Bæn med þui more sem þu vill
⁊ þeirre ljfðamans Hegdan sem hönum sy-
nest / þa ber hönum þo ad hapa þa Hegd-
an og Skickan sem hæpeshleg er / ⁊ hura
ad þann stendur þar ecke pyrer nöckrum
dauðlegum Manne / helldur i Auglite lipan
da Guds / þar pyrer ber hönum ad haga
og hegða sier so / ad þans Hegdan sic sa-
ur Virnisburður um þa jnnre Siarrans
Audmykt og sannarlegt Ljfelæte pyrer
Gude. þar pyrer hapa Heilager hapt um
islega

Ísraa Síðu og Ceremoniur í Bæna afall
enn til Guds. Í þýstu Moyses Bok í 24
Cap. stendur/ ad Abrahams Svein þeyg-
de sig edur laut allt ad Jórdun/ og bad.
Isaach giórde sína Bæn gangande. Ja-
cob laa a sinne Sottar sæng og badst þyr-
er/ Gene. 47. Cap. Moyses stod m3 vpp
riettum höndum/ & bad Gud/ Exod. 17.
Cap. Elias sat vnder Enebertie & badst
þyrer/ 3. Reg. 19. Cap. Guðr kañ ad tel-
ia vpp adskilianlegar þegdaner sem heis
læger hæst bæna/ í Bæna afallenu til Gu-
ds. Tollheimtareñ í Euangelio giórde
sína Bæn standande/ & varð bænþeyrdur.
Vier chrisiner Allen höpum þa Skífan &
þegdan/ ad vier þóllu niður a vor Knie/
þegar vier vilium bidia/ til Merkis sañs-
rar Audmyktar þyrer Gude/ og vier vpps-
lyptum vorum höndum og hörtum til
Guds/ epter Ræðum Jeremie Spæmanns
í Harmagrar hans/ 3. Cap. En þeir ed
standa sem Staur eda Stolpe/ þeir gíeþa
til Rýningar/ ad þeirra Audmykt er ecfe-
míkel/ og ei heildur þeirra Hiartans Del
gott þyrer Gude. Þeir ed Príupa a añad
Knie og bidia/ gióðra alíka sem þeir ed
repu niður þyrer Christo med hæðne/ &
í 12 bönum/ m3 Spotte. Nu þo ad þad.

gillde eins / med hvarre Sidseme og hegd
an Madur giörer Benena / þa liggur þó
öll magt þar a / ad vier bidium Gud i An
da og Samleika / sem madur var sagt / Og
ad vier bidium til Gudz / i Helögum Str
vda / sem David rædleggur / Psalm. 29
þad er med riettre Idan / sante Tru / og
af öllu Hiarta .

Simta Grein eda Spurning.

Syrer huorium eigum vier ad bidia ?

Vier eigum ad bidia pyrer öllum þum
sem oss er skyldugt ad elska. Nu skipar
Gud oss ad elska eðe alleinasta vora Steg
ndur og Vine / heildur og so vora Övine /
Ja ad vissu alla Men / Þar pyrer er oss
skyldugr ad bidia pyrer öllum þeim / Og
skulum vfer bidia.

Syrer Veralldligu Þpervallde / þu
þad er Guds Vilie / & þad er storlega nað
udsynlegt / so sem S. Þall Kierner / 1: Ti
morth. 2: Cap. Þar hann seiger / Ad þer
alla hlute þram skule skie Bæner og Syr
erþoner og Þeidsur / pyrer öllum Monn
um / pyrer Kongum og öllu Þpervallde /
ad vier mættum lifa med Spekt & Freide
i allre Gadrækt og Sidsend / þu þad

2. / og har med þægelegt þyrer Gu-
ðorum Grelfara.

2 Sýrer Predikunar Embættinu & Gu-
ðs Þionustugið / og þyrer Guðs Orðs
Þionðrum skulum vier tralega biðia. So
og eiga Predikararnir ad biðia þyrer Til-
heyrðundum. Þall Postule oskar og biður
allvörða i sýnum Þistlum / ad þyrer hðnum
sie beded til Guðs i Chrístelegum Söþ-
num / Til Coloss. 4. 2. Thessal. 3:
Ephes. 3. Cap.

3 Vier eigu ad biðia þyrer öllum Heil-
ögum / sem en nu lita hler i Heime / þad
er / þyrer öllum Riettrundum / allre Guðs
Chrístne / Þad kienir oss S. Þall / Ephes.
6. Cap: seigande / Bidied jdoglega i allre
Naudþurfr / med Bönnum og Beidne / i
Andanum / & vaked til þess med öllu Stad-
þeste / og Allle / þyrer öllum Heilögum /
og þyrer mier / Oppa þad ad mier giefest
Guðs Ord / med drifugré Opnan minns
Muns / so ad eg mætte tinnugan gjöra Le-
yndardom Heilags Evangelij.

4 Vier skulum og so biðia þyrer vor-
um Övinum & Öpsoðnörum / so sem Chr-
ístur byður / Matth. 5. Cap. seigande /
Bidied þyrer þeim sem yður illt gjöra / &
yður opsektia / og elsked yðar Övine. Je-
remias

remias skrifar þeim Gyðingum til/þm
ia þeir Caldei hófðu hertekna plutt
Jerusalem til Babilon/ & seiger/29. Cap.
Leited þess Stadarins hid. Sefta/til huðs
jeg liet i burt plytia yður/ og bidded þyrer
hönum til Drortins/ Þuiad a medan hö
um geingur vel/ þa geingur yður & so vel.
5 Vier eigum ad biddia þyrer anllum
Mönnum/so sem ædur er sagt/1. Timot.
2. Cap.

Meigum vier biddia þyrer þeim sem
Synduger eru?

Vissulega skulum vier biddia þyrer
Syndugum/ ad Gud villie snua þeim til
saðrar Jðranar. So bad Moyses optsiñ
is þyrer Israels Sonum/ þa þeir hófðu
sem mest stýgt og modgad Gud/ og vard
bænheyrdur. Og med þessu more hafa
marger Heilager beded.

Meigum vier biddia þyrer Framlidnum?

Þeir gömlu Lærepædur skripa/ ad
Menn i þyrre Týðenne hafa minst þætt.
Framlidnu/og hallded þeirra Minning i
sýnum Ceremonium. Og skripad stendur
vm hin Heilaga Augustinum/ ad hn ha
þe minst a sýna Moder i sýnum Bannum
til Guds/ Soddan Minning þeirra Fram
lidna

188 Hafa þr Gómlu meint ad vera lǫð
an ga pyrer þssar eptersýlgjande Greiner.

1 Til ad þacka Gude pyrer það / ad
hann giórde þa Framlíðnu Salubolpna.

2 Þeir hafa og hiet med viliad sípas
la Sal & Ljós þeirra Framlíðnu Almætt
ugum Gude / hafaðe ónguan eða vni þr
ra Salubialp.

3 Þetta hefur og giórt vered Vínun &
Láungum þeirra Framlíðnu til þuggun
ar / sem sýrgdu og grietu sína Afvinnu.

4 Med þessum hætti hafa þeir & vil
iad i ljóse láta sína Trvarjatning ad
vera eins og þeirra Framlíðnu / þar med
og sína Girnd og Forleinging / ad skilja
við þennan heim / og koma til þeirra i
þimerike. Ja / ljúka eirnen hafa þeir þed
ed Gud / ad gípa síer slíkann chriftelegan
Afgang / so sem hann gaf þeim Framlíð
na / sem þa var i Gude soþnad ar.

Þeir hafa og hiet med viliad þenij
sa þeim Framlíðna þa seinustu tíðrleik &
Þionustu / sem þeir gatu þónum veitt i
þessum heime.

Enn ap þu ad það er vísst og satt / ap
heilagre Skript / Apocal: 14. og Luc.
16. Cap. Ad þr Framlíðnu sem i Drott
ne þurtu soþna / eru i apstnart Salubólþ

D . . . ner /

ner/ sem Nunden ljódur af Ljókamanum.
Og ljóka í sama máta verða þeir Guð
legu strax þáðer í Bualastade/ Þar þyrir
er með öllu ónytsamlegt þyrir þeim að bið
ja. Því að húðr Maður sýgnar hjer með
sinne eigen Seft og Þyrde/ seiger August
inus/ Og með þeirre Seft ríjs hann vpp
aprur. Alla þa Stund sem vier lípum hjer
í Heime/ þa kann húðr að hialpa fö
rum með sinne Bæn til Guds/ enn anna. a
Heima í önguan máta. Húðrke Nöc/ Jös
nie Daniel kann að biðja þyrir nöckrum/
so að nöckur Umbreytn verða a hñs Sag
epter þetta Ljós vmlided/ Þa hefur húðr
og ein þad hann hefur sjer Sakad í þessa
um Heime/ sje þad illt/ sje þad gott.

En ef nöckur vill giöra Míning ein
um eda ödrum Framlidnum/ sem Christer
legan Afgang hefur þeinged af þessum
Heime/ þa ma hann giöra þad með þess
um hærte.

1 Syft skal hann biðala Gude Ljós &
Sæl þess Framlidna/ og bugga sig með
stadþastre Von um hñs gledelegu Vpbygg.

2 Skal hann þacka Gude/ þyrir alla
þa Velgiörainga sem Guð hefur veitt
þeim Framlidna.

3 Ma Maður vera hryggur í Solld
enu

vegna Danda & Afgangar þess Fram-
far/ en gladdur í Andanum. Vorn Skas-
sa og Missir meigum vier vel grata/ en
þar í gien skulum vier gledia off vegna
þeirrar Sælu og Salubialpar sem vier
af Guds Orde vitum ad þa Framlidne
hefur alla reidu þeinged & ódlast:

4. Vier skulum og so þua off við Da-
ndanum/ og daglega bidia Gud/ um Sal-
uga Stund/ og chrisitelegan Afgang af
þessum Heime.

Þar þyrer eigi vier ad vita/ ad þar
er þor greinarmunur/ a mille þess ad hall-
da og hapa Minning vorra þramlidenna
Vina/ & ad bidia þyrer þeim/ þad eina er
loplegt & sæmelegt/ en ariad er onytsama-
legt/ & þuert í mote Guds Orde.

Meigum vier nokkud giöra Bæner í
mote einum eda ødrum?

Hier skulum vier giöra Greinarmun-
a mille Personu hins Ogudlega/ og hans
Embættis/ og hans Synda & Illgiörda.
Skylldugt er off ad bidia þyrer öllum Og-
gudlegum Mönum/ þad þeirra Personur
abráttur/ ad þr mættu snuast til Guds þra-
Kanglættenu/ og verda Salubholpner. Nu
er þeir hapa nokkurt Embætti/ þa er þ

viðfulega af Gude / so sem S. Pall kveð-
er / Rom: 13. Cap. Ad eingen er sú Valld-
stítt / hún sit eðfe af Gude. Þar eru marg-
er Valldomen ogudleger / so og líka Prest-
ar og Predikarar / Bændur og Borgarar
og Almúgamen / En þeirra Embætti er
gott og naudsynlegt / þar þyrir eigum vier
eðfe ad biddia í gegn þrara Embætti. En
í more Syndum og Glæpum eigum vier
alla Tíma ad biddia / ad þeir mætti þara
mínkande og leggiast af: Í þessare Mei-
ningu syngjum vier & biddum í more Tyrk-
ianum / Pávanum og öllum öðrum Christ-
neðar Ovinnum. Ad Gud villde aðaðhvað
sit sína þeim til sannrar Truar myskun-
samlega / edur þra vernda þeim og hama-
la völduglega / so þeir skade eðfe Guds
Christne:

Meigum vier biddia / og gjöra Bæner
med öllum þeim sem Gud afalla ?

Þú er lange þjárr / Þú ad ein Christ-
eleg Bæn er sa þellste og fierlegaste Part-
ur / af þeirre Þionustugiöld & Dyrkan sín
vier eigum Gude einum ad veita / Þar þy-
rir er off eðfe leypalegt ad blanda vorum
Bænum saman við þeirra Bæner sín eðfe
eru Rítttráðer / Sem eru heidner Men-
Tyrk

Cyrklar/ Gydingar/ Papistar/ og adrer Ap-
gudadyrkjarar/ huorsu mikilega sem þeir
þrösa sier af Gude/ þa hægðer ecke ad nöf-
ur christen Madur giöre sig Blutrakara i
þeirra þals Þionustugiörð og rangre Gu-
ds Dyrkan.

Gleffa Grein/ eda Spurning.

Mun Gud alífta z acta vorar Bæner ?
Bænheyrer hann oss alltid ?

Ad Gud vilie alífta vorar Bæner/ z
heyr þær þegar vier riðtelega biddum/
Þreynum vier Daglega/ þad binnísa Gu-
ds guddomleg Syrerbeit/ þad sannast af
noglegum Epterdæmum i heilagre Ritn-
ingu. Syrer Spæmannsins Munn talar
Gud so/ Esa. 65. Cap: Þad skal skie/
ad ædur em þeir kalla/ þa vil eg ansa
veim/ Og a medan þeir tala/ þa vil eg
ænheyr þa.

Þa Moyses var þyrer Pharaone/ i
Egiptalande/ þa bad hann til Guds/ ad
taka i burt þær stor Plægur sem þvingu-
du þa Egiptsku/ huad eprer añad/ z Gud
bænheyrde hann. Huorsu opt bad Moyses
til Guds i Eyðemörkene/ og stillte hans
D líj. Reide

Reide/þegar Gud strappade Israels Son-
nu/þyrer þeirra Vantru/ Möglan og O-
þacflæte og adrar Synder? Vm Josua
lesum vier/ ad þyrer hans Bæn stod Sol
og Tungl þyr /vm heilan Dag/so leinge
ad Folked heyrdist a sýnum Ovinum/
Josu. 10. Cap. Gnad vilium vier seigia
vm David / huðrs Bæner Gud alét og
heyrde alla Týma / so sem hans agiætt
er Psalmar noglega vruþsa. Salomon
bad til Guds/og Gud heyrde hans Bæn/
so sem skripad stendur/ 3. Reg. 8. og 9.
Cap. Iacobus Postule setur þram Dæme
Elie/ vm Krapt og Verkan Bænareñar/
og seiger/ad enn þo Elías være ecke Gud
ecke Lingell/ helldur ein daudlegur Mad-
ur eins og vier/þa hape han þo med sine
Bæn byrgt Himeneñ/ so ecke kom Regn a
Jórdena i halpt þiorda ár/ og med sinne
Bæn opnade hñ Himenen apur/ so Dógg
og Regn kom a Jórdena. Med sine Bæn
liet Elías Eld koma ap Himnum/ sa ed
vpp brende hans Ovne. Med sinne Bæn
liet hann Eld koma ap Himnum/ sa ed
vpp brende Fornena/Eldeviden/ Steina-
na/ Auskuna/ Alltared/ Varned/ Jórdena
og allt þad i nand var. Eliseus bad Gud
ad Þénarans Augu mætte opnast/ so þñ

sæ Guds Hialp og Hiafsod. Ezechias
það Gud að leingia Alldur sinn / og Gud
þæghæyrde hann. I Postulaña giörningum
i 4. Cap. Lesum vier / huörnen að Postu-
larnar bædu / & sa Stadur hrærdast þar
þeir voru saman komner / og þeir vödu
aller þuller að Heilögum Anda / og töludu
Guds Ord alldiarþlega: Huör kann öll
þulijð Dæme þram að telia? En þetta
er Merg: mæls / sin Jacob Postule seiger:
Að Rieffþerdugs Mans Bæn / hun ma
mijfed / þegar hun er aluarleg / Cap. 5.

Nu þo að vorar Bæner sie mjökla
virtar þyrer Gude / þyrer Christi saker / so
sem sagt er / þa þæghæyrer Gud off þo
eckæ alla tîma / Ja að vîsu / hann heyrer
þîna Bæn / enn eckæ alltîd eptær þui sem
þu villt / helldur eptær þui sem hann vill:
Þegar Gud þæghæyrer off eckæ eptær vor-
um Vilja / þa eigum vier að lienna það
Guds Södurlegre Gæsku / og að hann mu
negiöra það off til besta. Vier bîdum
sundum oskynsamlega um þ off er skads-
legt / eþ off veitrest það. S. Þæll það i
þriar reisur / að sa Slein sem hann næpner
andskotans Lîngel / og hann med Gneþum
flo / skylldæ verða þra þönum teken / en þu
værd þæghæyrð: / þo eckæ eptær sînum Vil-
li.

ia/helldur þleef hañ þetta Andsuar / Læ-
þier næggia mājna Næd / þuiad min Bræ-
tur hañ er marrugur i þeim Veyku. Chri-
stus þad slæpi ad Þjñuñar Kæleður mæ-
te verða þra hōnum Gurtu teken / huad ei
var gagnlegt þyrer vora Sælubialp / Þar
þyrer seiger hañ / Oh Fader / Verde ecke
min / helldur þin Vilie.

Marger bidia a þessum Deige
þad sem þeir þa ecke ap nema Hiartons
Sorg og Skæda / sem er / Rijkdomur / Sie
og Peningar / Völd og Merord / langer
Ljupdagar. Margur oskar og bidur fier
opt Danda / O þriþa / Skammar / ja / stund
um Diöþuls & Heluñtis. Augustinus seig-
er / ad Gud neite optsinnis vegna sinnar
Mylskunar / sem hañ stundum veiter & giep-
ur ap Ovilld. So lesum vier um Israels
Sonu / Nume. 11: Cap. Ad þeir þædu
Gud / þeir mættu þa Riör ad eta / þa þr
mögludu / Enn þad skiede so / þa Riöred
var nu a mille Tannanna a þeim / þa slo
Gud þa mæ Plægu / so þeir drapust / Þar
þeþde þerra vercd þyrer þa / ad Gud þeþ-
de ecke Sænbeyrt þa / Margur Ogadlegur
suer sig og seiger / þæ eg þa skam / þryp-
est eg þa alldrei / þæ eg þa til Vñtis / eige
mig þa allan N. ep þad er ecke satt sem
jeg

þendeige. Og Gud hañ er so þolemmodr
ur og Vædugur/ ad hann þænbeyrer þa
eefe/ þo hñ stundum stræppe slíkt / óðrum
til Viduðrunar/ og Hæslu. Gud Blezad
ur giepe oss sína Væd og sinn Anda til
Þss/ ad vör mættum alla tíma bídía um
það sem oss er nauðsýnlegt og gagnlegt/
þæde til Líps og Sælar/ Amen.

Fyrste Sermon/ eða Predikan Um Formælan i Drottnelegre Bæn/ sem so er lætandæ.

Fader vor a Himnum.

Med Þssum Ordum vppþýrjar Chri
stur Bæn þa er vier kóllh Drottins Bæn/
eða Drottnelega Bæn/ huðria aller Men
chrifiner eiga ad bídía/ þegar þeir vilja
sína Bæn giðra. Og ma Drottneleg
Bæn eða Fader vor/ vel kallast ein almen
eleg Bæn eða Supplicatia, huðria Christi
ur þepur sett þram þýrer sína chriftelega
Kirkju i Nyatæstamentenu/ huðr Bæn þne
þepur ad hallda/ huðrnen/ hvar um
vier eigum vora Bæn ad giðr. til Guds i
Christi Næpne/ og huðrnen vier eigum þýr

er hann þann ad setiavora þreyngia-
Neyd og Vandsyn/ og allt það off-er
gagnlegt til Ljfs og Salar/ So og hu-
ðmen vier eigum ad biddia Gud/ ad vard-
neita oss og vernda þyrer öllu þui sem off-
er skadsamlegt til Ljfs & Salar.

Þvorum Catechismus eda Barnalær-
dome/ skendur Drottinleg Bæn i midinu.
Syrer þannan hana standa Bodorden/ og
vor chrissteleg Truarjatning / Epter hana
standa Sacramentis Orden um Heilaga
Skjfn/ & Altaris Sacramentum/ Sialp
skendur þun i midinu: Petta kienner oss/
ad Guds Bodord/ & Truen/ eru aljka so
sem tugur Guds HELDUR. Med þeirre
þyrre bendenne vjsar Gud oss til ad þeck-
ia vora Lynd & Synd/ & þorþenta Þess
sing/ epter Lögmaalsins Gliodan. Med an-
arre bendenne sem er Credo/ edur Tru-
arjatningu/ vjsar hann oss ad/ þuar vier
Þuunum ad þa Sialp og þuggun/ og vers-
daprælsader þra Lögmaalsins Bólvan og
Syrerdæmningu/ sin er þyrer rietta Tru a
Gud Födur / Son & Heilagan Andu: Þa
liemur DROTTINleg Bæn / þuor ad
er aljka so sem vort Andsvar/ i þuorin
vier suplicium og giörum vora ljtelars-
lega Bæn til Guds þyrer Christum/ & bidd-
ium

10. ad eingen skyllde meiga afsaka sig med
ættu/ad hun vøre so löng/hñ giorte ecke
lært hana/ helldur ad vier skylldum meig
ga þuglega lesa hana/ecke so sem Papisst
ar/ ad lesa hana nidur i hrögu a Tölur
og Kapla/helldur alvarlega ⁊ med good
re giörne. Og ad vier ecke skylldum lata
ss hana leidast/ Trem/ad það skyllde
ecke vera so vandamýkled/hana ad lesa/
Bæðmed hiarranu ⁊ so Munnenm/Syrer
þessar Greiner hefur Christur giört hana
so stutta sem nu er sagt.

En vier meigum meðklesia aller med
S. Bernhardo/ad það er vanda mýkled ⁊
torpelle ad lesa þessa Bæn so ad Madur
hure ecke ariad. Vad er skripad um þinn
heilaga Bernhardum/ad hñ eitt sin setre
vinder hest við nöckurn annan/ad hñ skyll
þeckalefa so Pater noster vt/ad hañ hur
ecke eitthvad annad a medan/hñ an
nok til ad lesa/en strax sem hañ hapde
esed nöckur Ord/ þa kom honum þesse
Þanke i hug/huört hañ ötte ad þa Beisl
ed med: Þannen er vor Naturna aum og
þeyt: Um eirn Einsetu manns sem viet
Macarius stendur skripad/huörfa ad hñ
sa Diöþulen þara um kring med ymesleg
ar Alinder/og syna þær Einsetu mönnum
þa

þa heir voru að gjöra sýnat Bænir/ O 3
so sem Diöpullen þormade Myndena/ so
vordu Suraner hñs sem sýna Bæn gjörde.

Það er skripað epter S. Bartholomeo
að hann hape sagt að Euangelium vøre
Longum & breue, So er og Drottenleg
Bæn/ Hun er stutt í Orðum og Atkæð-
um/ en löng í Vnderstöðunne og Skilninge
num/ Þar er ein Ginstein sem neþnest A-
damas/ hann skal vera liettur í Vitr/ enn
míög dymatur að Verdunum/ So er &
Drottenleg Bæn/ hun ber af öllum Bæn-
um so sem Morgunstiarnan af öðru Stis-
örnum/ & Solen af öllum Planetum.

3 Drottenleg Bæn er algjörd og þull-
komen/ þviad hñ hefr jñe að hallda alle
það sem vier þurpum við/ og skilur ekk-
nóðurn Slut vndan/ og þar þyrer gtepu-
Lutherus heñe það Næn/ að hñ sie O-
ratio Orationum/ Það er Bæn allra an-
arra Bæna best:

Eina míög agiatlega Skickan hefr
ör Christur hape í Samsetningu þessara
ar Bænir/ þar hñ þramsetur þyrst & sein-
ast það Guds Dyrd aþrærer/ & vora Sma-
lþialp/ en í miðunne setur hñ þram í eir-
ne Bæn alla líkamlega Slute/ þa sem til-
þeyra þessu stundlega Ljpe.

Það

Það þiorda og sjðasia/hvar þyrer
þó vier meigum hœla og hroosa Drottens
egre Bæn / þa er það mykla og merkeles
a Sagn sem hun leider af sier / Sem er
þetta / Ad med þui Christur sialbur heþur
distrad þessa Bæn / og lagt off þesse
Ord i Mun / og heþur þau so sem vndero
skripad med sinum Eide / ⁊ m3 sinu Blo
de / þa meigum vier þullkomlega vera viss
er þar vppa / ad vier munum verda Bæns
heyrdet / þegar vier rietrelega þramkomum
med þessa Bæn. Þuiad þegar Gud heyr
er Ord síns Sonar / þa er líklegast hann
mun þau hellst Bænheyra. Þetta er móg
byggjarsamlegt / og morlíkt so sem es
ad nokkur heþde trulega og sterka Lopan
af einhuðrum Herra ⁊ Góþdingia / Munu
þe sa ecke meiga diarplega bíðia ⁊ Myklu
ramar þer off diarplega þram ad ganga
ned vora Bæn / sem Sonur Guds heþur
líent off / og þar med lopad ad vier skyld
um verda Bænheyrdet: Góngum þui þra
am i þullu Trunadar traufte þyrer Tradar
stolen Guds / og eþum eckert / so sem Þostu
ulen Bydur / Ebre. 5: Cap.

Enn i þessum Formála þraman til
Bænaremar / þa eigum ad hugleida þriu
Ord / eða þria Titla / sem þier standa.

Ad

- 1 Ad Gud kallast **SADUR**
- 2 Ad hann kallast **VOR Sader.**
- 3 Ad hann kallast **HJALTESUR**
Sader.

Bin það þyrsta Orded.

Þetta þyrsta Ord **SADUR**/ heyrer
 ekki sérdeilis til einne Personu Guddoms-
 sins/so sem i **CREDO**/þar vier seigum/
 Jeg true a Gud **Sodur**/ heildur heyrer
 þetta Ord til öllum Guddomsins Person-
 um / allre heilagre Preningu. Þviad Chr-
 istur og heilagur Ande eru og einnen vor
 Sader/og þeir hafa noglega synt og
 ofe læted sitt **Sodurlegt** Hiarta til vor/
 i Sköpunene/Orvalningune/og med öðru
 þeim Gæpum & Velgiörningum til vor
 Þar med verður i þessare **DRÖTTENLEGGI**
 Bæn talad ekki alleinasta um Guds **Sod-**
 urs Velgiörninga/ heildur og so lýka vn
 Velgiörninga Sonarins og heilags An-
 da/ um helgan Guds Nafns/ um Gude
 Ríke/um Syndanna Sýrergieþning / & et.

Enn mætti einhver spyrja / Hvennen
 kemur það til ad Christur byriar þessa
 Bæn med þuillikun Ordum/Þvi þamse-
 ru hann ekki Nafn og Titel sjns Almætt-
 is/Ætítlættis/og sínar Mæstætis Dyrð-
 ar/lýka so sem hann giörer i Bodordön-
 um?

min ? Andsuar / Vær skulum vita / að
 nánargælle og gíðskurðle Gud / vill að
 þessu minni Máltaðe / og blíðu Söðurs
 Náðne lofa oss til að bidda / So að vær
 skyldum ekki bræðast eða skilpást þyrer
 hans Ögnarvellde / heldur hura / að hafi
 er vor Fader / og vær ermin hans Börn.
 Og að ekki aföllum vær eða biddið orienn
 þerdugan Domara / eða Harddradan og
 ognarlegan herra / heldur vorn Mædugá
 r Himneskan Södur / Hvar þyrer vær eigi
 að lofa og vefsama Gud eilíplega / þyrer
 er söddan Suggan / Ellegar mættum vær
 vera með ríttu brædder og hrygguer / og
 skaldan eða alldrei gíðra vorar Væner
 til Guds.

Hér skaltu nú þyrst standa við / þu
 goðdur christen Mædur / og hugleida með
 hjalþum þier / þegar þu les þ þyrsta Ord
 i Pater noster / að þetta Ord SÄDER a
 minner þig bæde um Gud / og so hjá um
 hjalþan þig.

I þyrstin / þegar þu seiger SÄDER / þa
 er so sem þu aminner Gud um VII Söð
 urlega Velgiörninga / huðria hñ sierdeilis
 og einkum skyldugur er / eptir sínu Söð
 urlega Náðne / að veita sínum Sonum r
 Dætrum / Og hafi veiter þa daglega.

E :

Syrst

Sýst þeffer hañ þig/so sem Sader
en sitt Barn. Þu ert hönum ecke öfiend
u. nie ökuñugur/ þellður so sem Chrísta
seiger/ Johañ. 10. Cap. Jeg þecke mi
na/ & jeg þeckest af mínum/ Líka so sin
Saderen þeffer mig/ & jeg þecke Söðuren.

2 Añar hans Söðurlegur Velgiörningur
er sa/ ad hañ elskar þig so sem goodur
Sader Barn sitt. Hañ hefur elskad oss í
vorum þyrsta Söður Adam/ af huðrium
vler erum aller Kommer/ þa hañ skapad
hañ epter Guds Mynd og Vilæte: þad
var ein stor Velgiörningur. Þar næst/ þe
gar Adam var þallen í Syndena & Dand
an/ þa elskade Gud Heimen so miðg/ ad
hañ gaf sinn eingieteren Son vt þyrer hañ.
Item/ hañ elskar oss en nu í Christo/ so
ad vler erum sem S. Þall seiger/ Eph:
1. Cap. Dilecti ja dilecto, þad er/ Vler
erum Gude eigrer í hans Elskulega Syne
Þesse Rígrleike er þo en stærre: Ad sig
vstu vill hañ elska oss í eilípu Lípe/ þar
mun hañ giöra oss Þyrdarlega/ so ad vler
munum líker verda Jesu Chrísti Þyrdar
þallre Mynd og Líftingu/ & Gud mun þa
sialpur vera allt í oss öllum. Þesse Vel
giörningur er hin allra stærste og hælita
ste/ þuar af vler meigum þallkomlega vi
ta ad

ta ad hañ er vort Fæder.

3. Þriðje Guds Velgiörningur er þad
ad hañ þóstrar oss og þæðer / & veiter oss
allr þad sem vier vid þurpum / so sem Sa
ðeren giðrer sínum Børnum. Adur em
vier þæddumst i Heimen / þa tilreidda hañ
oss Svæ & Bræðad i Modurlípe. Þa vier
þorum nu i Heimen Kommer / þa þegur hañ
þórsorgað oss þyrer Mat & Dryck / Stiga
og Blæðum / Elde & Varne / og veiter
hjá allr þad annað sem vier þurpum til
þessa Líps Vpphelldis:

4. Fjórde Guds Velgiörningur er sa /
ad hañ kænir og vndermýsar þier / so sijn
Faderen Varne sínu. Þad skiedur / þa hañ
latur predika þyrer þier sitt Ord / edur i
annan mæta kænir þier þad / huort helldu
ur þad giðra þijner Foreldrar / eda adrer
Lærepedur. Þuiad Predikunar Embætti
ed mave! Vallast Schola Agnitionis Dei,
þad er / Guds Skole / þar vier lærurn
Gud rietrelega ad þeckia / og i þessum
Guds Skola erum vier aller Guds Skola
Börn og Læresueinar.

5. Fínste Guds Velgiörningur er sa /
ad hañ agar oss og rypar / eins og Fader
en Barn sitt: Slikt er Fædurlegur Vels
giörningur / Þui þuad er agalaust Barn?

Lij:

Þetta

Þetta meðliennir Dauid í Psalms n.
118. þar hñ seiger/ Syrer goð er mi-
það Drotten/ að þu ljútelæfader mñg.
Item/ Psalm: 32. Þín Vöndur/ og þín
Stapur eru mín Huggan. Um foddan
Guds goðdan og gagnlegan Vana/ talar
S: Paull í Pistlennum til Hebreos/ og tek-
ur eptir Orðum Salomonis/ Proverb. 3.
Seigande/ Ep þier líjded Typtanena/ þi-
num Gud tía sig við yður so sem við
Börn/ Þui huðr Sonur er sa sem Fader
en ecke typtar?

6 Hñ verndar og varðveitir oss/ hñ
skýler oss og hlýper/ hann þorsucarar oss
so sem Faderen Barned/ þyrir öllum þm
sem oss vilja skada gjöra/ So að huðr
sem þienur við þig (til hins vonda) se-
faertur hans Augasalldur/ so sem G.
talar/ þia Spæmannenum Zacharia :

7 Að skjústur/ eptirlætur hñ og æ-
ar þier ein Himneskan og eilýðan Arþ.
Þuiad ljúka so sem Bórenen taka Arþ eptir
sína Foreldra/ so erþum vier Gud/ f
sem S: Paull líoslega þienur oss/ Rom
8. Cap: Ep vier erum Börn/ þa erum
er og Erþingiar Guds/ og Samarþe
Jesu Chrísti.

A alla þessa Födurlega Velgjörning
am!

amíner oss Þetta þyrsta Orð **GUDS**/ &
kíener oss að seigia þó m3 hiarta & muíe/
Jeg vil diarplega afalla þig/ Þuad m3
þu að þu ert minn Sader/ þa þeffer þu
mig/ þa elskar þu mig/ þa þæder þu og
þoftrar mig/ þa kíener þu mier/ þa tyst-
ar þu og agar mig/ þa verndar þu mig/
og þa mun eg verda Erpinge þín/ & þar
þyrer munu Bænheyra mig.

Hier mun Gud þullkomlega verda
að Bænheyra oss/ & hialpa oss/ þegar við
er af foddan runadar Transfe hiartans
afóllum hæn/ so sem vorn allra kígrasta
Sóður/ og hólldum oss þastlega við hæn.
Joseph hieilt hier leinge þyrer Bróðrum
sýnum/ og líest ecke þeckia þa/ Énn með
seínasta vtbraut sig hans Bróðurlegga hi-
arta/ so að hann griet vt af/ og varð að
lára þa þeckia sig. Éins mun og giöra
vor gode Joseph/ vor Bróder Jesus/ þyr-
er huóro Sorþíenan Gud er vor Sader
orden: Viót eirt Barn kæn að vera stædr
í Ellde eða Vatne/ eða einhuórium ódrum
Voda og Líps haska/ og fallar á sin
Sóði/ seigande/ & Sadder/ Sader/ hialpa
þu mier/ þa mun Saderen þullkomlega
hialpa þu/ síe þed mögulegt. Guad myt
E iij. 38 þu þránt

In þramar mun þa vor Zinnestur Sader
glóra við oss/ þegar vier aðöllum hann
af Hiarta.

Þar næst aminner þetta Ord SÄD-
ER þig a þitt Sonarlegt Embætte/ og
hvað þu ætt Gude að veita/ þar þyrir
þer þier so að hysa/ Sie Gud min Säd-
er/ og jeg hans Barn / þa ber mier að
syna hönum sonarlega Þionustu z Nly-
dne/ Rast og Elsku/ Heidur og Þirding
þolenmæde/ og allt annað sem eirn god-
ur Sonur er skyldugur að veita sinum
Elskulegum Födur/ So sem min goodur
Broder Jesus aminner z rædleggir/ seigade
Matth: 5. Cap: Vered þullkomleger/ so
sem yðar Sader a Himnum er þullkomleg-
ur. En Gud naðe/ Gud naðe. Aller vil-
jum vier þa og þiggja Guds Födurlega
Velgiörninga/ enn þeir eru þær/ eða nær
önguer sem hönum vilja syna Sonarlega
Hlydne/ og skyldugan Heidur/ so hann ma
vel klaga þad hann klagar þia Spæmann-
enum Malachia 1. Cap. seigande. Son-
urerna að heidra sin Födur/ og Þienaren
sin Herra/ Er jeg nu SÄDer/ þuar er þa
min Heidur? Er jeg Herra/ Guðr öttast
mig

uig/seiger Drottin Zebaoth:

Þar þyrir lærdur af þessu Orde **320**
17/ ad seigia so med Hiarta og Munne.
Fader/ovmrædeleger eru þíner Belgior
ningar mier veistter/Pu giorder mier goff
ædur enn jeg kom i þessan Heim/Pa jeg
var nu a Modur Bröstenu/ædur eg kunn
ne ad tala eda mæla/z ædur est jeg þeck
e þig/ þa giorder þu mig þitt Barn/
þar jeg var ædur Keidestiar Barn/z þu
gæfst mier þinn Heilaga Anda. O Fad
er/brædelegt hefur mitt Opæksæte vered
z minn Ohlydne/minn Opølenmæde/minn
Torsmun/ og minn Vanheidur sem jeg
hef veist þier/ Sytergief mier það Fader
Fader/ og veit mier þína Næd þar til/
ad jeg meige þacka þier/og hlyda þier/z
verduglega ganga þyrir þier/so sem þitt
hlyded Barn/ Amen.

Bin það annad Orded
sem er **321**.

Þetta Orðkorn **321** er misög sæt
legt z byggunarsamlegt: Gæppe Gud ad
væi þyðum rættelega ad þara med þ.

1 Syrst. i voru Hiarta: Þuad þ giör
Eið. er off

r off þu þessa þar vppa/ad Gud er vor
Fader/en vier erum hins Börn. Ein Söð
urleysinge hefur eðle' neitt gagn af þui/
þo Konguren sie Fader/vtan þa si Fader
er hans/ So er þatrad a mille Guds og
vor. En nu vitum vier/ad þu er vor Fader/
og ad þa hefur gjezed þeim Valld ad
verda Guds Börnum sem trua a hins Na
þu/ Joha. 1. Cap. So og seiger S:
Pall/Rom. 8. Cap. Þeir sem af Guds
Anda leiddet verda/þad er/þeir sem þina
Jmblastur eda hrgringar hins heilaga
Anda i hiartanu/og skicka sier epter Söð
ursins Vilja/ Svad eru þeir? Þeir eru
GUDS BARN seiger S. Pall: Og
i Gudspiallenu seiger Christur/ Matth.
11. Cap. Hvör sem giöret Vilja míns
Söðurs a himnum/ sa er minn Broder/
mijn Systir og Moder: Þetta er miög
huggunarsamlegt i öllum Krofse r Mor
ganze/ i Sorg og Samviskunar Ruyda
ad Gud hann er VOK Fader/ þar þyrer
meigum vier þraustlega og diarplega seig
ia med S: Pale/ Rom. 8. Cap. Hvör
vill skilja oss vid Guds Rígrleika? (vid
þa Nast r Elsku sem Gud hefur til vor)
Hrygd/ Angúst/ Öpsökn/ Kulde eda
Hungur? Jeg er vís þar vppa/ad þu er
le

- Danden nie Lífþekkan ad skilia oss við
 Guds Ríkarleika/ sem er i Jesu Christo
 vorum Drottne. Hia Spámanninum Es-
 ala/ 49. Cap. þá þar Gud sýnum Rí-
 leika við eina Modurlega Aasi og Elsku.
 Og i Psalmenum 103. þá þar hann sýnir
 Mýskun við eins Föðurs Mýskun til síns
 Barns. Guðsú áunlega þar David sig/
 eptir David sýns ogudlega Sonar Absa-
 lon/ 2. Reg. 18: Cap. Su Lausakona
 kende i Bríoste um sitt Barn/ þa Salo-
 mon Kongur kist vilja láta skipta þui i
 sundur/ 3. Reg. 3: Cap. Húad mjöklu
 þá þar Gud þa vilja hia áunur a
 oss sýnum áunum skiepu Börnum?

2 I vorum Daglegum Bænum þa a-
 minner oss þetta Orðkorn VOR/ ad bid-
 ia líka eirnen þyrer öðrum. Þui nær helst
 vier lesur Fader vor/ þa bidum vier þyr-
 er allre Guds Christne i Heimenum/ þyrer
 kunnugum og okunnugum/ þyrer Vínun og
 Övinum/ og þyrer öllum Mönnum i
 Heimenum:

3 Þa oss geingur vel/ þa þó þum vier
 þóran Lærdom i þessu Orðkorne VOR.
 Sem er. Nær þu les Fader vor/ þa hia
 þu vel til (þu þu villt áðars ríttalega bid-
 ia) ad þu þó þáer ecke nöckurn af þýne

E v.

um

um Samhríðnum / Hugleid þu að einum
Gud þegur skapad oss alla / Hura þu um
að þu ert eðle ríðkare komið í þessan heima
em þa Almáste & þatæðaste / Hura þu að
þu þegur eðle hellsdur Bríð eda Jónsigle
þyrer þínum Lífðögum en þeir / Hura
þu að eptir Daudan verðum vier aller
Madrá matur / Aller erum vier þa jafn
ríðer / Þa er eingin mismunur á milli þess
Ríðka og Satæka / Aller skulum vier vpp
ríðsa og koma þyrer einu Domstol og þyrer
einu Domara / huð ed þa mun strappa
med eilíftri Þínu sem adra þorsma & þyrer
erlífta. Þessa Virðing hófum vier aller
saman jafn Ríðer og Satæker / Smætt
og stótt / að vier hófum einu Födur / sem
er Gud á Himnum. Þu hinn Ríðkare / þor
sma þu eðle þann Satæka / ellegar þu ver
dur burt skapinn yr Guds Barna Tölu.
Huraðu huð þeim Ríðka varð sem þor
smædde þann anna Lazarum.

4 Í Morgangnum þa hófum vier &
so huggu í þessu Orðkorne VOR / Min
stu / að med þui Gud er VOR Fader / þa
hófum vier þessan & þriðsán gang til Gu
ds vors Elskulega Föðurs / lífta so sem öll
Sýskineñ / so þau fuku og Veytu sem hin
þraustu og sterku / meiga alla tíma ganga
ga

þa þyrer sinn ljúfsamlegan Söðnr. Þetta er
miðg huggunarsamlegt/ að Gud vill eðfe
Gut þasta þier/ þó að þu siert siukur/ aus
mur/ þatæfur & þyrerliten. Hugleid þu þ
að þu ert eðfe alleinasta einn a medal Gu
ds Barna sem ligg: vnder Krossfe & Mor
gange/ Söddan Kross þaga og aller að
yr þýner Bröður að þera i Heimenum/
Pet. 5. Cap. Þura þu að þýner Med
að: þera medaunþan med þier & þine
Neyð/ Ja aller Samhrisiner i Heintens
um þidia med þier og þyrer þier/ þegar
þu ert vnder Krossenum: Allar þær Pat
er nokker/ sem ap þiarta þednar verða ap
Guds Þörnum/ þær verða þednar þyrer
þier/ og þierra verður þu þluttakande/
So skaltu og einn þaga i sama máta
medaunþan med öðrum anum og þatæ
fum sem vnder Krossfe & Morgange ligg
ia/ og þidia þyrer þeim til Guds.

I Davdans Stund og Tjma þóp þ
þier ofeiganlega huggan ap þessu Orde
að vier vitum Gud er VOK Sader/ þui
Kulum vier þan med Sonarlegu Trauste
akalla og tilbida/ so sem vorn Elskuleg
an Söður/ og þaga þullþomlega Von þar
að/ að vier munum viffelega þa þan Him
niska Arþ sem off er þyrer þeitem/ ym þus
örn

Önn Christur talande verður til vor og allra sinna Barna / a þann síðasta Dag seigande / Komed Blesöð Bönn míns Söðurs og eignest þad Ríðe sem yður var tilreidd þra Veralldarennar vpphæpe / 7 et.

Þinn þad þridia Örd sem er **NIMNE
SKAN** / eda a Himnum.

Þuar þyrer Herran Christur hefur kient oss / ad nepna Gud **HIMNESKAN** Söður / þar þñ er þo í öllum attum / ecke alleinesta a Himnum / heildur 7 so a Jörðunne / þar til eru V. Greiner:

1. Og er þu þin þyrsta / Ad vier skulum med þessum Tíle / jara og med kienā þann ad vera ein Almættugan Söður / þuör. ed veita og gípa þann / ecke minna enn vier um þidum / heildur meira og þreþara. Þor Gud er a Himnum / þann þann ad gíðra þvad þann vill / seiger Danjð. Item / Himnarner eru þñs Sæte / 7 Jörðen Sæte þans Sota / þann er í öllum attum / þann er ei bunden við nöckra Skiepmu / edur við nöckart þvæ / Mynd eda Bilæte / Himmentungl eda Stjórnur / heildur eru Skiepmurnar bundnar við þann / og þann ræður þeim öllum / epter sínum Vilja / og þær þlyða þönum.

Þennan

þá þáan Mismun skulum vier vel merk
sa/ a millum Guds Söðuro/og holdlegs
Söðra/sem stundum vilja giarnsamles
ge hialpa/en giera það ecke/ Þusad þeir
þáa huörke Matt nie Epne þar til/ so
sinn sa Himneske Saderen þeþur. Christur
seiger i Gudspiallenu/Luc. 12. Cap. Ep
þier sem iller erud þunneð ad giera yðar
Þörnum goodar Giaper/ Nuad myksu
þramar mun minn Sader a Minnum gie
sa þeim Neilagan Anda sem hñ bidia.

J ánan mæta nepnest Gud Himneske
ur Sader þess vegna/ad þaþ þeþur optast
ap Minnum opar synt r openberad syna
Dyrd og Mægt/synum aumum Þörnum
til verndar og hialpar þier a Jörðumne.
Ap Minnum þáa komed Guddomlegar
Openberaner/ Gudleg Andsuör/ Sioner
og Teikn og adrar Plagur yper þa Ogud
legu. Ap Minnum kom Vatzploded yper
þa ogudlegu Veröld. Item/ Elldur og
Brennestein/ Hagl og Steinar. Ap Min
num eru kommer þr haleitustu Guds Vela
giörningar/ Guds eigen Sonur/ Heilagur
Ande/Englarnar/Minnamöld/ Ap Min
num klemur Regn og Dögg. Snögt ad
seigia/ Minnenen er sa ypparlegaste r Dyrd
darleg

þarlegaste Stadur Guddomlegs Háfests
þar sem Christur situr til Guds Sjónur
hægre Handar í Dyrðene/ huadan þu
og koma að þessu Lífendur og Daga.

3 Í þriðja Grein næstunn vör þú vo
rn Himneskan Södur/ vppa þad/ að bi
arta vort og Hugskot kunn ad hafa viss
an Mæta/ eða so sem Mæla/ til þuoro T
skal Huganum reña í Dyrðene/ sem er Hi
menen/ og vpphepa þangad bæði Hi
tun og Augun og Hændurnar/ og Bidi
vni Himneska hlute/ myklu meir. Þar
ar ein vni Jarnneska/ Og lata vor
tu Hug & Siðe vera þar sem vor Sjónod
er/ so sem Christur seiger í Gudsþiallenn.

4 Í þiorda mæta giefur off þetta
Ord HJMNESKUR Orsök og Eftir
til ad hafa Afstandan & þorleinging bei
til vors Himneska Södurlands/ og þara
varlega og þorsialega/ þier í Heime/ m
þessa jarnneska hlute/ so ad vier missun
eðe þa Himnesku/ Og ad vier hegðun
off so í þessa Heims Þröskaparlage/ a
vier villdum giarna helldur vera í Him
ríkte/ þar sem er vort Heimele & sa riet
Þröskadur. Vier vitum seiger S. Pauli
2. Cor. 5. Cap. ad alla þa Stund vier
þrum í þessa hollde/ þa erum vier stæra

377 Drottne/ Ja vissulega/so sem i v
Neyd/ Þar þyrir eignum vier alla stund þa
sem vier kþum/ad læra oss langa heim/
elýta so sem ein edur áhar sem er i þram
anda Lande/ þia öllum okunngum/ þam
langar heim i sitt Födurland til Sorelld-
ra Frenda og Vins.

Uætt vier þykkum riertelega um þessa
þeims Lyndarlag og vora Fatakt og
Desöld/ þa meigum vier seigia so sem sa
þa rapade Sonnen/ Luc. 15. Cap. O
þuorsu marger Daglaunrar eru i mýns
Födurs Huse/ sem þapa neyð Brauds/
en þeg þyrirþerst i Hungre: Þuorsu mörg
Buds Börn þagua nu og glediast i þime
takte/en vier aumer Staptallar lþdū þun-
gur og Neyd þier i þeime. Þar þyrir skul-
um vier so seigia. Oh Himneske Fader/
vier þþum syndgast i Himneski og þyr-
er þier/ og erum ecke verduger ad kallast
þa Börn/samt vertu oss Rædugur/ og
ak oss til þþi i Himneske/ so ad vær mat-
tum komast i vort Födurland. Vier þþ-
um þier ecke þastan Samastad/ Nebr.
3. Cap. Neldur leitum vier epter Til-
omanda/ O Fader laustu oss þa þast og
odlast!

öðlast/ heildur þyrt enn seirna.

5 I þínta máta amíner oss þetta
Ord HJMTESAVR/ad lípa himneska
an Lignad/ það er so sem S. Páll seigo
er/ Tit. 2. Cap. Sparlega/ Rietþerdugle
ga og Gudlega hter í Heime/ so sem Gu
ds himneska Söðurs Börnum hoper/ Og
vita það/ ad so sem Gud býr í himner
um/ so býr hann í rietruvadra Mána Hæ
rum/ sem ad elska og astunda þ sem þar
uppe er/ en ecke það sem er jardlegt. En
í Ogudlegra mána Hjórtum/ sem lípa ep
rer Solldfins Girndum/ og ecke astunda
nema þetta sem er Jarneskt/ þar hefur
hann hufte Vist nie Veru.

Gud gtepe oss sjna Næd/ so ad líp i/
og so ad bidia/ ad vier mættum þa z öðl
ast vorn Þarf í Himerjke/ med Christ
vorum Elskulega Brodur/ og öllum hñ
Blezodum Bfuöldum/ Amen.

Áttar Sermon/ eda Predika
um þa þyrstu Bæn í Fader vor.

Helgest þitt Nagn.

22 þessa/vm Guds Náms Helga
en/þessur Herran Christur sett þyrst í þad
er vor/ þyrer tveggja Greina sáker/ sem
eru þessar.

1 Hann vill að vier þyrst og yper alla
Glute þann skulum vitleita og astunda
að Guds Námi verðe Helgð/það er/Lo
það og Dyrkad og Heidrad/ Sierdeilis &
einum af þui/ að vier nu þyrer sluttu/ í
formálanum höpum játad og meðkier
off að vera Guds Börn/ enn Gud vorn
himneskan Födur. Þar þyrer hæper vel
að vier þyrst í vpphæpe Vagnareñar auðs
num það & þenýsum/ að vor Abýggia &
Astundan/vm Guds vors himneska Föds
urs Dýrd og Heidur/ síe meire/ en vm vo
ret eigned Gotz/Líf & Sál/ Þar þyrer þid
sum vier allra þyrst og þremst vm þ sem
abrárer Dýrd & Heidur og helgan Guds
Helaga Náms.

2 Jaman Mæta/ þa meigum vier
jata og meðkierna/ að af off sialpum rí/er
um vier blinder/óþramsyner/treger og las
ter til alls þess sem abrárer Guds Dýrd &
Heidur/En til fundlegra Gluta/þa erum
vier skarpsýner og skygner/ síndanger/þlio
ter & þimer/og þvifer til að þidía vm þa/
Þar þyrer þessur Christur kient off/ að þid

S.

ia þyrst

la þyrst um Guds Dyrð/ad þun meinte
ast og eplast.

Miðg skilðanlega eru þessar Bæner i
Sader vor samsettar. Helgan Guds Na-
ns geingur þyrst Undan/Það er ad skilia/
Vier eigum ad byria Bænena af þreife og
samre Kyningu Guds/þyrer huðria vier
praskilder ersi öllu Vantruðdu Mönnum i
Þssum Heime/I þessare Kyningu er kom-
en vor Sælubialp/so sem Christur seige
i Gudspiallem/Job. 17. Cap. Þetta er
Þ cilýpa Lyps/ad Men þecke þig Sader
ad vera sanan Gud/Þesse Kyning/bu-
so sem Dyr & Ingang i Guds Kyli og
þam Himneska Konunglega Sal. Þar
þyrer biddu vier skar epter þa þyrst Þar
ad Guds Kyli kome til vor/ad þan vil-
le medraka oss i sitt Nádarríke/vier sent-
lært hösum rietrelega ad þeckia þan. Gu-
ad eigum vier þar ad giöra? Skulur vi
er vera þar iðulaufer? Langt þra þui:
Þar þyrer biddum vier þramladiu/ad Gu-
ds Vilie meige skie af oss/það er/Ad vis-
er meitrum alla Tjña þinnast Gude blyda-
ner/& giöra jafnan þans Vilia. Nu þurs-
um vier við Næringar & Oppheldis Lyps
þa og Sclar vegna/Þar þyrer biddum vt-
er i þiordu Bæn/ um Naudsynir Lyps
amang:

amans. Og sérar þar eptir um Sælaren
er fæddu/sem er Syndanna fyrregiepning.
Hvad þa meir? Er þa fædd? Langt er
þra þui. Þar koma þa en freistingar/og
margþalldlegar haskasemder a allar siðir
hvar þyrer off ligg: stor Mægt a/ad Gud
veite off hialp og hiaslod/og læte off
um siðir þa Sigur/Þar þyrer þiðjum ví
er seinast i Aldurlæggenu/ad Gud vilie vá
er veita off i freistingönum/ og þreisa off
þr: Illu

Til Skilnings þessarar þyrstu Bæn
a/þa þramferast hie V. Spurningar/
ad hnoörum vier skulum vel giöta.

I. Hvad er/ Eða hvad kallast Guds
Nafn?

II. Hvad er ad helga Guds Nafn?

III. Kafi nöckur ad helga Gudz Nafn?

IV. Quornen eðr Gudz Nafn helgast?

V. Quornen skulum vier bida/ eða tíð
fa þessa Bæn?

Fyrsta Greinin eða Spurning.

Fyrsta Spurning er/ Hvört ad Gud
hefur nöckud fierlegt Nafn/ ellegar ecke?
Alþ Stiepnönu hefr hvört i einu firt Nafn/

Sú.

og af

og af þeirra Nöfnum vitum vier opt þe-
ra Art og Edle. Slikt Nafn hefur Gud
eðfe þórf ad hafa/med þui hañ er ein/
þar þyrir þarf hañ eðfe þess Nafns vid/
ad verða so þraskileñ: Hañ er alleinasta
eiñ/eilípsur/oseiganlegur/ovmrædelegur/
Og þo ad hans Guddomlega Maifestar-
is Essentia og Vera Essie eðfe med nöðrum
Nafne ad neynast eða vtseigast (so sem
vier lesum/ad Eingell Drottins sagde til
Manuach Samsons Föðurs/Þui spyr þu
ad mínu Nafne sem er vndarlegt/ Jud.
13. Cap: Myklu þramar mun þa Guds
Nafn vera vndarlegra) Þo samt kallest þu
heilagre Ritningu Guds Nafn/allt þat
sem Þyrðlega & vndarlega kafi ad þyrast
og mælast/syngjast og seigjast/lesast eða
ur skrifast vñ Gud Föður/Son og he-
lagan Ande/Vñ Guds Vernd/vñ G-
ds Villia/og vñ Guds Verð og G-
ga/ Af þessum þremur Titlum/meigum
vier med nöðrum more þa Skilning þvæð
Guds Nafn er:

1 Guds Nattur þat er/hans Es-
sentia eður Vera. Glepur hönum þat Na-
fn/ad hañ sie af og þrenur/eiñ In Essen-
tia og Verme/eiñ þrenur i Personórum.

2 Guds Ord kienir oss og so þallgæz
ad

ad sic Guds Naðn / i huðrú þann hefur
Naðn & Titla eptir sínum adskiljanlegu
Gjórnungum & Dýgðum. So neþner Gud
sig / Exod. 20. Sterkã & Vandlastara / sa-
er hefur Iðsku Sedraña a Sonónu / i et /
Moyses neþner Gud / Exo. 34. Mýsk úsa-
man / Vardugan / Polennodan / & Trupast
ei, ja ed þyrgieþ: Iðskur / Þertrodslur
og Synder / og þyrr huðrúnn ad eingen
er satlaus. Slikt Nópñ til leggjaft Gude
viðda i Guds Orde.

3 Guds Verð læta eirnen i kiofe þans
Naðn / so sem David seiger i Psalmeum
78. Gud er Kúnnugur i Juda / þans Naðn
er stort i Israel. Hier skulum vier þura
n Verð Stöpunareñar / Endurlausnareñ
Helgunareñar / Þau Efeña oss huðr &
In likt ad sic Guds Naðn.

I ymsum Tungumalum hefur Gud
ad. Iianleg Nópñ: I Hebreßku Mæle /
hefur Gud sig Scaddai, i þui Samtale
sem þañ þapde við Abraham / Gen. 17.
Cap. Þad þyðest Almærrugur / þuiad þañ
þañ ad giòra allt þvad þañ vill: Amar
Stader viðast i gamla Testamentinu neþ-
est þañ Iehoua, Þuiad þañ er eilífur / og
þvad allar adrar Stiepnur eru / þa þapa
þær þ ap þórum. Þañ kallast & Elohím,

S ið.

vegna

vegna síns Guddomlegs Styrkleika/
Mágtar og Valdis. Adonai Pallast hñ
og eirnen/ Ap þui ad hañ vid Mågt hell
dur öllum Skiepnun/ þæder þær og þost
rar/ so sem Moderen Barned. Hañ neþn
est og so Drotten Sebaoth/ þæd er alls
Heriar/ þuiad hañ er sem ein stríðs Höp
inge/ og hönum þiona allar Skiepnur/ &
allur Himensens Her/ til ad stáda a mote:
Dioþlenun & öllum öðru hans Övünun.

I Grísku Mále hefur Gud Mapi
þar ap/ ad hañ er sa ap buðrúun vier hö
pun Lúþed/ og sa alla hlute veit og sier/
& nalögur er i öllum ættum. Hans Augu
eru Klarare en Solen/ seiger Jesus Syrach
23: Cap. Og hañ sier allt huad Mað
en gíðrer/ & hañ sier huad i heimuglegu
Sylsnum er þolged.

I Latínu Mále meina sumer ad Gud
hæpe sitt Mapn þar ap / ad hann gíðgur
og veiter/ en hefur þo opriótanda eper.

I Þýsku & Dönsku Mále Pallast vi
GUD/ vegna þess/ hañ er goodr en eingen
añar/ so sem Christur seiger/ Luce. 18.
Cap. Eingen er goodur nema Gud ein/ &
allt huad gott er þ höpú vier ap hömum.

Vier neþnum hñ & so DROTTENI/
þuiad hñ ein rædur & drottmar yper Him
ne og

ie og Jördun / og öllum hlutum sem þar
þú eru. Med einu Orði að seigja / Guds
Nafn er Guds Orð / í húðinu þinepalet &
þínelt er allt það sem talast og seigast
ma um Gud.

Huñur Grein / eða Spurning.

¶ Hvað er / eða hvað kallast að Helga
Guds Nafn?

Ad Helga eða Heilagan að gjöra nótt
urn hlut / er að skíla þann þra Almenelegg
re Handteran edur ytre með þer Mannana
og að Helga eða viggja þann Gude / þótt
alleina til Þionusgjörðar og Dyrðar.
Og það sem so er þraskiled almenelegre
þer þer / og Gude siðeðlis gjeper & eigs
uad / það kallast að vera Helgð. So er
þu að Helga Guds Nafn / að heiðra og
dyrka þ þ með allre Virðingu / og eð þe para
mz þ / & eð þe þe það nie neþna þ / nema
alleinasta til Guds Dyrðar & Heiðurs og
Þionusgjörðar / en eð þe til neins annars.

Guds Nafn er í sialpu sið híd allra
Heilagasta / Ja / sialpur Heilagleiken: Þo
epter þu það skiedur so / að það þeðeð
eð þe nie heiðrast sem skyllde / heildur van
þelga það allmarger mz Þiggudadyrkas /

Onytsamlegum Eidum og Svardsögum/
þá bidum vier hier/ad Gud vilje þorsua
ra Heiður síns Heilaga Nafns/og hefna
a þeim sem þad misbróta/ & þad onyts-
samlega sier í Munn taka/en veita og gie-
fa/ad aller þeckru þad riettelega/ & þad
af Öllödu & Dyrködu/so sem Gud heimter
& skipar í öðru Gudz Bodorde/þar hñ so-
seiger/ Du skaltt ecke leggja Nafn Drott-
ins vð Hiesoma/þ er/Du skaltt helga þ.

Þridi a Grein/ eda Spurning.

Hvær kafi ad helga Guds Nafn?

1 Þeir þyrst sem þeckia Gud/ Þuiad
an sautar Gudz Kyningar kúia Mafnsins.
Þuramer vm Gud ecke ad vera breinar/so
sem þær skyldu/Myklu síðr kafi þa Gu-
ds Þionustugjörden/ og hans Dyrkan
vera brein þyrer Gude sem þun skyldu.
Pharao Kongur hafde ecke Kyning a Gu-
de/ þeckte þan ecke/þar þyrer spottade þu
Gud/seigande/Guðr er sa Drottai/ad eg
skule blyda hönum? Exod. 5. Cap.
Senacherib Kongur var so galen/ad med
þui þan hafde ypermið þan Skwrgod/
sem þan meinte ad være sterkare en Gud
Gyðinga/ þa þurade þan ad þan munde
ands.

andvællðlega yðeruina Jerusalems Gud.
Þetta Tradz og Spott kom þar af/ að
hann þeckte eðfe Gud ríttilega:

2 Þeir sem predika um Guds Nafn &
hans Ord/ eptir ríttre Guds Kyningu /
þeir helga og eirnen Guds Nafn / huðs
ium Esaias Spámadur vísar / Ad Le-
gem & Testimonium, það er / til Lög-
mælsins og Vitnisburðarins/ en eðfe annar
stadar. Oh/ huðrsu harla ljúted mundum
vler víta af Gude/ þeðdum vler eðfe hans
eiged Ord & Euangelium/ Hvar þyrir vör
annar eigum Gude að þakka.

3 Í þrúðia lage helga þr Gudz Nafn/
sinn meir aftra Guds Helaga Nafns Lop
& Dýd/ en sinn heidur/ & seigia m3 David
í Psal: 115: Eðfe oss/ eðfe oss Drotten/
heildur gíeþ þu þínu Nafne Dyrdena.

4 Þeir helga og eirnen ríttilega Gu-
ds Nafn/ sem þlyia og þordast/ og þorþin-
dia allt það hvar af Guds Nafn kom
að vanheðdrast/ þeir eð niður þeþia óllum
röngum Lærdome/ eptir megne/ og þord-
ast allar Villur/ alla Vantru/ allar rang-
ar Meiningar/ í mote Guds Orde/ og sá-
re og ríttre Tru.

Stórda Grein/ eða Spurning.

S v.

Huðr

Hugrnen verdur Nafn Guds Helgad ?

Það skiedur fierdeilis miz V. Hattum.

1 Þegar vier medröfum til vor miz all
re Virðingu allt það sem off er til sagt
vnder Guds Nafne/ellagar Guds vegna/
og hlyðum þui/ og briforum eefe af þui.
Vier hölldum eins Rongs Bod og Skip-
an/sem tilheyrelegt og skyldugt er/ hued
myklu þramar erum vier þa skyldugt/
það Gud lætur til seigia & biöda off/ að
hallda það/& þar epter að gíðra:

2 Vier helgum og eirnen Guds Nafn/
Þegar vier med voru Lúperne & Framper-
de lætum sia og merkia það sama a off/
sem Gud hefur boded og bípalað/og læ-
tum vort Líos skýna þyrer Mómónum/
so að Guds Heilaga Nafn eda hans Orð
verde eefe lastað/vegna vorrar illrar Bre-
yne. Hicr vm talar Gud hia Spæman-
enum Esaiä 52: Cap. seigande/ Jeg hel-
ga mitt híd myklu Nafn/enn þier vanhel-
ged það/þyrer Heidnum Þíodum.

3 Vier helgum og so Guds Nafn med
þui more/ Þegar vier erum þolemmode
vnder vorum Krosse og Morgange/ og
hölldum off þást við Gud miz stöðugu trus-
nadar Trauste vm hans Hialp og Hia-
stöð/þa off allra mest aliggur.

Vier

4 Vier helgum & eirnen Guds Nafn/
Þegar vier jarum og meðtíðnum þáð i
Opsofnenne/þa vier annað huórt verdum
ad þalla i Mañana hendur/ & missa Líf
ed/ ellegar ad apneitra Gude/ Ad vier ecke
þa bræðust soort og Ognaner þeirra O
millou/helldur glediunsi med Gud; Post
ulum/ Actor. 5: Cap. Ad vier erum verda
nger þess/ ad lifda nokkud þyrer Gud; Na
þns saker/ so sem giórt þapa allar Guds
Þýllarvottar þeir ed med Vthellingu 2.
ods síns/ þapa Guds Nafn helgad:

5 Vier helgum & so Guds Nafn/ Þeg
ar vier ecke álleinasta heidrun þáð sialpa
er/ sem nu er sagt/helldur & so/ þegar vie
er til styrkium/ og komum þu til vegar/
med Ordum eda Almínungum/ med soort
ónum eda Hardindum/ ad adrer gióra þid
sama. I þessa Mæning þapa marger
heilager giórt mýkel Apr:ks verk/ til ad
epla og vðbreida chrístelega Tru/ & Guds
Nafns Dyrð og heidur/ So og þeir stes
vanlætt þapa um Guds Nafns Dyrð og
heidur/ So sem ad giórde Þhineas sonur
Eleasari/ Num. 25: Cap. Vid þann Isra
elita sem openberlega legdest ni; eíne Ma
dianiteskre Ríðinu/ i morr Gud; Voborðe
huórsu ad þñ lagde þau bæde i giegnum.
2 fódde

A foddan Vandlætingu Guds Nafns veg
ne ætre ecke Vanhörp a þessum vorum
Dogu. Moyses brende til ósku þan Gull
Kals/sem Aaron vpreiste Guds Nafne til
hadningar/Exod. 32. Cap. Dauíð kúne
ecke ad lýða/ad Goliath hadda Guds
Nafn/1. Reg. 17. Cap. Vm Eliam Spa
man lesun vier/ huad þan giörde við A
chab/ & Baals Presta/til ad þorsuara Gu
ds Nafns Dyrð og æru. Christur sialgur/
Matt. 22. rað vt af Músterenu þa sem
sellou & kysptu/Guds Nafns Dyrðar veg
na. Mz þessum hætre eigu vier alla hlute
ad giöra/Gude & hans allra Heilagasta
Nafne til Lops & Dyrðar/og Helgunar.

Fimta Grein/ eda Spurning.

Huornen eigum vier ad brwka/eda tíð.
Þa þessa Bæn?

1 Sýst i vorum daglegum Skriptar
málum þyrer Gude/ Þar eigum vier ad
fata og meðfienna oss þyrer þakunnugar/
aunar og blindar Mañeskiur/ i þvi óllu
sem Gud og hans Dyrð abregger/ Þviad
vier þeckium huörke Gud nie sialpa oss/
nema ad vier lærum þad af Guds Or
ðe/og nema Heilagur Ande oss vpplýse/
So

So Gud ma náða vorn Blindleika. En
 ær þeim gömlu Lærepedrum S. Cyprianus
 hann gíepur þessum Bænum vndar-
 legr Nafn/ og kallar þær **SEXTID-
 AR TJALA**/ ær þu ad vier vtmálanu
 ofi í þeim sialper/ og í líofe lartum þu ad
 vier í Skilde þerum/ þad er/ vier lartum
 í líofe vora eigenlega Skómi og Vangru.
 Vier eigum (seiger hann) alla Tíma ad
 bídia/ ið sem þeir ed sladder eru a mille
 allmargra þeirra sem þallner/ íggia/ ena
 allþarra þeirra sem standa/ og bídia vni
 Nád/ bídia vni sialp og sialstod í öllu
 Lyndum/ Vaska og Voda. Þetta áttum
 vier ad hugleida þia sjerhuðrre Bæn í
SEXTID VOR/ og harma vora Synd-
 umspilla og þordiarþada Natturu. En
 þessare Bæn satum vier og klógum vo-
 rn andlegan Blindleika þyrer Gude. Lúke
 amlegur Blindleike er mýkel Plaga/ þo
 er Sælatennar Blindleike mýklu skadsam-
 legre: Þenian vorn Blindleika eigum vier
 þier ad græta/ ad vier mýklu meir í þram
 ær hóþum alla Daga vanheidrad Guds
 Nafn/ en helgad og heidrad þad.

2 Med þessare vorre daglegre Bæn í
 Supplicatiu/ bídium vier ær off Gud; Na-
 þus Vanhelgan/ huðria vier hóþum drygt

og þræmed alla vora Daga/og ofkum ad
þu skule eðfe skie/ Þar þyrer þidum vier
vni Heilagan Anda/ ad þann styre of og
stiorne/og vpplyse vor Hiortu/ so ad vier
hier epter alla tîma/ mættum riertelega
þecfia/ helga/ lofa og dyrka Guds Tagn
/ Heilsu og Siukdome/ i Medlæte og
Morgange/ i Satætr og Rikdome/ i Lj
pe og Dauda/ Og ad þann villde auka og
epla med of þynning sîna ⁊ sîns Vilja/
So ad vier mættum betra of/ ⁊ vera sîn
good Skola þörn nær vier þeyrum þans
Ord/ so ad vier leggiu þærun til ad þey
yra þad/ Hiortun til ad vardueta þad/
Skensinena til ad skilia þad/ Tunguna ⁊
Munnen til þess ad tala þar vni/ Villan
og Mættun til þess ad greyta og lþa
þar epter. Og med þui / ad slîkt þann
eðfe skie an Predikunar Embættisins/
Þa bidum vier þig/ Nerra Jesu/ Gief
þu trúlynda Erpidara i þîna Kornstie
ru/ Þuiad Kornstieran er mjfel/ en trú
er Þerkamenn eru þær. Og med þui
Predikunar Embætted kafi eðfe vid magt
ad halldast/ nema chrifteleger Yperuall
demenn vernde þad/ þui bidum vier þig

⁊ þar

z þar með Minneskur Fader/ad þu vart
veitir alla chriftelega Konga Merra og
Næpdingia/so ad Kongarnir sie Fostur
pedur þínar Christne/enn Drottningar
nar Fostur/so sem þu hefur lopt þyrir
Mun Spæmannsins/ Esa. 49. Cap.
Nu mæ þu ad aller Men/j hugarre hellst
Yperuallds stítt þeir eru/ eru dauðleger
og þalla þra/optast þeir þyrre enn adrer
sem nýtsamaster eru/hvad ed skiedur vor-
ra Syndar vegna/þa biddum vier þig vor
Fader/ad þu vilst vera með öllum chríst-
elegum Næspedrum og Foreldrum/z gi-
efa þm Mæd þar til/ad vppala sín Børn
i Guds Ditta/so ad þau mættu seirna
meir verda duganleg til Andlegra z Ber-
aldlegra Stietta/j þíne Christne/ so ad
þu yrð og Meidur þíns Neilaga Naps
halldest við magt/ og þare ecke með oss i
Gropena. En æþ þu ad þitt Neilaga
Napn hefur ætíð marga Dvina z Mót-
fandara/a þssum Dögum/sem eru Tyr-
iar og Papistar/og narger adrer Dgud

leger

leger Yperuaðs menn/jafnvel a meða
þeirra Christnu/þui bidium vier þig aud
mínulega elskulega Fader/ Ad þu annad
huort hepter og opstyrer þeim/ ellegar
snuer þeim til Ydranar.

3 I Daglegu Framþerde vorn/þa eig
um vier og ad leggja allt Rapp og alla
Aftundust a allt þad hvar med eda hvar
ap Guds Nafn þan ad helgast/en þlyta
og þordast allt þad ap huorin eda hvar
med þad þan ad vanhelgast/sen er rangs
ur Atrunadur/Vantru/ Siðkyngi/Eidar
Forþæner/ Oþolennæde/ Gædne/ Spott
og allskyns Hneyrlaner i öllu vora Fram
þerde og allre Umgeingne.

Slík Helgan Guds Nafns er harla
naudsynleg/i öllu Strietu hærre & lægre.

1 Syrst i chriftelegre Kirku/So ad þ
heilaga Predikunar Embætte/& öll gud
leg Þionustugjörð meige vid Mægt halld
ast/eplast og autast i Christneme.

2 I Verallðlegre Vallðstiorn eiga höf
þdingtarnar ad kosta Raps þar a/ad þar
sett verðe goðd og chrifteleg Lög/ og ad
chrifteleg Disciplina Strapp og Ræpsing
vid Mægt halldist eptir Lögum/ So ad
Guds Nafn meige þui betur helgast/Þui
ad

að þu er ecke er Age & Ræfing/ þar er ein
 // gen Ára. Þetta áttu Vallmen vorer
 // vel að hugleida/ ef að þeir vilja ecke
 // vera Hæfuarar þyrer Gude/ ellegar þun
 // na þeir allbrei að lesa einn Sader vor
 // riertelega / Guðnen þann einn Valls
 // madur að seigia/ Helgisti þitt Nafn/
 // em lætur þó allskyns Synder og Elg
 // þe orefta þia lýða/ þvert í mote Gu
 // d; Lögmaale og Lögðum/ Guds allra
 // Helgasta Nafne til Vanhelgunar og
 // Gtygðar/ þu er Ræd þeir hugse þier
 // um riertelega/ Að Skúlda rýmanum
 // og Ræfningeðeigennu þiemur.

3 Þessstjornene edur Þrokaparlags
 enu eiga Foreldrar & Husbændur að legg
 ja alla Afundun a/ að Nafn Guds verðe
 Helgæd af þeirra Bómum/ þeim siá þum
 og öllum þeirra Hium / Ellegar er það
 ecke nema Spott/ þó þeir Daglega bidie
 og lese þessa Bæn/ og giðre önguan þlur
 epter þene/ Guð mæger slíker eru/ það
 ma Guð næða og þerra. Þar þyrer gein
 gur það so til/ að so sem þeir hirta um
 Guð og Helgan þans Nafne/ so þirder
 Guð um þa aptur a mote/ So sem þann
 seiger/ 1. Reg. 2: Cap. Guð þann þeida
 rar mig þann vil eg þeida/ og þuð mig

þorsmar/ hann skal þorsmaður verða.
Þetta er vísselega Söken/ hvar þyrir mör-
gum so illa og sagt geingur i Braskapar-
laginu/ og i öllum öðrum Strietum/ Ap-
þui ad Menn vilja ecke hysa um Guds
Dyrd og hans Heilaga Nafns Helgan/
þar þyrir vill Gud ecke giepa þeim Hei-
dur og Blessan/ þuörke þessa Heims nie-
annars.

Ad vorr megtum hans Heilaga Na-
þn ap öllu Hiarta Heidra og Helga/ þar
til giepe oss vor Himneskur Fader syna
Nad/ þyrir Jesum Christum/ Amen.

Þridie Sermon/edur Predikā.

Um adra Bæn.

Til kome þitt Riike.

Þesse Bæn hanger saman við þa þyr-
stu/ þuiad Guds Nafn kañ ecke ad helg-
ast ap oss aumum Syndörum/ ep ad Gud
riktar ecke i oss þyrir sin Anda. Þar þyrir
seigum vier so. Himneskur Fader/ Þad
er ad vssu vor Skylda ad helga þitt
Nafn/ ad þeckia lopa og dyrka/ z afalla
þig/

Pig/ og styrkia til/ ad Menn þecke pig.

En vier erum til alls þessa oduganleger/
vanskickader/ veyker og overduger/ Kom
þu þar þyrer off til Nialpar/ og styrk off
til alls hins Gooda.

So höpum vier nu ad þyga/þyrer þu
ðrjar Greiner ad Christur þeður innsete
þessa Bæn i Sader vor/Og eru þær siers
heilis þrjar:

1 Hvenar sem þellst ad vier lesu þessa
Bæn / þa skulum vier reña hugann til
þess Ríkis wr huðris vier vorum þure
steytt og rekner þyrer Syndena / I þui
Ríke wr Riettslæte / Fridur / Sögunður &
Meinleyr / en nu erum vier ordner Rang
læter / og ymer Syndapreglar:

2 Off þa ad hugleida / huðesu ad vi-
er nu erum þædder og þorner / ecke i Guds
ds Ríke / þelldur i þessu Ríke / sem er Di-
ðulsins / og erum i þui Sundner og bertel-
uer. Enn i þessare Bæn biðium vier og
ofsum / ad vgr mættum wr þessu Ríke
veda leyster og þrellsader / so sem Sangar
wr Atyrknaðopu / og Suglar wr Snörn:

3 Þridia Grein / Hvar þyrer þesse Bæns
er vier sett / er þesse / Ad vier skulum læta
off i hug og hiarta þalla vora Eymd &

G. H.

vorn

vorn Vannætt/Vier Konung ecke með oar-
rum Króprum/ Styrkleit/ Mætte eda
Megne vor Diöpsulsins Ríke ad Briotast/
eda burt þadan ad komast / inn í Ríkeb
Jesu Christi/ þad er off omögulegt. Þar
þyrer liggur off Mægt a / ad vier oaplat
anlega bídium/ seigande / Til kome/ Til
kome þitt Ríke.

Em vppa þad/ ad þesse Bæn verðe
off liosare od skilianlegre/ þa skal vel gi-
sta ad V. Spurningum/ eda Greinum/
sem hjer verða þramsættar:

I Quorsu margra handa Ríke ad
eru í þessum Heime ?

II Quad Guds Ríke sie ?

III Quor ad sie Mismunur a mille
Guds Ríkis og annar. Þerallles-
gra Ríkia ?

IIII Quornen Guds Ríke kome til vor ?

V Quornen vier eigum þessa Bæn ad
bídia/ eda tíðka ?

Fyrsta Grein/ eda Spurning.

Hier í Heime eru sierðeilis þriggia
handa Ríke/ Þad þyrsta er Diöpsulsins Rí-
ke/

ke/ Annad er Guds Ríke/ Þriddia er Vers
alldlegt Ríke/ Þviad med þui ad vier sid
ium um Guds Ríke/ ad það meige koma
ríl vor / Þa medkiemum vier/ ad þar er
eitt annad Ríke/ huðrs Magt og Vallð &
Opriðke vier þínum og þormerkium:

Um Diöpuslins Ríke.

Talar Heilög Ritning/ og skyrer off
þrá/ huðrenn þui Ríke er vared / sem er í
þann allra vesta Mæta/ sem vera kann.

1 Syggium þyrst ad Opphæpe þessa
Ríkis/ þa verdum vier ad jata og med-
kienna/ ad þan þepur þeínged það í fyrsta
um med Svikum og Slægdum / enn eðke
med Magt eða Vallde/ þa eð þann snell
vora þyrstín foreldra. Þessu Ríke vill
þann slíðan eðke anduelliðlega sleppa/ Þar
þyrer þallast þan Princeps Mundi huius,
það er/ Hóþdinge þessa Heims/ Jóhan:
14. & 16. Cap. Eðke so sem þan hæpe res-
ked Gud þrá Ríke/ sem mæ ríettu er Hei-
msins Hóþdinge/ Helldur af þui/ ad þann
þinnur daglega þa allmarga / sem læta
þan styra og stiora sier hter í Heime/ þus
ad Gud lýður og lætur so skie/ þeirra Ill-
sku og Greckvúð þar med ad strappa.

2 Af huðrin Tilegne Diöpuslins Ríke
er komed í Heimen/ það kiemer off S.

G íð.

þall

Það/Rom. 5. Cap: þar hafið seiger/ Ad
þyrer Syndena/ eða af Syndenme síe bæðe
Dauden og allt illt innkómed i Heimenn/
þ þyrer þessa skulld ætíð Synden að vera
off með ríttu andstyggðeleg.

3 Eð þu vilt vita/ hvar með Dóðs-
ullen þelldur sínu Ríkte við mægt/ og eyð-
ur það og epler hær i Heimenum/ þa er
það þetta tuent LUGAR og MORD/
þar með upþýriade þú það/ þ þar af ver
það/ og þar af eyðst og eplest þetta myrk-
raða Ríkte/ i huðrú að allskyns Synder
og grúnnleger Glæper Daglega drygðs-
er verða:

4 Eð þu spyr þar að/ huðrt Sath-
an þegur Lucku og nóðurn Framgang i
sínu Ríkte? Þa meigum vier jata þ með
ganga/ að hans Lucka og Framgangur er
míðlu meir eñ vera skýlde/ þú mædur:
Þú að Heimur þesse hafi er nu plyðrad
ur vnder hafi/ Og soddan ypervalld þeg
Dóðsulsins Ríkt þeinged/ að hvar þellst
Dóðsullen þegur heila Ríktu/ þar þegur
Gud namnlega eina litla Capellu:

5 Vilst þu þámar vita/ huðr endur
verða mun a Dóðsulsins Ríkte? Þa ligg-
ur þar til soddan svar/ Ad þetta Ríkte
vill þapa eim sarggræðelega jllan Enda/
Þú að

Þú ad Syndareñar Lann & Rupp er Dæ-
 uden/ sem skrifad er til Rom. 6. Cap.
 Þeir ed hönum þiona þeim launar hann
 með eilýpum Heluýtis Buðlum & Þýslu/
 alýka so sem skiede Israels Sonu i Egip-
 talande/ þeir ed þionudu Pharao Konge
 og huðria hān þræltade sem skynlausar
 Skiepnur/ með Leirburde og óðrum omö-
 gulegum Þrældome/ þa voru þeirra La-
 um ecke önnur en Högg og Slög/ Plagur
 og Pyntingar/ og brygðelegt Drap meins-
 laustra Smabarna. Slýkra Lanna meis-
 ga þeir aller vona og vænta sier sem þio-
 na þeim grima Pharaone Diöplemum.
 Þar þyrer er Ræd ad lara af Syndönum
 giðra saña Jðran/ vera ecke Syndareñar
 Þionar og Þralar/ og lia ecke Linn vo-
 ra Syndene til þionustu/ Þú ad Endalof
 slýkrar Þionustu er Dauden/ Rom. 6:

Om Guds Rýke.

Talar Rítningen allviðda (& þar um
 skal seirna meir fleira verda talad) ad
 Gud hape vppreist og býriad eitt Trædar
 Rýke i gíegn Reidenar rýke/ Eitt Liosins
 Rýke i gíegn Myrkraña Rýke/ Eitt Rí-
 ettlæris Rýke i gíegn Syndareñar Rýke/
 So ad Diöþulfsins Magt og Valld sem
 hā hapse þeinged vpt Mañkynnu vegna
 G lñ. Synd

Syndareñar/mætte minna og aptafast/ &
ad Mænshæpnan mætte ad nýin þorlætast
við Gud/ verða þrælsud og leyft vör Dióps-
ulfsins Ríke/ til að þionna Gude í Heilag-
leik og Ríettlæste alla Ape/ so sem skrif-
að er/ Luc. 1. Cap. Vm þetta Ríke sten-
dur skrifað/ Psalm. 2. 45. 72. Esa. 9.
Jerem. 23. Cap. og einkum hía Daniele
Spámañe. Og S. Páll/ til Coloss. 2.
Cap. Þrífir & lofar Gud & Sódur vors
herra Jesu Christi þyrir það/ að hñ he-
fur leyft oss að valde Myrkraña/ & sett oss
í Ríke síns elskulega Sonar/ í huðrið vi-
er hófum Endurlausnena þyrir hñs Blod-
sem er Syndanæ þyrirgiefning.

Um Beralldareñar Ríke.

Það eru þau synelegu Imperia Mundi á
Jörðunne/ að ein er Reisfare/ annar er Kon-
gur/ & et. Þesse Ríke eru að Gude ínsætt
og skildud/ og hæn gíepur þau þeim sem
hann vill. Og í önguan máta heyrir þau
Dióplenun til/ so sem hñ skamlega laug-
Matth. 4. Cap. þa hæn þreistade Chri-
st. Öppa þsse Ríke skulum vier ecke þor-
læra oss/ og ecke bídum vier þar um þau
í þessare Bæn. Þau umskiptast og breyt-
ast/ og verða reken þra einum & gíepen öð-
rum/ eptir Guds Vilja/ so sem Daniel
talar

talar þyrir Nabagodonosor Konge/ um
þíogi einvallds Ríke a Jórdunē/ Dan. 2.

Auður Grein/ eda Spurning.

Hvad er þa Guds Ríke ?

Heilög Ríming talar um þrepallt Rí-
ke/ sem Gude til heyrer:

1 Þad þyrsta er Ríke Gndlegs Almest-
ris/ Þad Ríke hefur eckert vpphaf/ & ei
hellbur nóckurn enda/ Þetta Ríke er hei-
lagrar Þreningar/ þra Elíþþd til Elíþþd-
ar/ so sem Daud seiger i Psalm. 145.
Þitt Ríke er elíþt Ríke/ og þitt Valld
varer um Alder og ad Elíþþu/ Þar þyr-
er kallar S. Þáll Jesum einn sölun & all-
eina Vollbugan Kong yper öllum Kongu/
og einn herra yper öllum herrum/ sin all-
eina er odaudlegur/ 1. Timothy. 6. Cap:
Þessu Ríke stíornar Gud med þeim hæ-
te sem han hefur til fett og skíckad i vpp-
hæpe. Under Vallde þessa Ríkis eru bæ-
de jller Mæn og gooder/ íapnuel Diöpull-
en sialpur/ allt hans Ríke/ og aller övrei-
ner Andar/ hann hefter þeim og i Taume-
hellbur/ so ad þr kunná ecke minsta skada
ad giöra/ nema Gud leyþe þeim þ.

2 Þad anad Ríke Guds kallast hans
G v. misk

Mýskunar Ríke og Níðar Ríke/ Þá
 ferðast með Jesu Christo/ og mý þyrsta
 Sýrðeire um hans Tilkomu/ þegar hann
 barst í þessum Heim/ lét sig umskiera og
 skúra/ Þá vpphöfst alvarlega hans Níðar
 Ríke/ einkum þá hann tók til að pre-
 dika Evangelíum Ríkisins/ og gjöra sín
 ar Jarðteikner. Um þetta Ríke talað
 Christur í Gudspíallinu so/ Fra Dögum
 Jóhannis Skírara/ og allt til þessa/ líður
 Níðaríke valld/ og óþrífes Menn ta-
 ka það til sín/ Það er so að skíla/ Nu er
 sa tíme kómen/ að Mesi bríotast wr Rí-
 ke og Fangelse Andskotans z Neimfis/ og
 þreyngia síer inn í Guds Ríke með
 sañre og ríeffre EKK. Hugleiddu huð-
 su Dyrðarlega Herran Christur hefur dró-
 ttnað í þann þriú ar sem hann umgíegst
 hie a Jörðu/ z predíkaðe/ og gjörde sín
 basendar Verð/ Huðrsu völduglega dró-
 ttnaðe hann yper Syndene/ Dandanum z
 öllum Siakdomum/ líka eirnen yper Dí-
 plenum sialpum/ huðrn hann með Míagt z
 Valde vrrak af Sataskum og cumum
 Mótum er setur voru af Díöplenum/ so
 sem Gudspíalleg Hístoría noglega vrnýs-

ar. Om þetta Ríke talar Gabriel Eingil til Mariá / & seiger / Ad þar skule einglen Ender verða a hans Ríke: Og í Davids Psalm. 2. seiger Gud Fader so / Jeg hef sett minn Kong / yper mitt Helga Fjall Sion. Med þessum hærte ríke er Hertan Christur a þessum Deige i sinne christelegre Kirkun / Og það skiedur en nu sem hann sialpur seiger / Luc. 17. Cap. Regnum Dei jatra vos est, Guds Ríke er hið jatra med yður. Med tveimur hærte er Guds Ríke med offem nu a þessum Deige / Fyrst Almenelega i heilagre Guds Christine / og Söpnude Ríettvadra / þar Christur sialpur Drottmar og Verkar med Guds Ords Predikun / & ríettre Handræsinga Sacramentanna / þyrer Styrk & Kræft hins Helga Anda. Þar næst er Guds Ríke og eirnen i huðs Mans Hiarta smortast Gud / Þar situr þesse Næðar Kongur Jesus / so sem i sýnum Konglegu Sal / og býr i hans Hiarta & styrer hans Sælu og Lífama hið jatra og ytra / og öllum hans Limum / eins & eirn Kongur sýnum Underfatum / og lætur þa þiona lifanda Gude: Christur seiger Johán: 14. Cap. Þú ert þann elskar mig & geymer mín Orð / jeg og Fadren skulum koma til hans / & þá

þu. Víst þíá hönum. Þetta er miðg hug
gunarsamlegt/ad þu veist/ad ecke alleina
sta Guds Ríke er með þier/ep þu ottast
Gud/helldur og Gud sialpur/ Þar þyrer
ættum vier Gud ad elska/og skicka oss so
sem Guds Börnum ber og hæper.

Guds Þyrdar Ríke.

Er eilýpt Ljþ og Sálubíalp/i huðr
in ad Christur mun afhenda Fódurnum
Ríked/ 1. Corinth. 15: Cap. Þad er so
ad skilia/ Hæn mun leida chriftelega Ríkt
iu/þad er/alla Guds Vmállda og Bless
ada/þam þyrer Gud Fódur/glada r þega
na/vegna þess Sigurs sem þeir þa hafa
þeinged a öllum sínum Övinum/og seig
ia so/ Elfkulege Fader/ þier þeþur þu
þa chriftelega Ríktiu/þyrer huðria eg þeþ
lided þínu og Dauda i Heimenum/ r er
vpp aptur risoi/Hana þeþ eg verndad og
geymt/og komed þeñe i glegnum Daudan
til Ljþsins. Medtak þu hana nu Fader/
r giör hana eilýplega Sálubolpna.

Vid þessa Ríktis opalluallta Von/ sku
lum vier jafnlega hugga oss i þessa Hei
mis Lyndum r Þrældome/r þessa hugg
un giesur oss sialpur Christur/ Luc. 18.
Vertu ohædd/ þu hin litla Niörd/ þu
ad þ

ad það þó er íst þá er Þódur / að gífa þó
ur Ríkte.

Enn þó er Gíðe skulu vera í þessu
Ríkte / Margþallðlega mýkel og mörk.

Sýr mun þá vera þullkómleg Rí-
ttlöte / Þá mun þó er vera Vallð nie
Óþríkte / sem óþ ber til í þessum Verallð
legum Ríktum / þá er Magtengingur yð
er Ríttin / og þá er ræða sem Ríkted
þá er meira : Þá næst þá er Vælder í
þessu Ríkte / þullkómen Friðheit / og eru
þá þrí þá öllu Illu / en allrar Hindran-
ar : Eftir þessu Ríkte þó er leingir eða all
einasta off Mennena / sem eru þionar &
Þólar í þessum Heime / þellour & so er
en allar Skiepnur / sem vandræfast / og
Siegomanum eru vnderokadar í mote sá-
um Vilia / þá er þá & so Umhygginsan-
lega Forleinging / og þá er med off eftir
Óþenberan Guds Varna / Rom. 8. Cap.

Framar meir mun þá vera yðerþlíd-
tanleg Nægd allra Himneskra Gíðda / &
Gud mun sialpur vera þá er allt í öllum /
1. Cor: 15. Cap.

Gud mun og sialpur í síne Guddom-
legre Dytd / og sínu Maiestatís Vellde eis-
þýplega vera þá er næggur / og Guds Væ-
valds

væder munu þi og skoda hann/ Andlíte
til Andlitis:

Harmun og vera í því Guds Dyrð
ar Ríke / oandaleg Dyrð og Sæla /
þyrer Guds Orvalda / huor allðrei mun
bregðast nie þriota / og allðrei vns bregð
ast / nie leiddast / eða minka / heilður blýpa
og vera ein og þín sama að eilýpu.

Gud Minnestur gíæpe / að vier aller /
einn með øðrum hepdum Girnd z Astun
dan á þessu Lípenu / hvar að er Líp á
Dauða / Lios á Myrkra / Ungdomur
á Elle / Fridur á Þridar / Ríke þyr
er vfan allan Enda / seiger þinn Heilage
Augustinus.

Dammen Bidium vier í þessare Bæn /
vm Guds Nád og Dyrðarríke / að það
mætti koma til vor. En það skulum við
er vita / og vátta oss þar þyrer / að huor
hann er eðfe trur og Gude vndergíepen og
blyden í þessu Nádarennar Ríke / sa þar
allðrei að eignast Dyrðarennar Ríke / þu
ör hann er ei godur þegn í Guds Nád
ar Ríke / þeim gíepest allðrei Nád nie Megn
að vera í Dyrðar Ríke.

Þridia

Fridia Grein/ eda Spurning.

Quædæ Misnumur a mille Beraðdar
- Ríktia hter i Neime/z Guds Ríktis?

Hañ er þalen i V. epterspýlgjande
Greinum.

1 Syrst eru Personur Konganna miðg
olíkar/ Þvíad i Guds Ríkte er Christur
Gud og Madur Konungur: En aller ade
rer Kongar eru Menn dandleger/ og vnda
ergieþner allskyns mannlegre Veykle/z Teg
und/Syndarennar vegna/ Þeir þvingast
med Sottum og Suikdomum/ þeirra Lu
ka er þalluóllr/ þeir kunna ekki ad hialpa
sialpum sier/ auk þessdur þdrum: Þa A
lexander Magnys þieck Sær i einum Bar
daga/ og hans Augnapientarar stodu i
Fríngum hañ/z þólludu hañ Son Louis/
það er Son Guds: Þa svarade hañ/ seig
lande/ Þetta Sær þevísar mig ad vera
dandlegan. Sage er um Kong Christian
loplegrar Míningar/ad hann hape eirt síñ
so talad i sínum Veykleika/Menn skrifa
z þalla off oxþervínanlega/en þo slær lga
tel Róldu sott off nídur/ og um Róll.

2 Þp ad vier alýtum og ócfnum Epla
ing eda Aukning þeggja þessara Ríktla/

og huðnen þan við Mægt baildast / Es
vitum vier / ad optast vína Mæn vnder /
Lond og Rýke / med Stríde og Herade /
og styrja þeim síðan med Mægt og man
legum Vísdomum: Enn Rýked Christi þeg
ur óngva veralldlega Mægt sner til Styr-
ks og Eplingar / heildur alleina þad Hei-
laga Predikunar Embætte / huðrt ed Hís-
trun Manna hrærer / og styrer þeim / þyr-
er Kræft og Verkan hins Heilaga Anda.
So sem Christur seiger / Joh. 18. Cap.
Mitt Rýke er eðle æð þessum Heime.

3 Eð vier hugleidum / huad best & dyr-
mæstast er i Sædum þessum Rýkium / þa
meigum vier meðlífna / ad i Veralldlegs-
um Rýkium er eingin hlutur bette & æske-
legre enn Fridur og Spekt / huad þo stund-
um skamla stund varer. Enn i Rýkenum
Guds / þar er sa Fridur huðrn Verölden
þann eðle ad gíeða / þar er og oendanleg
Dyrd / & aller adrer goder hluter eru þar.

4 Eð vier vilum afra og alýta þa
synelegu Dyrd / Hæð og Heidur / Mægt og
Mæstast beggia þessara Rýkia / þa heyr
Christi Rýke þarla lýted Alir þyrer Hei-
me þessum. Þad er eitt Króssins Rýke /
so sem S. Páll seiger / Rom. 5. Cap.
Vier storum & þroosum oss æð Hórmung
unne

Það þui að hörmungen aþlar Dolen-
nigade / og Dolermeiden aþlar Rynslu /
Rynslan aþlar Donareñar / Ein Donen
verdur ei til Skammar. Tertullianus einn
apellstu Lærepedrum seiger so / Blod heis
lagra Þýslarvotta er Sæde Christenna
Miaña / það er að skilia / Aþ þeirra stóð-
ugre Jamingu / sem Daudan lýða þyrer
Christi Tráps sater / þa adrer Strykt Tru-
ar og Medleiningar ⁊ Stóðugseis / allr
til Daudans.

5 Eþ að vier umhyrum / hvað leinge
þesse huðrutueggju Ríke vara og blýpa /
þa er Christi Ríke Elýpt og oendanles
gt / En þessa heims Ríke / þau þapa víss-
tu afertan Tjma / huðrsu leinge þau sku-
lu standa / Og þegar sa Tjme er vte og
endadur / þa þalla þau og þoreydast / Syn-
danna vegna. Su þyrsta og ellsa Monar-
chia edur einuallds Ríke i heimenum / sm-
var þeirra i Assyria / stóð leingst / sem var
um 1536: Alara bil / þra Niro sem þyr-
st bygde Ninive borg / og allr til þess
að su Babiloneska herleiding var vte / sí-
ðan þiect það Enda. Ríke Persanna og
þeirra i Babylon / þra þyrsta Konge Cy-
ro / og allr til Alexandrum Magnum stóð
um 200. ar. Síðan þopst Ríke Græ-
ka /

la/ allt til Augustum þess Róm-
 ska Keisara / og stóð það eðle meir. en
 280. ár: Þetta hið Rómverska Ríki
 sem er það seinasta/ það stendur a veyfandi
 Beinum/ og er so sem þalled/ Eins er þú
 öll önnur Ronga Ríki a Jörðum/ að þau
 standa eðle lengi/ En Ríkið Christi það
 varer eilíflega/ og hefur öngvan Enda.
 So er skripað um Alexandrum magn-
 um/ þegar hann heyrde/ að Aristoteles hns
 Læremeistare disputerade um það/ að þle-
 ire Heimar være en ein/ þa hafa hann gra-
 red ut af/ af því að hann heyrde eðle en
 vinned einn Heim allan vnder sitt Valld.
 Enn hönum heyrde mjúla meire Magn-
 leiged a því/ að grata eptir Christi Næð-
 arríki/ og gírnast það/ og leggja sig ept-
 er að þa það og ódlast.

Fiorda Grein/ eða Spurning

Quornen klemur Guds Næðar
 ríki til vor ?

1 Vör skulum þyrft þóra um Vpphaf
 Guds Næðarríkis/ það byrjast þú það
 openberast miz því þyrfta Syrerheite sin
 Gud gaf Adam og Euv/ þar hann sagde/
 Kvinnur Sæde skal sundarmelia högg-
 orme

þrinsins Höfund / Sem villde Gud so seig-
ja / Ríkjðed ecke / Diöpullen skal ecke alla-
tíma drottna yper yður / þar skal sa kón-
unga sem er Sonur Guds / hañ skal bríora
níður Diöþulsins Verð / 1. Jóhñ. 3. Cap.
En þuórmen off ber ad ganga i Guds Rí-
ke / þad kíerur off Guds Lögmaðl.

2 Þar næst skulum vier hura um En-
durnyan Guds Náðarríktis / hun er orð-
en þyrer Christum sialpan / huór ed allar
vorar Synder hefur teked vppa sig / & gie-
bed off sitt Ríettlögte / og hefur yperuñed
Diöþuleñ / og vtreded hañ / So vier meiga-
um nu med þullu Trauste seigia / sem S.
Páll seiger / Rom. 8. Cap. Huór vill gíð-
ra Guds Bórnum nóckurn hlut ?

3 I þridia máta skulum vier hura
um Stadþesing Guds Náðarríktis / Hun
skíede a Guystasunudag / þegar Heilagur
Ande var synelega vísendur / sem er Ande
Gverheitresins / og Pantur vorrar Salus-
bialspar og Arþleipdar a Himnum / so ad
vier verðum hans Eign / & ad hañ gíðre
off bífugmelega & duglega til allra good-
ra verka / Ephe. 1. Cap:

4 I þiorda máta kíemur Gud; Ríkte
til vor / þegar þad eykst og vtbreidest i
Heimenum / þad er / þegar Guds Orð og
S. H. Ríkt

Ríkisins Euangelium verður kient og pr-
dikad um allan heiminn/ með húðinu Chr-
stus drotinnar & ríkt/ í þessum a mílle sin-
na Orðina.

5 Guds Ríki kienur og eimen til vo-
r ad sýðöflu/ Þa vier epter þetta stundlega
Líf verðum Sálubólþner/ vier sem nu-
erum hans Náðar ríkis Borgarar & In-
byggjarar/ Þviad Guds Ríki er ecke to-
med í Mat nie Dryck/ Helldur er þad Ri-
ettlæte/ Fridur og Fögnudur í heilögum
Anda/ Huór þú þionar Christo í þessu Rí-
ki/ sa er Gude giedpelldur/ & Mönnum
þægelegur. Þessa Orðu eða Reglu Guds
Ríkis skulum vel merkia. Christi Rietta-
læte þad geingur þyrst vndan/ Þar næst ki-
enur Fridur við Gud/ eða þia Gude/
Þar strax kienur epter Glede og good
Samuíska. Þetta er huggunarsamlegt/
einkum þegar vier beru saman Guds Rí-
ki við Verallðarinnar Ríki og þeirra Dy-
rd. Enn Dyrðar Ríki Guds/ með öllum
sýnum Himneskum Andæpum og Gied-
um/ Þ er þo myklu Dyrðarleggra & æðra.

So þidum vier nu í þessare Ván/
um miög merkelega & myklu Glute/ Lepe
um Godtz nie Gard einhuörn/ ecke um
Kauptun nie Kastala/ Gull nie græna
Skoga.

Stoga / heilður biddum vier um heille
Kongeríke / eðfe þessa heims / heilð: um
Guds Næðar og Dyrðar Ríke / að það
mætti koma til vor / og að vær mættum
í þui lífa og vera.

Fimta Grein/ eða Spurning.

Huðnen skulum vier þæra oss þessa
Bæn í Nýf/og bidda eða le-
sa hana ?

1 Syrst skulum vier það gíðra í vorre
daglegre Jafningu þyrer Gude / Vier jar-
um og meðkennum með þessare Bæn/ að
vier erum Sargæter/ þrangande/ og vilæg-
er rer Guds Ríke: Vier erum aumer her-
tefner Men og Sanger/ í Diöpsulsins Rí-
ke/ þaðan fleppum vier eðfe/ og rer Diöps-
ulsins Ríke kunnur vier eðfe að komast in-
aptur í Guds Ríke/ að vorum Mætti eða
Megne/ eða þyrer nöðra vora Sorþiens-
an/ utan so sie/ Gud a himnum villie styrk-
ia oss/ og hialpa oss/ um sýnum heilaga
Anda/ í vorum Gíðrum. Enn hialpe þú
oss/ þa meigum vier seigia/ sem S. Cy-
orrianus sagde/ Exul non erit qui Deum
in Corde habebit; Það er/ Sá Gud he-
ur í sýnu Híarta/ hann er eðfe Vilgundur

nie þramande þra Guds Ríķe.

2 I voru daglegu Bænnaðalle til Gu-
ds/ þa meigum vier iðka og lesa þessa
Bæn/ & biddia Gud/ Ad hñ læte sitt Træð-
ar ríķe openbert verða þyrer öllum Heim-
enum/ & nidurbriote þesse jarnesk Ríķe/
þegar þau setja sig vpp í mote hans Rí-
ķe: Item ad hann vilie byggja og brúa í
allra Gudhræddra Manna Hiórtum/ skio-
ena þeim og styra. Item/ ad hann vilde
þoreyða Dióþulsins Ríķe. Item/ Ad hann
vilie varðueita alla trúlynda Gud; Orða
Þienara/ og opna þeirra Munn & Mál ór
ugglega/ so ad þeir kunnan giðre Leyndar-
dom Heilags Euangelij/ & tala diarþlega
það þeim ber ad tala. Item/ ad Gud vil-
ie varðueita Verallðlega Vallðskiornar
Menn/ so þramt sem þr Vilja þapa Ræð
Dauids Kongs Psalm. 24. þar hann seig-
er/ Læted Porten open þyrer Konge Dyrð-
areñar/ & er. Item/ ad Gud vilie snarle-
ga koma til Domsins og vppþyrja sitt
Dyrðar ríķe. Hier um biddia marger Gud-
hrædder/ a þessum Dögum. Ja/ hann þie-
mur vísselega snart/ hann er kómen a Veig-
en/ og dueiur ecke leinge. Um allt þetta
biddium vier/ þegar vier lesum þssa Bæn.

3 I voru Framþærðe og daglegre Um-
geingur

geingne/Skulum vier alla tîma hura um
 þessa Bæn/ & seigia so. Mîñ Kongur Je
 fus er jafnan mîr nala gur/ þar þyrer er
 tilheyrelegt að jeg skicke mîr hæðfæle
 ga Meidarlega/ so honum ljúfe / myklu
 þamar en j nocturs Beralldlegs Kongs
 Auglite og Raueru/ Jeg vil vera hans
 frur Þion/ og ganga þráð vnder hans
 Merke/ og apneita Diöplenum/ og öllu
 hans ogudlegu Afhæpe/ & c. Gud gíg
 þe að Mên villdu þetta alvarlega hura /
 & epter Chrísti Ræðu/ leita þyrst Gud; Rí
 kts/ En Gud næðe/ Mên breyta nu þar
 þvert a mote/ og umfæna Chrísti Orðu/
 Mên leita nu þyrst alls annars/ enn Guds
 Ríkts harla seint eða alldref. Isodorus
 einn af þeim gömlu Lærepæðrum seiger
 so/ Guðr þaþ kann vel að reima sinn eigan
 Líkama/ sa ma með ríetru kallaft Kongs
 br/ Sa sem þaþ að spekia sitt hölld/ og
 hallda þu vel j Taume/ þaþ ma vel hei
 ta Jafstíornare: Sia þig þu vel um/
 mîñ goodur Vin/ að þu siert Kongur yper
 þínum Líðum og Línum/ Vite & Skil
 ninge/ Ordum og Giordum/ & hegda þu
 öllu Gude til Þyrðar/ sialpum þier & Vias

ungannum til Gagns og gooda þa mættu
þeita Kongr/huðrsu þarætur sem þu ert.

4 I Kroffenum og Morgangenum
mættu hugga þig við þessa Bæn/ ad
Christur sem er þinn Kongur mune þig all
drei ybergiepa/eda hialparlausan vera læ
ta. Já þo þeimur þesse vøre ap Diöplu
þullur/ & villde þig allan svelgia/ þa ver
tu ohræddur/ þm Gud kan þeim ad ham
la/ og huðrnen sem þeir víð off böndla/
þa behólldum víer þo Guds Ríke.

5 I Dandans Stund og Týma/ þa
mínstu a þessa Bæn/ i þann mæta/ ad þu
þacker Lúpsins Góþdingia Jesu Christo
þad/ad þu þepur vered einn ap hans þeg
num i hans Tædar ríke/ og bíð ap öllu
þiarta/ þm Oppheþda Dyrðarlega & þor
þlarada Jesum/ad þan gíeþe þier Dyrðs
areñar Ríke/ og seigdu med Ræningians
um a Kroffenum/huðr ed þan Krossþesta
alþloduga & adþraim þomna Jesum med
þiende þyrer einn Kong seigande/ Nerra
mínstu mæn i Ríke þjinnu.

Ad síðustu/þa skulu aller Jarda reñ
er Góþdingiar asamt med öllum sínum
Vandgíepnum/þapa Ræd Davíðs Kongs
þar þeñ seiger i Psalm: 24. Þier Góþds
ingiar/

Ingjar/læted Porten open/ & Dyrnar hæt-
t opp/i Himnen/so ad Dyrðareñar Kong-
ur meige þara þar inn/ En þ þeir suata
med Spotte/og seigia/Huðr er sa Dyrð-
ar Kongur & og vilia ekki lata vpp þyr-
er hönum þeirra Slotz Port & Hiartans
Dyr/ Þa mun Drotten sem er sterkur i
Stríðe/lata aptr Næðareñar Dyr þyr-
er þeim i staden/ og til lykja Himniskes
Port/ad eilípu/ Þa verður þeim rietteles
ga lamad og endurgollded.

Ver Himneskur Fader þann sic oss
Næðugur/og giepe ad vær mættum Þssa
Dyrðar Ríke þa ad vðlast og eignast ad
eilípu/ Amen.

Storde Sermon/ eda Predikā.

Um þa þridiu Bæn i Fader vor.

Verde þinn Vilie so a Jord
unne sem a Himnum.

Vier höpum þriar merkelegar Grein
er til þess/ ad biddia þessa Bæn daglega.

1. Sýst þess vagna/ ad æn þessatar
Bænar/ þa eru þinar Bænerar til onyr-

16 / Þar þyrir hefur þa Guddomlege Mei-
state Jesus/ sett þær so skickanlega til sam-
mans/ ad þar er huor þóft við adra/ so
þær verda ecke adskildar: Helgan Gud-
legs Tjapn er Grunduóllur allra Bæn-
na/ þar þyrir stendur þu þyrst. Nu kæn
Guds Tjapn ecke ad helgast af oss/ þ er/
ad verda þecft/lopad og dyrkad/alla þa
stund sem Sarþan hefur Kjöke yper oss/
huor ad er Þioþur og Qvinur Gudlegrar
Dyrðar/ þar þyrir þadum vier i annare
Bænne/ ad Guds Kjöke skule koma til
vor. En med þui/ad Gud kæn ecke ad ri-
kia i oss/nema þuiad eins/ad vier gieþu
oss med öllu vnder han/ og þvum oss til
ad vera þönum heyruger ⁊ hlyduger/ þar
þyrir þidum vier nu hier strax eptir/ ad
þans Vilie meige verda.

2 Auður Grein/ þuar þyrir vier eigum
daglega ad lesa þessa Bæn/ þu er þesse/
Þ þui ad vier þöþum med sialþum oss
eirn jllan þeima alen Qvin/ huor ed stend-
ur og strýðer i more Guds Vilia/ Þad er
Vilie vors Gollðs/ huor vier kænum ecke
ad þvinga/en sýdur ad yperuina/nema ep
verda ma med þessare Bæn: Jeg þinn/
seiger S: Þall/ Rom. 7. Cap. eitt añs
ad Lögmal i mýnum Línun/sem strýðs
er i

er í móte mínum Hugskots Lögmaile / og
vellidur míer Herrekinum í Lögmaile Syn
dareñar / sem er í mínum Limum: Þar
þyrer giðrum vier so sem Forplietan við
Gud í þessare Bæn / og lopum að vera
þónum hlyðuger / bæde með And og
Lífama.

3 Vier bídium þessa Bæn íduglega /
þniad vier erum skapader til þess að hly
da Gude / og giðra hans Vilja / & að heid
ra hann og dyrka / Svad vier í önguan mæ
ra gietum giðrt / nema Heilag: Ande vpp
lyse oss og veite oss Hjalp & Hiafod þar
til. Þar þyrer bídium vier hjer / Verde
þinn Vilie.

4 Gím Greiner eða Spurningar skulu
hjer verda þrafi settar í Btskýringu þess
arar Bænar / sem eru.

I Svad er Guds Vilie ?

II Svad þyrer bídium vier að Guds
Vilie skule skie / en ecke vor Vilie ?

III Svært nokkud kann að skie / en
Guds Vilia ?

III Svornen Guds Vilie verdur ?

V Svornen að vier eigum rietssega
að þara með þessa Bæn ?

Fyrsta Grein/ eða Spurning.

Quað eða huor er Guds Vilie ?

Heilög Ritning talar med tveim mote
vm Guds Vilia. Fyrst vm þann Eilípa
Almáttuga oransafanlega heimglega &
hulda Guds Vilia / epter hvörum þann
hefur víssilt og ásett / og gíðer og gíðt
hefur alla hlute þra Eilípd. Þesse Guðs
Vilie skiedur alltið / og hañ kan eingen
að þorhíndra / Hñ er hulen þyrer off / alle
þar til hañ klemur þrañ / og openberast
í Guds Verbum og Gíðdum. Vm þennan
Guds Vilia talar Dauid í Psalmenum
115. seigande / Vor Gud býr á Himnum /
og gíðer allt það hañ vill. Og Esaiás
Spámadr seiger so / 46. Cap. Hans Á-
setningur stendur stóðugur / og hañ gíðer
allt það hönum þocknast / Quað hañ tal-
ar það lætur hañ skie / og það hañ þyr-
ar það gíðer hañ. Þennan Guds Vilia
skulum víer ecke ransaka / og ecke grasast
epter hönum / þraðar en off er hñ openbe-
radur í Guds Orde / ecke mögla í more
Gude / ecke díspútera hvar þyrer Gud gíð-
re so eitt edur annað. Heldur seigia med
S. Pále / Rom. 11. Cap. Þ huiltst Þy
pt Rífdom.

þess domsins/ bæde a Guds Speke og
zu/ Quorsu ovmædeleger eru hñs
nat og oransakanleger hans Zeiger/
ec. Alla Glute hefur þñ vel giört. Sa
mon seiger Prouerb: 5. Cap. Quör þñ
tur opmýkted hunang/ þ er hönum eke
heilnæmt/ So þer þeim sem grepst epter
Guds Rædum/ þad er hönum oppungt.
Sa Lærepader Heshchius seiger so/ Eins
Ellduren er gagnlegur til ad verma þen
darnar/ þegar Madur heildur þeim mō
gulega nætre Elldenum/ em eþ þu lætur
þær vñj Ellden/ þa breñer þñ þig/ Eins
þartad vm Guds heimuglega leynd
Doma/ quör þaþið þill þa ransaka.

Þar næst i öðrulage talar Heilög Rir
ning vm Guds Vilja sem i liofe er læren
og quörn vier aller eigum ad vita/ og nes
ma so sie ad vier vitum þaþið/ þa þuðum
vier eke ad verda Salusholpaer. Til ad
openbera þenian Guds Vilja/ þa er Guds
eigenlegur Sonur þomen i þeimen/ so sñ
Johannis Baptista seiger/ Eingen hefur
nœkurn taina sied Gud/ em hans eingief
en Sonur sem er i þedursins þadme/ þñ
hefur fufngiört oss þad/ Johñ. 1. Cap.
So

So z talar Christ: / Matth. 11. Cap.
Eingen pecker Foduren nema Sonur
alleina / og hugrimum Sonuren vil þ.
openbera / Vm þennan Guds Vilja / að þñ
mætte openberast / & verða öllum kunnig-
ur / þar um biðium vier sierdeilis i þess-
are Bæn:

Nu þó að Heilög Ritning tale allvís-
da margt og mjúkt um þennan Guds op-
enberaðan Vilja / Þá kán þ þó sem Gu-
ds Vilje er / & hvar um vier biðium i þess-
are Bæn / að hans Vilje verða meige / jne
að þelast i VI. eptir þylgiande Grein.

1 Sýst vill Gud að vier skulum jar-
og meðkenna vórar Synder / og sdrast þe-
ra / Að vísu / hann vill að þa Ogudlege
skule snúast / so hann meige lípa: Es-
zech. 33. Cap.

2 Þar næst er það Guds Vilje / að vier
truum á hann / og setium allt vort trunad-
ar Traust á hans Son Jesum Christum.
Þetta er Fodursins Vilje sem mig sende
(seiger Christur) að hvar sem sier Son-
en z truer á hann / þa skal hafa eilíft Líf.

3 I þridia mæta er það Guds Vilje
að vier höldum öll hans Bodord / & sies
um þeim þlydner / og að vier skulum ort

og elska / lopa og dyrka hann / og
þara hönum í þorn bæði Líp & Sál / el-
ska vora Samhrifna / lípa sparlega og
Gudlega / so sem S. Páll seiger / Til
Thessalo: 4. Cap. Það er Guds Vilie /
(seiger hann) að þeir fínd heilager.

Þeir skulum vier hugleida / hvórsu ill-
u og orðkelega þeir lesa þessa Bæn / sem
eru Apgudadyrkarar / og þeir sem þiona
heiminum þramar en Gude / Þeir og sem
sáurga með þórdómum frillulípe og
þórum saurugum Syndum / og þeir sem
eru ranglæter / og þóranarlausir liggja í
Syndum og Glæpum í mote Guds Vilia
og þans Þóðórdum: Þú lík þorðama-
sig þalper með þessare Bæn / & þáða Gud
þar þeir þíðja að Guds Vilie skule ver-
ða / en þaya þó hvórke Vilia nie Afund-
an a / hann að gíðra.

4 Í þíðða máta vill Gud / að vier
hneyrlum oss ecke a Lucku og Velgeingne
& Sarsællð þeirra Omíllu / & látum ecke
vora Sætur skríðna / so sem Asaph seiger
í Psalm. 73. Helldur að vier göngum jñ
í helgedóm Guds / og þurum þar um /
þvór þeirra Aþelof verða. Þar um mæ-
tu lesa í Jobs Bok 21. Cap: Þar þýrer
skulum vier seigia so. Minneskur Fader /

Þú

Pu hefur ríetta Drösk til/ þu ert þar
þu sparar þátt Dgudlega/ en hrist þátt
Gudhrædda. Hvar þyrir þu lætur mig
vera auman Þurpamañ/ og ljáda Nend
af Hungre og Kulda/ en áñan gírer þi
ríttan og vellaudugan/ Þu ert Ríettlaust
ur og Goodur/ og þíner Domar eru ríet
er/ Psalm. 119.

5 Gud vill að vier siem þolamóðet
í Kroffenum og Morgangenum/ og þur
um þar um/ að þyrir margar harmfugl
ingar eigum vier jñ að ganga í Guds Rí
te. Það þellur lítt að lesa þessa Þan
þegar off geingur vel. En þegar Kroff
Morgangur liggur á/ þa er Hólde & Bl
ode þungt og torpellt að seigia/ Verde
þínn Vilie:

6 Guds Vilie er og það/ að vier siem
um stadþáster til Þpeloka/ og verdum et
ljúplega Saluholpner. So sem skripað
stendur/ Guðr sem blípur stadþástur til
enda/ sa er Söll/ & þan skal holpen vera
da. Um þennan Guds Vilia/ fatar sa Læ
repader Cyprianus so. Það er Guds Vil
ie sem Chrístur þegur líent off/ og gíort/
Að vier siem þoguzzer í allre Umgang
ne/

je / stadpaster i Trúne / línper i Orðnum /
ríttlæter i Gírdónum / Ad vier gírdum
ngum Orítt / ad vier lúðum Rangind
i / hólldum Fríð við huðm Mað / áskum
Ind / hólldum mest af Chrísto / þuiad hñ
ellður mýkted af oss / verum stóðuger vns
Krossenum. Og þegar það gíllder
vns Mað og Áru / þa ad beviðe sig
stóðpastan i Jafningumne / og diarpan til
Dyrðar Guðe / og Dandan ad lúða með
Polenmæde. Þetta er vorrar Truar Gr
andvöllur / vorrar Vonar styrking / voro
hiarta Næring / Vor Leidroge / vor Isla
lp til ad þa og ódlast Salubialpens. Ap
þessu þa hiðrrun Vnderuðsan hie a Jör
ðunne / og ódlast himnasta Ríste.

Munur Grein / eða Spurning.

Quar þýter bíðum vier ad Guðs
Vilje skule verða / enn eðfe
vor Vilje ?

Þar eru tugar merkelegar Greiner til.
Þuiad vor Vilje hñ er Illur / Eðfe
af þui ad hñ sie skapadur illur / af Gu
ðe / vellður af þui ad hann er spílltur og
Þordíarpadur / af þeirre Illsku sem hñ
þm þýlger / og hñum er meðþað eptur
Salled.

Salled. Vier vilium optast sialger þad.
sem er illt og rangr 7 skadsamt/ En Gud
er sa sem verkar med oss Bæde Vilian 8
Verð/ til þess gooda/ epter þu sem þi
num þocnast/ Philipp. 2: Cap. S. þar
til Rom: 3. Cap. seiger ad Manneskis
hæpe þuðrte Skilningin nie Vilian 7
þrapten/ i þm greinum sem Salubriþ
ua abrærer. Og Christur seiger Johan
13: Cap. Men min þune þier eðert ad gi
ðra/ S. Bernhardus seiger so/ Vor eigen
Vilie an Guds/ standur i mote Gude/ hæ
ræner og ruþlar Paradís / hann audgar
Seluþre/ hann giðrer þig Dióþlenum vnd
erglepen: Hann giðrer/ ad þad gooda sem
þu ætt/ verður þier illt. Petrus kienir oss
vor eigenleg Reynsla/ og þetta verðum
vies ad hafa soðved. Vor Vilie hann er
opmiðg illur/ þu verr/ Svadan er kom
en öll vor Eymd 7 Neyð/ Sotter 7 Siuð
domar/ Dauden og Sýrerdæmningin?
Svadan er Syndin komin/ nemia af þu/
ad Adam giðrde sin Vilia/ en skeytræ
vm Guds Vilia. Med þessu sama mote
skiedur en nu Daglega/ vies giðrum voru
eigen Vilia/ en skeytum eðe vm Guds Vil
ia/ þier þyrer er komenn öll Neyð og
Olucka/ þuðrte vies annar Mann er

underlagðer:

En Vilie Guds/ hann er alla Tíma
goodur/riettlatur/heilagur og gagnlegur/
Þar þyrir biðium vier ad Guds Vilie
skule verda/ en ecke vor/ Þu ad med þu
Gud er sa allra beste og æðste/ og þar
med vor Fader/ þa kan hann ecke ad vil-
ja oss illt. Hugleidum vora Endurlausn/
hugleidum Sóf & Eþne til allrar vorrar
Lufu og Velperdar/ Hvar þyrir er Syn-
den og Dauden i þurr teken? Guðrnen er
Guds Reide stille og Glyðkud? Ecke þyr-
er annad enn þad/ ad Sonur Guds hefur
med sine Glyðne vnder Lögmalenu & Res-
offenum fullkomlega giört sjns Eilíþa
Sóðurs Viltar: Þar þyrir biðium vier ris-
ettelega/ ad Guds Vilie mætte skie/so vel
i Morgangenum/ so sem þa oss vel gein-
gur: Og vier ættum vier ad minast þad
sem Augustinus seiger/ Et cum blandiris
Pater es, & cum cædis Pater es: Þad-
er/ Þu Drotten/ert vor Fader/ bæde þa
þu leifur við oss/og so lífs þa þu agar
og stríðer oss.

Þridia Grein/ eda Spurning.

3 þ.

Kann

Kaſi næfud / ad ſkie / nema Guds
Vilie ſie þar til ?

Viſſulega / Þniad ellegar være þeſſe
Þæn þorgieþins ined öllu. Einn ſo ad vi
er þörum hier eſſevillt / þa ſkulum vier
vel og vandlega merkia þeſſar V: epters
þylglande Reglur og Greiner.

1 I þyrſtu eru aller Slutur Gud; Vall
de og Vilia vndergieþner / ſo ad þaſi kann
ad giöra allt þad þaſi vill / og hans Vilia
kaſi eingen i more ad ſtanda / ſo ſem S:
Þaſi Eieſer / Rom: 9. Cap. Hvör vill ſtans
da i mote Guds Vilia ? I þeſſare Mein
ingu ſeiger Cyprianus / Vier Bidium eſſe
hier / ad Gud ſkule giöra þad þann vill,
hellður ad vær mætrum giöra þvad Gud
vill / Þniad Gude kaſi eingen Maðr i mo
te ad ſtanda / ſo þaſi giöre eſſe þ þaſi vill

2 Þar næſt / Hvad helſt Gud vill / þa
er allþgott & riectvæſt / heilagt & ſkieþan
legt m; öllu. Þar þyrer þæper off eſſe a
ransaka / þvar þyrer Gud þeþur ſo edur þ
giört eitt edur aſnad / nema ſo mæted ſer
þaſi þeþur i ſjnu Orde openðerad off Sk
og Epne ſinna Giörninga og Verka.

3 Þa i þridia læge ſkulū vier merkia
ad ſo ſem Gud er i ſine Veru ovnſkipes.
Igu

legur / övmtædelegur / so er og lífa hans
 Vilie. Þad seiger Balaam Spæmadur
 til Balack / Num. 23. Cap. Gud evæke so
 sem Madur / ad han seige ofatt / og ei hell
 dur so sem Mansins sonur / ad han jðrest
 nöckurs: Skyllde hann talanöckud & giö-
 ra þad ecke? Eður seigia nöckud / & hall-
 da þad ecke? Guds Vilie vmskiptist ecke
 vid Ezechiam Kong / þar Gud liet þyrst
 seigia hönum / ad han skyllde annars Dag
 go þeyia / en han vard heill a þridia Dei-
 ge / og lifde yr þui i xv: ár 3: Reg. 12.
 Cap. Ecke helldur vmbreytte Gud sjónu
 Vilia vid þa i Tinnue Borg. Hann liet
 seigia þeim / ad þeirra Borg skyllde þor-
 ganga mannl. Daga / huad þo ecke skies-
 de / þviad Gud villde þad med þororde.
 Hans Vilie var / ad þeir med þessare So-
 ran skyllde aminter verða til Jðranar / &
 yperboorar / og verða Sæluholpner / Enn
 es þeir villde ecke þad / þa skyllde yper-
 þa koma stundlegt Stræpp og eilíft. Hæ-
 gt vmbreytst ecke Guds Vilie / helldur ble-
 ys han stadþastur & stöðugur. Hæpde Gud
 ecke villad þeirra Sæluhialp / þa hæpde
 han ecke sent þeim Gød / helldur hæpde þu
 strax cydelagt þa / so sem Sodoma & So-
 morra / og varad þa ecke vid. Enn Gud

Blessadur villde með þessare Viðsörun
þeim amínung gjöra/so þeir mættu þrelsa
ast & verða holpner/ep þeir so villdu, Og
þeir villdu það gjarna/ Þeir stödu eðfe í
móte heilögum Anda/so sem S. Steph-
anus talar um Gyðinga/Act. 7: Cap.
Heldur gjördu þeir Jöran.

4 Næst þessu/þa skulum vier það ví-
ta/ad margt skiedur í Heimenum/það sijn
Gud vill eðfe/það er þ sem hönum mis-
líkar/og er eðfe giedþellt/og hafið kæn eðfe
ad ljíða/ sem er Synden/ Null Synd og
allt Ränglæte skiedur í móte Guds good-
um Vilja/ So seiger David/ Psalm. 5:
Du ert Gud/huðrium Ränglæted eðfe lí-
kar/ Sa sem er illur/ sa blípur eðfe hja-
þier.

5 Það skiedur og so / Ad Gud lætur
Mannsins Vilja ráða sialpan og vtuelia
hvað vellst hafið lýster/þegar þyrer hñ ver-
dur sett bæde illt og gott: Þviad ellegar
være Vilien eðfe sialþrádur/ og þepde eðfe
sijn Fríðheit. Nu þepur Gud Vilian so ska-
það/ ad hafið ma vtuelia það hafið vill/so
sem Moyses seiger af Guds Alþu til Is-
raels Sona/ Deutro. 30. Cap. Jeg þep
í Dag lagt þyrer þig Lípð/og það Good-
ða/Dandan og það illa/Blessan og Ból-
han/

jan/ so þu meiger vtuelia Líþed/ og ad
þu og þitt Sæde meige lífa. Þar þyrer
seigest rítteliga/ ad Gud Blessadur lǵdur
þad margt sem hañ leyper ecke/ Vppa þ
ad Natturan bihalde þui Edle sin Gud
þeþur þeñe i Sköpmene gíeþed.

Þi þessu eptersýlger þad ecke/ og ei
añ nókur Madur hiet ap ad dæma/ ad
Gud naudge nóckrum Mañe til ad synda
ga/til ad línga & síela/ ad drygia þordom
& Samlíþe & adrar Synder. Guðr Ma-
dur þeþur þrífan & þríalsan Vília/ ad þall
da sig þar þrá/ og gíora þad ecke. Þar
þyrer skulum vier ecke amgla Gude/ so
sem gíordu þeir Vísamenu sem Kólludust
Stoiet/ Þeir meintu/ þegar nókur þíell i
stor Glæpe/ og þeinge síðan ein skammarle-
gan Dauda/ þyrer sínar Mís-gíorder/ þa
sögdu þeir hönum vøre þad skapad/ Gud
þape viliad so þapa þad. Og einþañlega
þapa þuiliþa Mleining/ þær Lausafom/
sem sinn vandan Líþnad þorsuara med
þui/ ad þad þape so orded ad vera/ Fors-
lögen þape orded ad ræda. Enn þu sem
ert chrisþen/ og ortast Gud/ vakta þig þyr-
er slíkre Mleiningu/ Gíor ecke Gud þluta
takara þínar Syndar/ Þíendu hönum ecke
en þana/ þuiad þañ þeþur óngva skulld
J iij. þar

þar af: Kienda þana heilbur Diöplettum
og þínum eigenlegum Vilja / huörum
þu þegur þylgt.

Þiorda Grein/ eda Spurning.

Huörnen biddum vier/ að Guds Vil-
ie skule verda hier a Þordusie ?

Það kienir Chrístur oss hier/ þar hñ
vísar oss til Simons / selgande / So sem
a Nimmum. Og S. Augustinus snarar
hier til med einu Orde/ og seiger / Þá giö-
rum vier Guds Vilja / þegar vier erum
hlyðner Guds Bode og Bispalningu: Og
su Gledne sem vier erum skýlduger Gude
að veita/ gefigur yper allan í Namlogan
Mætt og Mægn/ þu hlytur þu að vera
þullkomleg og himnesk. En vier viljum
þyrst þegra / huörnen Guds Vilie skiedur
a Nimmum:

i Þu þu þyrst um þa heilögu Eing-
la/ Þeir giöra ætíð Guds Vilja/ þr sken-
da alla tíma þar þeir þyrer Guds Aoglize/
Þeir þiona þónum og eru þónum hlyðug-
er/ Þeir þagna og gledíast við Þoran þess
Syndaga. Þeir eru þónustsamer Ande-
ar/ og verda vtsender/ vegna þeirra sem
Salubalsma skulu solast: Þeir flæ-
Wagn

Þá. Þorg í Fringum þá Gudhræddu/
 Psalm. 34. Þeir eru stöðuger og stadfast
 er Guds Glydne/ og kunná nu alldreit að
 þalla/ eða veita Gude Öglydne. Þetta
 Gagn hafa þeir af Christí Holldagan/ so
 sem S. Bernhardus seiger. Qui erexit
 Hominem lapsum, dedit Angelo stanti
 cer laberetur, það er/ Christur sa sem
 vpp hefur reist Marneskinnu þá sem var
 fallin/ hann hefur og gíeprð Eínglónum
 sín stöðu/ að þr kunná nu alldreit að þalla.
 Öghuilið stor Gæpa var það í Þessan
 Eínglaða Zeilagleik og Glydne/ kunnun
 vier vel að vndrast/ en ecke kunnú vier þulla
 komlega þar eptir að Greitra hier a Jörd
 vne/ Þo skulum vier gíðra so mýked sín
 vier gíetum/ og Gud gíepr off Mæð til/
 og láta oss langa af öllu Siarra eptir Si
 meríke/ hvar vier munum jafner verða
 Guds Eínglum/ og öngun syður blyða
 Gude ann þeir. Í þessare Meiningu eru
 Ord S. Augústini þar hann seiger/ að
 vier þíðium í Þess þessare/ Drottin/ lífs
 þa so sem Neilager Eínglar síá þig og
 hafa þig so að eíngen Wílla þormyrk-
 nar þeirra Wísdóm/ og eíngen Eymd
 Gíndrar þeirra í Glede/ Lífa so Drottin

íastu skie við þína Heilaga sem á
Jordunne/og af Jordunne/ z þar á skulu
aftur í Jordena.

2. Hugleikum þar næst Saler Vm al-
ra/sem eru á Himnum edur í Guds Hæn-
de/ þeim stíornar Gud ecke öðru vísan
epter sínum Vilja/ Þar eru Gude blyð-
gar/ þær lofa z dyrfa Gud/ þær eru þia
hönum í ovmrædelegre Dyrd og Glæde/
leystar og þreistar þra allre Veralldar So-
rg og Mæðu: Hier um meigum vier leja
í Openberan Johán. 7. og 12. Cap.
Þar Auðlungarnir lofa Gud/og gleðast
af því að alle er skied epter Guds Ræde
og Vilja:

3 Skodum og eirnir þau Himnesku
Astra, sem er Solen/ Tungled/ Stíornur
og Planetur/ öll eru þau Gude blyðng:
Þau hallda nættverlegum Gange/so sem
Gud tilsette z skickade í Vpphæpe. Sol-
en skín á Deigenum/ vpplyser og vernir
allar Skípnur/ og gíðer grein á millle
Dags og Nætur/ Vetrur z Sumar/ ept-
er þeim aðskilianlegum gange sem þun he-
fur af Gude. Tungled skín á Nottunne,
Planetur og Stíornur hallda sínum gan-
ge. Jóran um opán betur/ þa siann vier
ad

Iden vill lata yrkja sig og dyrka /
at þu þar siet allra banda Grös og Gro-
gþ. Wæned hefur sitt Rensl / Vindur säs
da. Hræring / Trien þera sin Auðrt. Skyn
næsar Skiepnur eru 7 so Gude blydnar /
læranan og Storkuren vita sinn tjäna /
Turtul dröpan og Sualan merkia nær
Tau. skulu koma aftur / enn mitt Folk (sei
þer Gud) vill ecke vita Riettinde Drott-
ens / Jerem. 8. Cap. Ein hestur lata
en spekia og temia sig / og lited Barn
ur þingar hann med Beisle og Snipu / þo
þan þe myklu sterkare; So eru allar Skt
epnur þier blydnar / Himneskur Sader /
nemar þier aumar þargkar Mæneskur / Du
rædur vid þær allar / en vid oss hardsuðr
ada o blydna. Straptalla rædur þu ecke /
hudsu mykla og omælanlega Velgiörna-
nga sem þier höpum þeiged af þier / og
en nu Daglega þiggsum til Ljfs og Sæ-
lar / þrania. Nöðrar adrar Skiepnur /
Þier alleina erum þier þuerbrotnar meir
og þræmar en nöðrar adrar Skiepnur.
Stamast meiga þier þr. Þa vor heill
i Sakubjalp var þess / þagiðe Gud
þorn Vilja (þu so ma ad kudda / þad þa
þe vered vor Vilje) og gaf vt sinnetingier
en Son.

en Son þyrir off. Hæn giörer og dag
vorn Vilja/ þegar hæn samhlioda seg
Vilia/ og þæghyrer off. Hæn þesur þær
ad/ Psalm. 145. ad giöra Vilia allr lög
ra sem hæn ottast/ og giöra þa eilijpl þr
Sæluholpna. Enn huad giörum viega
Vier vilii ecke veitra hönum Gylðne i ær
sem off er ær hönum til vortar eigen þou
sendar og Sæluhialpar þoded og þipætt
ad/ Vier erum eins og oblyden og ill Blæ
rn/ þa Sader og Moder þipala þeim nöf
ud/ þa seigia þau til Sorelldraña/ Gæd
ed þad slæp/ Soddan Guds Börn vör
vier vera aller. Enn siendæfrer sem þær ærre
eru/ og nöfud vilia giöra Gæde til vilia
þa vilia þeir ad Gud skule i gien veitra
þeim Epterslæte eptir þeirra vilia/ ær seig
ia. Vier heyrum Guds Ord/ vör gieþu
Zulmösur/ eða giörum eitthvad gott þad
off lyst eptir Guds Vilja/ þær villum vör
er ad hæn skule i öðru lýða/ þo vier giör
um vörn eigen Vilja/ eptir Holldisins Aeg
gian/ sem eru Synder ær Glæper og all
skyns Ranglæte: Sljkt Gylðne ær Soddan
Guds Þionusta ær spottleg/ og Gæde til
Gædungar/ ad þæra ad Guds Vilie skule
le verða/ en þo villum vier þæra vörn eig
en Vilis. Þetta er nu Almenelegast i þær

manus

Enn / i / þessu vel þia þeim sem gudlegast
er þat vera: Þeir gjöra alíka so sem
Níal / i Troiu Málá Sögu / Þar er skrí
ðað / að þans Gyðia Mínerua huðria þñ
drkade / hase þeded þñ að drépa eðfe V
ffm / þa gap Níal það svar / O Mins
eas / i öðru skal eg gjarna vera þier blyd
en / en i þessu vil eg þapa mín eigen Viliá
S / gjöra en nu marger / þeir sem lærast
væia chrístner / Þegar Gud lætur amína
þa og þidia / i sínu Orðe / að þeir skule
gjöra þyrer þñs skulld / suetia eðfe nie blos
tað drygia eðfe Synder og Glæpe / gjöra
eðfe oríett öðrum / vera eðfe agtærner nie
ranglæter / þremia eðfe Saurlype / eða þor
doma / og aðrar dandlegar Synder / þa
gieþa þeir eins Andsvar i þiarranu sem
Níal gap: Sumar þora so að tala / með
Munenum. Gud ma gjöra við mig það
þñ vill / jeg gjöre marget þyrer þans skulld
þañ vmlýður þó eg nú gjöre mín Vllia.
Níal þyrar so / Gud er Mýstahjarnur /
við þañ er þest að eiga / þó eg gjöre mín
Vllia i þessu eða öðru. O neij / Við skul
um eðfe so tala nie þura. Su blyðne sñ
þier eigum Gude að veita / þun kallast Co
pulative Obedientia, þun þangersama
an eins og bledar i Jesie / Þuiad sa Gud
sem

sem þíer hefur boded það eina / þa þíer hefur
ur og so skipað þíer það annað / þíer vill
að þú skuler vera þíer hlyden / so vel í einu
sem öðru. S: Jacob seigir so / 2: Cep:
Ep nœst þíer heildur alle Lögmaled / 7 syð
gar a mote einu Bodoðe / þa þíer verður þíer
ur í þeim öllum / Þvíad þa same Gud
sem þíer hefur boded að þíra Guds Ord
og að elska þatækan Naunga / þa þíer þíer
ur og sagt / að þann villie sialpur þanna
Grilluljþis men og Sorkalla. Nu es ein
þíer villde seigia so / Þíer þa að velta
Gude slíka hlyðne ? Það være gottes
væt gætum gíort það ? Andsvar / Gíort
þíer slíkt sem Gud gíepur þíer Tíad til / 7
þíer Gud optlega og ap þíarra vín þa
Tíad / vert ecfe þíer svar / so þu sýlker sial
þan þíer í þíer / að hlyða Gude í sumum
greinum / enn ecfe í sumum / þíer með þíer
þíer sialþan þíer a Talar.

Fimta Grein / eða Spurning.

Þíer vísar eígun að jðka þíer

Þíer / og lesa þanna / 7 þíer

riktilega ?

Þíer skíedur það þíer þíer í þíer
ann og þíer þíer / þíer vísar lesrum
vel

2. 1. Guds Ord/og höpum afstandan á þu
ad vita Guds Vilia. Þu ad þuörnen þu
vler ad giöra Guds Vilia/ez ad vler
m þan ecke? Þar þyrer er öllum Læ-
rdum og Foreldrum skyldugt/ad vn
ngsa og kiena Vngdomenum/ einum
Guds Vilia/ þuörs Sunn. og Innehalld
þu er i Guds tilaga Þorordum/ & öd-
ren Höpudgreinum Christenga Barna
gædoms/ og læta Vngdomen ecke þu
þuörs Vilia. En Gud ma nanda/þuör-
nen ad geingur til þia þlestum/ þar vn
er þuörsugur ríktare.

2. I þuör daglegu Þuörsakalle til Gu-
ds/þa þu lunn vler þata og meðþuörs vor
Þuörsuñ iðe/ i þu ad vita Guds Vilia/
og þar med þuörs Gud vn Vþlysing þuörs
lags Unda/so ad vler mættum reyna/þuörs
ör og þuörsþar ad þu Guds godur/ þuörs
ur og þuörsþuörs Guds Vilia/ Rom.
12. Cap: Vler eigum & so/ad þuörs þuörs/
ad Gud take þu öff þuörs þuörs þuörs
ta/ þuörs avallt þuörs i more Gude & þu
ns Vilia/ og læta öff angra þuörs/ ad vler
höpum ecke giört Gu- Vilia/ þuörs ad vor
Skylda þuörs / Og þuörs med þuörs/
Psal. 51. Ad Gud villde skapa eitt þuörs
þuörs þuörs med öff/ so ad vler giört
þuörs

viðed þónum blyðuger. Vör meðkleinum
híer/ að Gud er ein þerra/ so vel yper Jör-
duné sem yper Himnum/ þú biddum
að þú Vilie verde/ so vel híer sem þú
Mæger hafa þa heimska Meining
Gud mune alleina þúta um það sem
Himnum/ enn æfe um það hvað híer
ur og þrampt a Jörduné/ Enn þetta er
ei þánn. Þú þýrer meðkleinum vör þú/
að Dróttel lýtur af Himnum/ 7 sít á
Mannana sonu/ Já/ hann sít vor smá
þessate alla þa sem þú a Jörduné/
Psalm: 33:

3 Jollu voru Athæpe og Framþæde
eigum vör að þúta um þessa Þan/ gans
ga varlega og þorsalega/ og aflunda af
ollum Mætte/ að vör, vís vitande og vil-
iande/ eða með þorsettu Ræde eðert gíðro-
um í mote Guds Vilie/ Að vör í Vel-
geingnène lízum eðte epter Gollð sine Vil-
ia/ þúðrs Aflundan alldrei er ónnr/ enn að
þáa góða Daga/ og Sialþæde til alls
þess sem það girner og jllt er/ og Gude
er a more.

4 Morgangenum og vnder Kroff-
enum 7 þa er nóttud vandt að lesa þessa
Þan rættalega. Vör biddum þa optsinis
og ofkynsamlega um það sem offer skal
fari

at þinn/ og eilíflega með Gælu og Líf
anna hia þier að vera / Amen

Síuste Sermon/ og Predikun. Um Fjórða Bæn.

Gief ok/ Dag þort dagle gt Braut.

Þ þessare Predikun vilum vier m; Gu
ds bið/ viðskyrta þa þíordu Bæn i Sad
er vo/ huðr að standur i midju/ a medal
þessara VII. Bæna. Þviad Christur þeg
ur þa sem gírdi þana um líng/ með þre
mur Bænum a þadar Síður/ so sem með
þremur Mærveggjum / so að þun skule
eðf ganga upp yfir Rímingena. Vier ver
ðum að jara og meðlíða/ að vier gæta
þess og þíorer til að biðja um þessa
skundleg. Glute/ og hófum alla Líma
opmýl. Ástundan þar a/ En i þinu óðs
ru sem þrætur Guds Þyrd & vora Sam
lúbialþ þar erum vier seiner/ later & me
er/ þar vier gættum þo m; ríttu/ að biðja
þess um Himneska blute en Jarðneska
og um Sálarennar Flaudsynir/ þess a

em Lífamans. Þar þyrir hefur Herran
Christur allar Mandsyniar vortar Sal-
ubialpar fát saman i VI: Bætur / Em
allar Lífamlegar Mandsyniar innþeiled
i þessa Bæn / og had allt saman bunded
i eitt Ord. BRAVD.

Þriar merkelegar Freiner skulum við
er hagleida / Hvar þyrir Herran Christur
hefur infert þessa Bæn i Fader vor.

1. Sin þyrsta er þesse / Hvíer skulum
jæta og medlíenā / að fundlæter gooder
Sluter koma ecke að Slumpu ncku / eða
opornarandis / og ecke helldur þá m víer
þa vegna vorra Arburda / eða Syresions-
ar / Rummattu eða Rígnsku (so sem mærga
ur meinar) helldur koma þess að Guds
Blesan / og eru hans Lán og Gapa.

2. Þar næst a þesse Bæn að vera ofi
eitt opalluallt Testimonium & Vitnisbur-
rdur / að Gud vilie veita síne þakre Chr-
istne hie i Heime Atvinnu / Hws og Hets-
mele / og allt annad þad hun þarþ með
til lífamlegs Opphelldis.

3. I þridia maata vill Gud, að vor
Tru til hns / skule idka sig i þessare Bæn
vm fundlega goda Slute / Og að víer skul-
um þar með vppvektast til Þackargjöld-
ar / þyrir daglegt Brand / og alli

et sem Gud veitir oss & gíeft daglega.

Stórar Spurningar heyrta til Bríðleggingu þessara Bænar / um daglegt Braud.

I. Hvað er daglegt Braud?

II. Á þuorru / eða með þuorru mose þaum vier vort daglegt Braud?

III. Hvern þáú vier daglegt Braud?

III. Hvern skulum vier næsteleganenta vors Daglegs Brauds?

Fyrsta Grein / eða Spurning.

Hvað kallast eða hvað er daglegt Braud?

I Braud kallast í hebresku Mæle / allt það þan Mæli þara sigr til Mæter / Sigr an þar eftir a merker Braud í Skriptens ne allt það sem Mæli þarþ qd þara sigr til Vopbelldis. Líka so sem Mædren er skapetur með Sælu og Líkamna / so þas v e um sigrdekkis við ruggia hluta Sælu og Líkamanna til Vopbelldis. Sælu reusir Braud er Jesus Christus / sem sedir og niver vorar Sæler með sínu Orði með Hylögum Anda / og Sacramentóns B. 14. um.

um. þan er það Sælarnar Brand/um
þnört S. Pauli tal. 7. Cor. 10. Cap:
Dorer þú nýttu alla þinnar andlegga
rar þú og drucku alla af þinn and
legum Steini/sú þú þylgde/huð Steini
ed var Christur. Ríshædur og Predi
ar eru Guds Marselinur og Brytar Tens
þessa þadma eiga þann ad leggja þyrr
Solked. En þar eru eðfe marger sem ginn
ast þessa þadma. Men ginnast ad þylla
Magan Vott og Dag/ og verda naley
allorei þullstettir/ En Sælarnar þyllta þr
og læta þana hungra til Dauda.

En i þessare þgn þidinn vler ferðal
is og eðtinn um Lífamlegt Brand/þad
er/Um alle þ sem þesse þadneskva þrop
þur þar ad þaga þer til Arminna. þi
þallen þanda vid/ þ þara eðfe leir. þa a
þann þyrr/ þelður þura um/ ad þegar
þu þepner Brand/þa þer þad Ord mig
þg mýk þne ad hallda. þu þidur þier
um Mat og Dryck/þvss þ þeimel/þost
og Blæde/þeilsu og þeilþrigde/ þu þid
ur um þagstæða og gooda Þedranu/þ
þllum þarsins Tíminu/og ad þad vilk
þleza þras og þroda a þórna/ og ad
þad allt meige vel nokkast Arminu þ þu
næde til Arminu/þu þidur um goðan me
gang

gang til Sioar og Lande/ Þu bítur hiet
 um gooda Eignfönu/ blyden og good
 Börn/dægt þá instubolt/röpafta Vne/
 gooda Nagrana/ Þu bítur og þyrer for
 elidrum/ Sostrum og Formyndörum Vnz
 domsins/ Þu bítur og þyrer Vngdomene
 um ad þá meige vppalast i Guds Ötra/
 & Verda ad goodum daglegum Mönnum/
 Þu bítur þyrer Bændum og Bændum/ &
 þetta Bvskaparlage/ ad allt meige i öll
 um ættum vel þram þara & gagnast. Og
 n3 þu ad ei er gott/ ad Almögen sie Alg
 laus/ og huör meige lipa & læra sem þu
 vill/ þa bítur þu og so um gooda & þro
 na Aþervallds menn/ sem leita ad Almö
 gens Gagne og Nyrsemd: Þu bítur vnz
 Bríd og Samþykkt/ og ad Gud vilie ap
 verda Strýde og Styriöld/ Hungre og
 Hallgre/ Drepsort og Þyrre ríð/ & öllum
 öðrum Land Plægum og Skadsemdum.
 öllre Övedrætti/ Stormum og Storsu
 lum/ og öllu öðru sem Mönnum og Sien
 de kæn ad verda til skada og Fordörpum
 / Um þetta og allt ættad þad vier þur
 þum til þessa Aðs Vpphelldis þa bítu
 vier i þessare Bsu/ þa vier næðnum daga
 legt BRADD.

En tvent er þad sem vier skulum b
 Ríð. er

er vandlega og vel athuga. Þar öll vor
Lípps Vigting & Almúna Kallast so einvald
lega/ ekki nema BRAUN/ þa verðum
vör þar með aminter/ ad láta oss líka &
nægja/ Svad hefst Gud gíepur oss til Sö
du og Amínu/ vera ekki Marmander/ so
sem þeir gíora ed alldrei láta síer líka þ
þyrir Þende er/ og so sem Israels Syn
gíórdu/ þa Gud gaf þm Manna/ þa sög
du þeir/ Oss velger víð þessare líettrre Sa
du/ Numeri 21. Cap. Adam allra vor
Fader lípde í 930. ár/ at ekki Ríót ne
Sísa ne Glesk so sem vör/ heildur alleine
Eple og Perur og annan Jardu Anórt/
og þan vord vel mekkur & líet síer nægja.
So eins ættum vör ad gíora/ & láta of
anægja með þad Gud gíepur/ hndrt þad
er meira eda mína/ Þuad þerra er/ ad
þapá hler Mola og Matarleipar með
Lazaro/ og síra síðan til Bordo m3 A
Graham/ en ad þapa hler Kræsingar og
gooda Daga með ríka Máné og þeim
þeimška Mabal/ og líða Gungur ad ell
þu: Maduren líper ekki alleinnasta víð M
tan/ Þuad vore þad so/ þa dæu þar Rí
tu ekki sem nógð þapa Matar og Víska.
Nu skiedur þad opt/ ad Satafer þríp
ast þerru ap Líettnete en Sullrífer ap Br
gíng

afungum. Vier lesum vnt Daniel Sp-
man/ ad hann hafdest betur vid og vord
þrýðare og þrjálslegre ad sia/ af llettre
Sæðslu/ em aller adra hars jafningiar
sem atu af Rongsins Met og dracku af
þvi Vyne sem hann siapur drack af. Vier
erni af Moltu og Jordu/ þ þorum apr
er i Jordena/ þar þer syndga þeir þung
lega sem eru M. atander/ og vandlæter
vnt þad huad þir skulu þapa þyrer þen
an Madkæser og Mollðar auka: Og vi
er hósum n. leg Dæme/ ad þeir sem so
þapa verer vandlæter/ þeir þapa vnt syð
er orðed regner ad jera Sk: og Skóðstur
og þapa daed af þyngre.

2 Þar næst kallast þad VORT Brau-
d. Þetta Ord VORT minir oss a Guds
miskun og Millede/ so og lifa a vora
skylldu. Brauded er med riettu ecke vort/
þelbur þeyrer þad Gude til/ þutad vier
þapum æt nokurn hlut sem oss siapum
ti þeyrer nema Syndena/ Eir þellbur
Gud oss skylldugur vnt nokud/ þ þā vill
elýra vora forþienan. Samt er þan so
þoodur og Gæskurhkur/ ad hann kallar
þit Braud VORT Braudi/ og þad þā a
kallar hann vort. Vier skulum og þyrg
vnt vora Skylldu/ þa vier lesum þetta
Ord

1602. /ad lata offmæzia vort eig
Brand sem Gud hefur off gjept/ og
taka efte Branded þra öðrum/ vartma
þættu þa efte þeim þeirra Brand
Bíðing og Þús Nöring/ líða efte við þr
ra. Erþde og Sveita. Selldur hura um
þad sem Esaias siger 33. Cap. Vei þi
er/ þu sem eydeleggir vartmar) adra/ me
nar þu ad þu munir þe verda eydelagð
ur? Gud gjepe/ ad þu villdu þier um
hura/ þeir sem harðræði og Mýskimar
lausar ein við þa Satætu/ þa vartma.
Gudmót þeir lesa þessa 2.9/ þar stá
þeir þyrer.

Huñur Grein/ eða Spurning.

Alþ huorium/ eða með huorin mo

te/ þaum vier vort Daglegt

Brand?

Þad þiener þier Titillæn edur Forman
len þraman til Drottenlegrar Bannar 34
DER VOR/ og i þessare Bann sidium
vier lioslega. Ad Gud villic GJÆST off
þad/ oporskuldad/ oporsient. Allþla so
þm Smasþmen giöra/ þau fasta allre
Auyggin um Mat og Dryck vppa sína
Elshulega Sorelldra/ Þegar þau valna
amor

Quoniam paum vier þetta Braud?

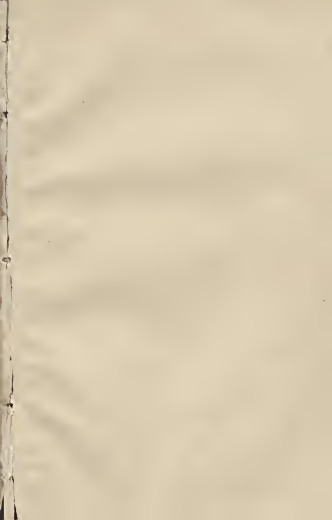
Andsvar/Daglegi. Þetta Ord dag
lega ammet oss um þria Slut/sam vier
eigum daglega ad hugleida.

1 Syrsk er vor Eynd og Satæst þyrer
Gude/Daglega hungrar oss/daglega er
um vier þurpande/Daglega siðdum vier
þyre Guds Dyrum/og siðdum/Panem
propter Deum: Fader Minneskur/þu
hefur bætt oss þra blautu Barns Beine
allt til þessa Dags/giep oss en nu i Dag
vora Fredu. A þig vona Augum allra
Skiepnar z ef. Vier skulum vier huglei
da/Slæd hins þorna Sianda/þa hann
löpade Duo vorre Moder i Paradis/ef
ad hunni ap þeim þorsodna Anerte/þa
skyllde þri verda so sin Gud: Sjner Post
nlegr Gider erum vier ordner (sem Gud
naade og bette) vier ljdum nu Hungar og
Posta/Vier þriosum/vier erum sinter/og
ammer/ammer Þurpamen/Vier þopu efte
Mola Matar/nema þu Minneskur Sed
er gieper oss.

2 Þar næst Eieñer oss og ammet þetta
Ord DAGLEG/ef þorðast alla Agle
nd og hugsyke/og mata þvorn Dag þapa
suna plögu/og þera sjna Umbyggju:
Gud

Gud hefur so skapad Mansins Naturnir
ad hun latur fier/lyted nagia. Magan er
hoggt ad kolia/enn Augun ecke. Þar er eck
ert annara en agiarn Madur / sem allde
rei kann ad mettafi / og alldeir latur. Gt
nagia:

3 Þetta Ord daglega minir oss a 202
mDanda / Þar þyrr Sidium vier um Br
and/ecke nema i DAG/ad vier vitun ecke
huort vier lipum a Morgun / huort vier
þa þurpum Brands vid / Enn Gu uade
oss auma Stympara / Allmarge draga
samen med rietu r rangu / þiktar alldeir
þapa nog / þaggia og þijna þa vdergieþa
nu / r taka þeim nalega Maten. Minne /
og sapna handa fier / Mar og i Taurum /
so sem giorde þin Rike Madur / Luc. 12.
Cap: Þar adrer hungra og smita: Vier
lesum um Israeltis sonu / Erud: 16. Cap.
Þa þeir soþnudu Himnamioleu / sumer
meira / sumer minna / þa hoþdu þer þo all
er sapnahted afgangs / og eingen meira en
þena þieck vppvinned. Enn ep nokud var
leipe al Morguns / þa madkade þ r þren
ede. I þoddan mata ma sa þallast nogu
Riktar / sem er alla Tame þarastur. Enn
Mann ættu ad hura um huad S: þall
seiger / 1. Timoth: 6. Cap. Edert hoþum
vier

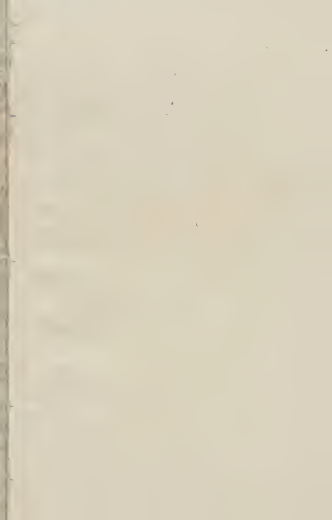
asta / þu gloanda Elldsinu þu
þeir villdu eðfe tilþidia þu m. i.
m Konguren hafde vppreist / Þar
sagdu so / Vor Gud þan vier dyrtum þan
þrelsa off rot þinum höndum / eð þan
vill / þu þan villie eðfe / þa skaltu þu on
g. samit vita / ad vier heidrum eðfe þina
Ende. So sagde og sa Spitalke i Gud
spiallenu / Matth. 8. Cap. Herra / eð þu
villt / þa giet þu giört mig heilbrigðan
Sem þann segde so / Heilsan er ad þinnu
Gud / enn þyr en eg skylde brein veida i
m þu þinum Villa / þa vil eg heildur ve
ra Ljþ þrar alla minna Daga. Þar þyrer
þöpin vier beðed / adur en vier biddum
vm daglegt Brard / ad Guds Villi skylli
de skie.

3 Vier verdum og so þiet med anna
rer / ad glepa Gude Dyrdena / þuot ed alla
ra þest veit þuad off gagnlegt er eða eðfe /
þuar vm S. Augustinus talar mig og meka
þelega / seigiande / Sa sem Gud rietþega
þidur vm ljþamlega hlute / Verde þann
þanþeyrdur / þa skiedur þu ap Guds Vard
og Glasku / Enn verde þann eðfe þanþeyr
dur / þa skiedur þad þu so ap Guds Vard
þu glasku / Þuad so sem
vm þin siute / þuad.

legt / og so sem Forældrañer sia
er Börnönunum ein þan sials / so glöðra
eirnen Gud við oss. S. Þall seiger /
Anden styrkte vorn Veykleika /
viðad vier vitum ecfe /
þvad vier eigum ad bidia
sem skylde / En þan þrangeingur sia
vorra vegna / oss til besta / med oseiði
legre Andvarpan.

4 Þiorda maata / eigum vier ad þipa
la þad Gude / og trua þönum til þessa /
setia þönum hvörke Stund nie Tijma /
Skamt nie Mæta / nær þan vill giepa
vort Daglegt Brand / eða hialpa oss /
so sem þeir giöru i Berhulia / sem set
de þan Daga skamt og þrest til hialpar /
þu þyrer Judith þa riettelega avntar
og si appar.

5 Ad siðustu ber oss ad vera stadpoßu
og stöðugum / þo vort daglegt Brand /
þad vier þurpum til þessa Laps Vpphell
þis kome ecfe iapnsnart þram / þegar vier
Biddum / Vier eigum ad bidia oaplatans
lega / eins i su Camerska Buinan giöde /
i laata ecfe ap ad tia vor
Vreyd i Vrad
syn / og vera styrkner i
Donne / so sem Esaias seiger / 30. Cap
ger og so / Dreyrest ec
dregur vndan syna

3 I þridia marta / þegar offv' geing
ur þa eigum vier ad þara vel og riect
þa med vort daglegt Braud / og gleyma
eðfe þeim Satgæ / og vita það / ad eins
lífa sem þa Satgæ og Aume er hía off
so líka eins erum vier þyrer Gude. Þar
þyrer eiga þr sem noglegt þapa / ad það
Gude þar þyrer / þa sem þeim veiter & gie
pur / so ad þeir eru ei þurpande. En hvo
nen geingur það til ? Það þer eins & Gud
þagar hía Soamanenum Esa: 1. Cap.
Þar þa seige / Einn Dre þecker sín Her
ta / og Asnen þecker sinn Stall / En Isra
el þecker mig eðfe. Skynlausar Skiepnar
er elska þa sem þeim giðrer gott / Jæd
en bitalar med Abata þeim sem þana yr
er og redur / en swauma Mañskiepnar vill
eðfe þeckia nie elskar þa sem þana þepur
skapad / & eðfe það. þónum sem þene gie
pur Sæde og Blæde / Gud næde slækt.

Vier eigum og adliza sparlega / þors
þast Opneyslu og allt Choop so i Blæðs
nadenum (em i Mat og Dryck / og þu
um Reglu S. þals / þar þa seiger / Vör
vier þópum Sæde og Söt / þa lætum off
nægja þar með / 1. Timorb: 6. Cap.
Þema vier vilbum þapa samlag m3 þu
Rykamane / Luc. 16. Cap. Þusad Of

ne ylla og Dhoop er vpphæp til alls J^h
þar þyrir aminet Christur oss i Gudspall
inu/og seiger/Vaktet ydur/ad ydur hior
tu þyngest ekki/med Opneyslu & Opdryg
þ. Luc. 21. Cap.

4 J Satækt og Morgange þa skal
þessa Bæn vera oss so sem eitt almenelegt
Bætt og Matarhvæ/ær huðru ad þiem
ur/og huadan oss verður veitt og þraut
lætt allt það sem vör þursum til þessa
Ljós Vpphelldis/ þar þyrir þeir Gud
þessa Bæn styrkt og skadpet/ & so sem jñs
siglad med margþóldum fyrirheitum og
Lættðæmum. Dauid Kongi seiger i Psal.
37. Jeg var ungur/enn er nu orden gam
all/og sa eg alldrei þa Riectlæta yper
þiepen/eda þñs Sæde þera a Donaruól.
Huðru ad Gud þæddi og flædde Israels
Sonu i Lydemörken/um 40. Aar/ það
lesum vör i Biblíum: Og i. 4: Konga
Bokene/ 6. & 7. Cap. lesum vör dasam
lega Historiu/ þegar Syrlands Kongue
þædde seted um Samaria um langan tíð
ma/þa varð soddan Sultu i þre Dor
rg/ad eitt Afna Hóþud selvest þyrir 80.
Penínga/ En annars Dags varð so good
Tíð/ad eim Mæler Huatemíóla selldest
þyrir ein Peníng/ og tveir Mæler Bygo
lyta

// Nu er aňad/ þa so til ber/ ad Gud strö
 // appar Lönd og Lyde/ med Hungre og
 // Hállögge/ so sem vier meigum lata og
 // meðkieňa/ ad þaň hepur giört vid þer
 // ra Land/ nu vm næstu nöckur þorliden
 // ar/ þuar ap ad so mörg hundrud aunn
 // ra og þatætra Manna eru ap Hungre
 // og Alviňnleysa þallen/ þa eru þar sier
 // legar Greiner til/ Sem er Gudz Ords
 // Soismar & Forakran/ hía nær öllum
 // þessa Lands Inbyggjörum þærre stier
 // ar og lægje. Þar næst Synder og Glö
 // per/ sem þer meir & þramar lýðast os
 // repster og ofrappader en i nöckru Lan
 // de öðru. Þa þyrer hepur Guds alvars
 // lega Riettlæge/ orded ad strappa allt
 // þetta Land/ & strappar en nu/ & er þo
 // ei enn þyrer ende giört / a medan vier
 // þöldu sömu þrinn. So lesum vier/
 // adþyrer Syndar og Glæpa saker/ þepa
 // ur Gud alla tíma þrappad þa Ogud
 // legu/ stundum med Hungre & Hállögge/
 // stundum med Drepsortum/ stundum miz
 // öðrum Land þlagum: Þar þyrer/ miz
 // þui Men villa ecke lata ap Syndon
 // um/ ecke hlyda Gude/ ecke giöra Jö
 // ran og Yperbeot/ þa vill Gud & ecke
 // L iij.

hellde

// h. Aldur læta af sinne Kepsingu / nema
 // það hann af sine Gæsku gjöra vill /
 // vegna Þröaldra sína / þó ei síe margi
 // er. Og klemur þetta ecke so við þessa
 // Bæn / og ei veyker þetta Guds Sýrer
 // heit / þó hann strappe oblyden heimisk
 // og þverbrotin Börn / með hungre og
 // Gallæri og Danda / þangad til þau
 // gjöra Þdran og Þperbor.

Í Þridurlage þessarar Bænar / skul-
 um vier gjöra Bæn til Gudsmed Agur /
 sem stendur í Salomonis Erðskuidum /
 30: Capitula / Þar ed hann seiger so.
 Drottin / Þm tuét þid eg þg / z villda eg
 þu veistur mier það adur ñ eg dey. Lat
 Niagudadyrkun z Eygarvera langt þra-
 mmer / Giep mier ecke Fætt / ei heildur
 Næfdom / Hældur lat mig þa mæ deilðá
 Þerd / Ellegar mæte til þera / ad eg ap-
 neite þier / þa eg er mettur / z seige / Hver
 er Drottin ? Ellegar ep eg verd op þa-
 tætur / ad eg yrðe þa ad stela / og þorgri-
 þa mig a mýns Guds Napne. Gud blez-
 adur myskune sig oþer ofs aumar Skiep-
 nur / og giepe ofs vora Þædu og Auiñu
 til

14 Söps og Sölar/ Amen.

Sjötte Sermon/ eða Predikā. Um þa þintu Bæn.

Syrergieþ oss vorar Skuld-
er / So sem vier syrgieþum
vorum Skuldunautum.

Þessa Bæn um Syndana Syrgieþu-
mg þurpum vier daglega að biddia / þyrir
III. merkelegar Greiner / sem eptirþýgia.
1 Þviad vier erum allar samam Synd-
uþer / öngum vndan teknum. Bærned sū-
er a Modurbrioste þad er eðfe Saklaust
þyrir Gude. Johannes Þosule skripar
um sig og aðra Christina og Rietruada /
sem hreinsader voru með Jesu Christi
Gudz sonar Blode / Eþ vier seigum / að vi-
er höpum öngua Synu / þa sūktum vier
þalpa oss / og Sanleikuren er þa eðfe i
oss / Ja / vier giörum Gud að Lygara / og
þans Ord er eðfe i oss.

2 Þar næst erum vier stadder i þrædes-
legum þeska og Þoda / þæde til Sölar

og Lífss/nema so sic/ad off verðe Svand-
ernar þyrergieþnar/ og ædur en vier þaum
Syndanna þyrergieþning. Þar þyrer ligg-
ur off hin allra stærsta Traudsyn a þessare
Bæn/ huðrt sem vier erum vakande eðr
soþande/ eða huad þellst vier giðrum/ og
hóþust ad.

3. I þridiu Grein/ þa er vor Veykleis-
te og Eynd so stor og þung/ ad ecke er
off mögulegt ad bitala eða Borga/ eða bæ-
ta hina minsta Synd. Þar þyrer þurpum
vier aller/einn med óðrum / ad bidia um
þyrergieþning. David Kongur seiger/
Psalm. 32. Sæll er sa / Huðr sa ? Sa
sem Ríður/ Grausur & Heilbrigður/ eða
Vinastekur er ? Nei/ecke so/ Nældur sa/
huorium Þvertroðslurnar eru þyrergieþ-
nar/ & huors Synder husdar eru/ & hann
huorium Drotten tilreiknar ecke Misgi-
ðrernar. S. Cyprianus talar so um
þessa Bæn: Med þui ad vier erum nu
þaner ad bidia um vort Traud/ þa bid-
ium vier nu þar epter um þyrergieþning
Syndanna/ so ad sa sem ap Gude er mett
aður/meige og so lífa i Gude. Gud giepe
ad vier lærðum þessa Bæn vel og vandie
þa/ þui þar liggur off mjúkel Mætt a.
Þui

Þulad an þenar / og nema hun sic med /
 þa erufallar þinar adrar Bænargagn-
 leusar: Ringlarnar þurpa eðe ad þiðia
 þessa Bæn / þui þeir þapa óngna Synd /
 Diöplarnar þapa eðert Gagn ap þene / þui
 ad þeir þapa eðert Færbeit / ad þr skule
 Samheyrdur verda. En vier aumar Mañs
 eskur / vier þurpum þenar við / oss liggur
 Magten þar a. Vier höpum Syndena /
 huðia Ringlarnar þapa eðe / vier höpum
 Sýrrehted um Sýrregiepnungena / huðit
 Diöplarnar þapa eðe.

Allta Spurningar þalla hier til / eða
 Greiner / so ad þesse Bæn verda vel og
 riettelega skiln.

- I Hver þyrregiepur Syndernar .
- II Hvornen verda þær þyrregiepnar?
- III Med þvortum Skilmála þyrre-
giepast þær?
- IIII Verda nokkud allar Synder þyr-
regiepnar?
- V Verdur hvortueggia þyrregieped
þæde Seften / z so Ræpsingen?
- VI Sam nokkud Sýrregiepnungen
Syndanna ad riupast?

Sýrre.

VII Þyrergiepast Syndernar, eptir
Daudam ?

VIII Hvort Gagn höpum vier af þess
are Bæn/oz huörnen eigum vier med
hana ríttílegra ad para ?

Þyrsta Grein/ da Spurning.

Til þessarar Spurningar/ Hvort Syn-
darnar kann ad þyrergiepast meigum vier
Andsvar taka/ af Formála drottnelegrar
Bænar Sader vor/ sem er/ ad Gud Sád &
og Sonur og heilagur Ande/ hafi er allei-
na sa sem Syndernar þyrergiepur/ en eing-
in annar. Líka so sem eingin ma gípa
höfrum þvitta annars Mans Skuld/ ve-
an alleina sa sin Skuldena a ad heimita/
Nu erum vier alleina Guds Skuldmant-
ar/ & höpum hönum i more syndgáð/ þvi
ad Gude gíðrum vier i mote alla tíma/
hvort heildur vier bríðrum a mote þeirre
þyrre Töpluðe/ eða annarre/ i Guds Lög-
mále/ Þar þyrer er Gud sa alleina sem
Syndernar þyrergiepur. Þetta dæmdu
Pharisei ríett/ þa þr sögðu/ Luc. 5. Coþ.
Hvort kann ad þyrergiepa Syndernar nema
Gud alleina ? En þad dæmdu þeir rans-
gt/

Komverska Panna / huðr es þa / ad ge-
takur sier til / ad þ. ergiepa Syndernar /
þeim es hann vill / lipönduðr og Dæddum /
þar þyrer es hann vppmáladur med þren-
ur Korönum / ad hann þikast Magt hapa
a Himnum & a Jördumne og i Hreinsunae
Elldenum.

Munur Grein/ eda Spurning.

Hvorum þyrergiepast Syndernar ?

Andsuar ? OSS Mönnum

Es ad vier vilium akka og aljta all
an þiölda þettra Ogudlegu / þa eru þeir
þætt (Gud náðe) sem þa Sýrergiepning
Syndana. En es vier aljttum Guds ofseig-
fanlega Náð & Mýskun / þa er Syndana
Sýrergiepning þrambóden öllum Mön-
num / So þar er eingin vndan teken / ad
ecfe þæ Syndana þyrergiepning / og ecfe
verde þar vm Bænþeyrdur / es hann bidur
af Hiarta / huðr hann er Gyðingur eda
Grískur / Rýtur eda þatætur / Ungur eda
gamall / Kvinnu eda Kall / Þy eda Þröll.
Þviad Guds Sýrreheit vm Syndana þyr-
ergiepning er almenelegt / og hefur öllum
Mönnum til / so sem Christur seiger stafr-
ur /

Je Ma Chriftur mætt ecke þyrergiepa S
degnar og þad þeit eitundu að þan vøre
Gud/ þar þan strar andsynde með Guds
domlegu dafendar Verke/ að þans Þe
fona/ Lærdomur og Dafendar verk vøre
allt Guddomlegt/ Þuad þu þellsigdan
giörde olæfnanlegan Siukdom/ ecke nes
ma með einusaman Orde:

Nær Guds Ords Þienare til seiger
nóckrum Syndanna Þyrergieþning/ huört
þelldur þad skiedur i þeimuglegum Stris
ptarmalum/ edur openberlegre Aplausu
Þa giörer þann þad so sem ein Þienare
af Guds Alþu/ epter þess Tru og Þänin
gu þyrer Gude/ sin Aplausneis medtekur.
Þar þyrer/ huör þellst sem vill þapa Gæ
gn af þeitte ytre Aplausneis/ sa skal vera
þyrst þorlyftur við Gud/ þyrer sama og
rierta Þoran. Sie þans Þoran og Þat
ning þyrer Gude ecke af Þiarta/ þa stoda
ar Aplausnen þönum eckert/ þelldur verd
ur su Þatning og Aplausu þönum til þyn
gre Þyrerdæmningar.

Sömuleidis/ þegar vör þyrergieþnum
huör öðrum inþyrdis Misgiörðernar/ Þa
stodar þad eckert/ nema Gud og einnen þy
rergieþur ver eins/ þeim ed misgiörde:

Þetta ber oss að merkia/ i more þes
im Rom

Med hœrtum Skilmála / eða með
þvílögðu Forord eða þyrgi þess Syndanar?
Andsuar.

So sem vier þyrgiepunum vorum
Skulldumantum.

Þennan Skilmála bliotum vier ad
hallda / eða ad vier vilinn þá Þyrgiepu
vinnu þorra Synða og Sekta.

1 Þyrgst bliotum vier ad gíðra eina ríða
etta sanna alvarlega Þdran / an allo Þpers
varps og allrar þræslu:

2 Þar næst verðum vier ad hafa eitt
alvarlegt & stöðugt Þþorm / ad líða síðan
Gudræðelega. Læknings meistarar hallda
da / ad þad síe móg þaska samlegge ad þalla
la aptur í sama Síukdom / eða ad Mame
þepr samad. Myklu þaska samlegga er
þa þ / ad þalla aptur í Syndana / vor þvi
þun er eitt sum þyrgiepan. Og Chryso-
stomus seiger / Móg er sa omaklegur heil
þrigdennar / sem seker sálþa sig / vor þvi
þann er groen / Og overdugar er sa ad þre
þífast / sem sárgar þe sálþur / & þvi þvi
þepr Mæðna medrefed. Þessum saphar
S: Petur við þín & þunda / 2. Pet. 2:

3 Þar næst skulum vier leggja Ástund
að a þróðarlega Forlögum / um þvðria
Chrið:

Channalar framvegis/ eptir Dro
 leg Bæn/ og seiger/ Ef þiir pyrgiepa
 Bræðrum þeirra Misgiörder/ þann
 ydar Himneskur Sader og eirnen pyrgiepa
 ydur/ En ef þiir pyrgiepa ecke/ þa
 minn og ydar Sader ecke pyrgiepa ydur
 ydar Synder. Hier være vel Hörp og M
 ndsyn/ ad þeir hure um sinn Hag sem ed
 vilia öðrum pyrgiepa/ Guad giöra. P...
 ariad/ þa þeir lesa þessa Bæn/ en ad þeir
 bidia og oska siet Guds Reide/ og ad þe
 ra Synder skule alldrei verda þeim pyrer
 giepa. & Slíkt er miög hryggelegt og
 hræðekgt/ og þar pyrer liggur Magt a/
 ad við pyrgiepum vorum Naunga/ ella
 egiar lifum við þessa Bæn/ ecke nema os
 siapum til skada/ Lijps og Salar/ þar
 þyia seiger sa Heilage Lærepader Chryso
 stonus/ Sa bid: Gud þorgiepens um pyr
 ergieping/ sem ecke þorlíktast við síu Na
 unga. Seneca seiger so/ Þad er agiætt/
 ad lata O samþykced koma til ap öðrum
 af Satt & Forlíkan ap þiir.

Giorda Grein/ eda Spurning.

Pyrgiepast off allar Synder?

Vissulega:

Þá ad off þyrergjæpesti eðfe allir. Sy
þa er sem einger vore þyrergjæst /
ein eptir / Þuad hñor ein / og þinnal
minsta Synd er matleg eilýps Danda :
þugleisum hñorsu ad ein Synd Adans
steypre öllu Manntyne i eilýpa Syrerðginn
ing / þeðde hñ eðfe orðed þyrergjæst. Þug
leidum Herrans Jesu Christi Embætte /
það þiñer off / ad allar Synder þyrergjæst
ast / Þuad hñ er kómen Sálhjálplegt
ad giöra allt það sem var þortapad. Þá
ad Gud þyrergjæstur sumar Synder / en sum
mar eðfe / þa mun hñ añad hñorð hallda
eptir þm stóru Syndum / eða þeim sma /
þiellde hñ eptir þeim stóru Syndum /
þyrergjæst þá eðfe / þuad stóðade off þa
þo hñ þyrergjæst sma Syndernar : Vill
de hñ og so þyrergjæsta stór Syndernar /
en hallda sma Syndómum öþyrergjæst.
þuad Gagn þa Gud Þlezadur þapa þar
ap ? Þetta er ei öljett / og þa eirn villgje
þa öðrum kúttu þusund Dale / eða eitt
þundrad þundrada / en reiknar þo ein Da
eða þinnalner /
þreþur þra miög þard
lega / þuðrrar Stýnsendar þiñer það
So þæper og eðfe / nie somer Guds Ayl
ms Gíasku og Mýskun / ad þyrergjæsta
þumar Synder enn eðfe sumar. I Eptir

11. Júlíunne/ Matth. 18: Cap: um þann
þennara sem var skyldugur sínum Herra
þriðiu þúsund Pund/ verður þetta við
sama Beuðsáð/ þar Kongutem seiger til
þennarans / Þu argur Stalkur/ Alla þa
Skulld gaf eg þíu kvitta/ þa þu baðst
míg. Hic vppa blyða þesse tuð Gómall
Vers.

Larga Dei pietas, veniam non dimi-
diabit.

Aut nihil aut totum, te lacrymante,
dabit.

Meiningen er þesse/ Guds ómræðe
leg Milde og Miskun þyrgeriþur þíu/
eðe helmingen/ heildur allar þínar. Sá-
er og Synder/ nær eð þu bíður hann með
gratande Tatum. Hugleidum þar þyrer/
þvad ómræðelega mýkel ad er & ladd og
Miskun Guds/ með þui ad þa þyrer-
ur off allar vorar Synder/ bæð vppruna
Syndena og allar gíðranlegar Synder/
bæð dandlegar og uadadlegar / bæð sm-
ar og storar. Og þetta er so afett i Gu-
ds Guddomlegu Ræde/ ad með þessum
bætte vill Gud saman sápa síu hie
chrístelegre Ríktu/ og gípa þenne eilíge
Líff & Himnanna Ríke: So þar þu ein-
gen ad vera þasamur eð þu trúadur

En/sem sagde/ Stærre er minn Synd/
en ad hun meige mæ þyrergiepast. Þell-
ur seigia sem S. Augustinus sagde/ Þu
lygur Cain/ Guds Nað og Mýskun er
mýkla meire en Eymd allra Syndugra-
En þó samt hæper ecke/ad vier syngust
þessa Guds Nað/helldur ad vier latum
af Syndönum/og Þostgiæpum ad lífa so
Gude lýke/ i Heilagleik og Rættlæste þyr
er hönum/ alla Daga:

Símta Grein/ eda Spurning.

Mun hvarfueggia þyrergiepast/ bæ-
de Synden & Sekten/ Skulld-
en og Ræpsingen ?

Vier höldum/ ad þad verður þuor-
meggia þyrergiepast/ Þuad/ þuad stodar
off elleg i Syndana Þyrergieþning/ eþ ad
Ræpsinger/ skulld samt koma ? Þad være
ecke olykt/ so sem þa / eþ einhuor þyrergie-
þe Þioþnum/ en liete sydan heingia þa.
Christur þeður þitalad þyrer Syndana/
ecke lleinasta med Hlyðneþe Lögmaalsins
helldur þu ut þa og so ad veita Hlyðne
i Þjónne og vnder Þrossenum/ so ad þa
med þm þætte/ bæde med Hlyðneþe & síne
Þuol og Þjónu þitalade og Þorgade/ bæde

þyrer Syndena og Syndareñar Strapp
Kepsing. Þar þyrer skulum vier þull þo
lega hallda og trua þui/ ad Gud þyrer
þur ecke alleinasta Syndena/ heildur
Strapp og Kepsing Syndareñar.

Nu ep einbuðr seiger so/ Ep ad Sy
dareñar Strapp verdur þyregieped/ Þui
verdum vier þa plægader/ med Sottum
og Siukdomum/ ja og so med Dandan
um? Er það ecke Syndareñar Strapp?
Er ecke Danden Lann Syndareñar? M.
than Spamadur predikar þyrer David
ad Gud hape þurt reked hans Synd/ er
japnsnart seiger þann/ Snerded skal
viðtla ap þjinnu þvose æpenlega. Jæm/
Med þui þu hefur komed Ovinnu D.
tins til/ med þessarre Synd/ ad lasta þu/
þa skal sa Sonur sem þier þædest vassu
lega deyja/ Þar þyrer er so ad slær ma
ia/ ad Gud þyregiepe Syndena/ enn ecke
Syndareñar Strapp og Kepsing.

Hier eigum vier vel ad athuga
merkia/ III. Greiner/ hvar þyrer Gud
leggur siundlega Kepsing/ Strapp og pla
ga vppa oss hier i þeime.

Gud þann strappar þullkomlega
legar Synder med þierlegum Plægum og
Krossburde/ so sem nu þeyrdum vier
M iij.

Dæmme Davids/og þad glorer þan off til
gæða/so ad vier med þeims hætte mætti
m leidaft til sañrar Jðranar/so sin Da
uid seiger i Psalmennum 119: Gott er mi
er þad Drotten/ad þu lýtelæðader mig.)
Þan en þlagar Gud ad þirta og strappa
syn flær Børn/so þau skulu ecke þordæm
ast med þessum Heime/ 1. Cor. 11. Cap.
2. Nuñur Grein/huar þyrer Gud legg
ur Kross og Kepsing vppa off/er þesse/
Ad þar eru enn nu med off æpterleðsar
Syndareñar/og stor Veykleike/sem daga
ta lætur sig i liofe/æ hlytur med Krossi
i Morgange ad spekiast og midur tiep
iaft/so ad Synden þaze ecke þrangang.
Þar þyrer ma þesse lýkamlegur Kross vel
þnast eitt Beisl/ huore ed temur off og
leider/so vier syndgum ecke þramar. Sod
þan Kross ma vel kallast Strapp Syndan
i so sem S: Þall seiger/ 1. Cor. 11.
Cap. 2. Þ ad vier dæmdum/æda strappoð
þu off sialper/ þa þeðde Gud ecke þorþ
ad dæna off. Þar þyrer skulum vier ætjð
siðra so sem S. Augustinus kienner off/
þar þann seiger/ Peccati tu Iudex sis,
non Patronus, þad er/ þu skalt vera
Dæmare Syndar þinnar/ enn þorsuara
þu ætj me afþæ. So æ skal þesse stöð
legu

Agur Dande vera off dagleg Amminning
 í Adams Fall og Synd/og Gynd alls
 Naðlegs Ryns/og hura um hvað þungu-
 ur og olýðanlegur að vera mun þá eilýpa
 Danden/med þui að þesse lýkamlege Dæ-
 uden er so sár og þeiskur / þuar þyrer off
 þer að innþlyia til þans sem Dandan þer
 ur yperuñed / sijn er Herran Jesus Christi:
 3. **I þridia mæta vill Gud/m; Þrofe**
 se og Ræpsingum hapa off aminta / að vi
 er skulum læra off leidað þetta sundlegt
 Lýs / í hndrin að ecke er añað en Synden
 og Strapp og Ræpsing Syndanna / og þá
 Girnd til þess að skilja hier við / og kom-
 ast í þad eilýpa Lýs / þar vier alldreí gie-
 ran syndgæd / r alldreí lided nœkud Str-
 app eða Ræpsing Syndanna vegna.

Siotta Grein/eda Spurning.

Hafi Syndanna Þyrergieþning að rupað
 eða tafast aptur / þegar vier þopum
 eitt sijn þeinged hana af Gude ?

Þyrst er að hura um Gud þans o-
 mælanlega Mysskun og Södurleg Þyrerhe-
 it. Hafi tekur alldreí aptur sijn Ord/þell-
 dur blýpur þad stætt og stæðast sem hann
 M iij: seigr

seiger þyrer Munn Spæmannsins Ezechiel
18. Cap. Ef þu ad hinn Dgudlege snyr þu
þra sjánum Syndum/ þa skal hann lífa &
deyja ekki/ hans Misgjörda skal ekki lein-
gur minnst verða. Þetta er víst og satt.
En þu vilt tölum um þa sem Syndanna
Syrergieþning þa & óðlast af Guds Náð
og Gæsku/ þa verður þu óþíngi ad
öngva (þu verr) þvíad Gud er jafnsnart
laus við sína Lópan/ þegar þu bregður
af þínni Tru og alvarlegre Lópan/ við
Gud/ heildir snyr þu þra þu heilaga
þu þu var gíeþed. Proverb. 26: Cap.
Og þu sem hunduren sem setur apt: þad
hann spyr/og Sniðed sem vellur síer apt
ur í Skarned þa þad er þneiged/ so sem
S. Petur seiger/2. Pet: 2: Cap: Þviad
þu þu heildir Syndanna Syrgieþningu
samt med söddá mote/ þa verður þu ekki
ánad/en ad Þasta Gínsteinnur þyrer Su-
nn/og vnder Footum sínum ad róa Je-
su Christi Blod. Gud náðe/þuad ótelis-
de mætti munu þu sál þu sig a Talar
þu þu þu meina/ ad Gud munu ekki
taka aptur sína Syrgieþning/þuórsálla
la sem þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu þu
er ekki so. Gud mætti þu þu þu þu þu þu
Spas

Spæman sins/ Ezech. 18. Cap: Sie so
 að hinn Ríttláte smyr sier þra sǫnu Rí-
 ttláte/og breyter jlla/og líper eftir öllu
 Guvirdingum sem hinn Gvudleze gíster
 skýlde hann lípa? Nei/ allt hans Rítt-
 láte sem hann hefur aður gíort/ skal ecke
 í Míste leggiast/ heildur skal hann deyja
 í sínum Mísgíorningum og Syndum.
 Og hafa þeir slíks Doms að vǫnta/ sǫn-
 aður hafa Ríttþerduglega lípad/ hvað
 mun þa skie hína sem Gvudlega hafa lí-
 pad/ þo að þeim verðe/af Dæd. & Mýsk-
 um Guds Syndernar um sín. Sýrergígnar
 eþ þeir þalla í þær aftur? Um þann G-
 þaflata Þíon/ sem í Gvudspíallinu skend-
 ur/ Matth. 18. Cap. talar so S. Cy-
 prianus, Aþ þu hann vílde ecke Mýskum
 veita sínum Sampíon/ þa miste þu þa
 Dæd sem Gvud hafðe aður veitt hönum.
 Og Chrístur seiger/ Eins skal mín Hím-
 nesskur Sæder gíora víð yður/ eþ þíer þýret
 Gíeped ecke.

Híer mǫrte einhvǫr seigia so / Hvǫr
 ma þa verða hǫlpen? Þa vǫrre þerra að-
 vera ecke skýrdur þýrre en í mǫrte Dæðan-
 um/ þa Míadur gíetur ecke leingur sýnde
 Ni v: Gvð

gæð. Nei/ ecke so/ Vær eignum að gjörð
Greinarnum a mille dandlegra Syndar/
næduglegra. Dandlegar Synder eru þær/
sem Madur drygget i mote Guds Logmæ
le og Bodordum/ vís virande og vilans
de/ þær Synder vtreka Heilagan Anda/
og þær eru verðar eilíps Danda/ og þær
rípa Syndana Sýrergiepnig aður með/
tekna/ nema Madur síne sjer þra þeim/ &
þae Sýrergiepnig/ þyrer Medalgangaran
Jesum Christum. Aðrar Synder kallast
Venialia Peccata, næduglegar Synder/
þær margþaldlegur Holldfins Vyklei
fe/ Snórlar Synder i sialpum sjer eru vísst
Danda verðar. En Gud vor Himneskur
Sader/ lætur sem hann sjae þær ecke/ þær
ur Poleningsde við oss/ reiknar oss þær
ecke til/ að þu ad vter verðum þeim ecke
þu þycker/ heilðr stöndu vter þu i mote
med ríette Tru. Þessar Synder vtreka
ecke jafnsíart Heilagan Anda/ & þær rípa
þa ecke Syndana Sýrergiepnig. Þetta eru
þær Synder/ um þúðra Sýrergiepnig/
aller Heilager Bida i tælelegan Tjma/
so sem þar stendur/ Psalm. 32. Um þess
er Synder talar & David i Psalm. 130.
Dróttin/ þu ad þu vilst gjöta ad Syndon
um/ þúðr þær þa fladest þyrer þær.

Grúða Grein/eda Spurning

Kań nokkur að þá Syndasta Þyr-
rergieping eftir þetta lid-
ed Líp ?

Þógnan máta. Þviad hie i Hei-
me misser Madureiljpt Líp/ellagar þær
það. Ja/ i hvörn máta sem Madur þer
af þessum Heime/ so ríjs hań vpp atri/
Þetta meinar Salomon þar hań seiger/
Ecclesiast. 11: Cap. I hvória att sem
Tried þellur/ sie það i sudur edur nord-
ur/ þar liggur það. Þennan Lærdom skul-
um vier vel merkia/ og trua efke Lærdos-
me Papista/sem so kenna/ad Synder þyr-
rergiepest i Greinsunar elde. Guðr Lærdom-
mur að stendur i more allre Heilagre Rit-
ningu/ og gíðrer vorar Samviskur/ eviss-
ar 7 eða samar um vora Sálubialp/
Lærdomur er Herrans Christ Blode 7 h. 6
Sorpíenan til Minkunar/ og verkar Ar-
votaleysa i Mańańa Gíðrtum. Efke sag-
de Christu til Ragningsans a Þrossunum
þínar Synder skulu hie verda þyrergiep-
nar i Greinsunar Elde/ þar hlytur þu að
þínast þyrri/ og verda síðan leystur þu að-
an/ med Anmósum/ Sálumessum/ S-
lathum/ Aþlato Brícpum/ og óðrum þ.

líkum goðum Verðum: Helldr. sagde
hann / I Dag skaltu vera með míðer. Þa
reddið. I Openberan Jóhannis lesum þa
R/ 14. Cap. Ad ein Ródd af Himnum
sagde. Söler eru þeir Dædu sem deyja í
Drottne/ Vægr/ AMODO, það er slætt
jafnsuurt sem Sæl & Líkame aðskiliast.
Þessu skulum vier trúa / en eðfe vppdætt
óðum Lærdome Papista vinn þra Greins-
unar elld. Og er þesse Lærdómur miðg-
byggunarsamur þyrer off/ þa vier skulú
þleggja þetta auma og stundlega Líp/
Ad vier vitum og erum vissir þar vppa/
ad víet munum verða sölur & Sáluhólp
vinn/ þyrer vinn Drottin og Herra Jesum
Christum.

At funda Grein/eda Spurning

Quort Sagn höpum vier af
þessare Bæn ?

1 Syrt skal þesse Lærdómur vera off og í
örum hiörtum ein þullrómleg Stridþest
ing vppa þyrergieþning allra vinn Syn-
da / Einkannlega af því / ad Guð þessur
þætt allgöðda í Heilagre Ritingu nogle-
ga í aðþest/ með so mörgum Fyrerheitum
af Epterdæmum/ og sýnum Sacrament

is. Þar þýrer meigum vier þullkomlega
reida off þar vppa.

2 (I voru Daglegu Bænnaðalle til Gu
ds/ þar vier gietum vortra Skulda/ þa
medkænnum vier i þessare Bæn/off ad ve
ra so synduga & saka/ ad vier allðrei kunn
um ad bitala þar þýrer: Vier biddum og
hier/ad Gud læte off ecke þallá i Synder
nar/leynalega nie ópenberlega. Vier þóck
um og Gode/þýrer þan Skilning sem hū
þepur off giesed/vm Syndana Sýrergies
ning/ og þa þuggum sem vier hópum i
þans Guddomlegum Orðum & Sýrerþei
tum/vm Syndana Sýrergiesning:

3 I vorum Lípnade og óllu voru At
þæpe og Framþerde skulum vier þappko
sta ad ganga i Guds Auglite þellaglega
og riettþerduglega/so mjúked sem mögule
gt er/i þessum Gólðsins Veykleika/ Og
vita/ad eckert gott er i þssum þeime þull
komlegt þia off/nema Synden. Þui skul
um vier alnarlega þura vm þad/ þegar
vier hópum þeded vm Sýrergiesning Syn
dana/ ad þalla ecke apur i Syndernar so
sem Christur og aminte þan þranka/sem
38. ár þapde leiged a síne Sottar þang
þa þan þan þar epter a i Mustera
þa sagde þann so til þans/ Tu eru þe
Brj

Erigdur orden/sia þu nú til að þu syndga
er eðfe optar/ so að þig vende eðfe annað
verra: Eins seiger Gud Dagl'ga til þor/
þa vier höpum þeinged Syndanna fyrer
gíepning/ Jar í þride/og syndga eðfe þras
mar meir: Vier skulum og cínnen Mýska
unsamlega og að Híarta þyrergiepa þeim
sem off hápa a mote giört/ & gleyma eðfe
þeim fíringa Skilmála/ sem þar er við
lagdur/ es vier þyrergiepum eðfe: Líka cí
nen skulum vier minast að syndga eðfe vþ
þa Guds Nád & Mýskunfeme/ þuiad þ
Haskasamlegt og þrædelegt.

A. Avorte Sottarsfeng/og Dandaftu
du/ þa skulum vier hápa Glede að þess
are Bæn/ Ad nú þórum vier og þórum
þangad sem vier alldrei þunum að synda
ga/ og þvar vier alldrei þurpum að lesa
þísa Bæn/ þyrergieþ/ þyrergieþ/og alld
rei að ottast Strapp nie Þessing Syndan
na. Vier skulum þa með þulla trunadar
Transte til ómglanlegrar Guds Mýskun
er grípa til þessara Jagnar/ og þadma
þana vpp að off/ líka so sem skripad er/
að sa Lærepader Thomas Aquinas giört
þape/ við Bísliuna/ þuória þan tok þer í
þadm/ a sinne Daudastundu/ & sagde/ Jeg
þu þu þílla sem skripad stendur í þessare
B.

So skulum vier og láta. bíarplega
og þá allu þiarta seigia á vorre Danda-
skudu / Jeg true Þyrergieþning Synd-
anna / Jeg true Noldfins Þppriðu / og
Eilípf Eþþ. Það giepe oss þllum Gud
vor Minneskur Fader / þyrer vorn Drott-
en Jesum Christum / Amen.

Siöude Sermon/eda Predika

Þin þá siottu Þæn.

Dg leid oss ecke í Freistne.

Tuær myklar og merkelegar Grins-
er þöpum vier þar til / að bíðia daglega
þessa Þæn.

Þviad vier erum alla Daga og Tý-
na Freistigönum vndergieþner / Allðrei er
það / að einhúðriar Freistingar stríðe ecke
á oss. Þviad enn þó að vier þöpum þær-
ngd Syndanna þyrergieþning / og erum
þegner í Vinarm vid Gud / þyrer sama Þ-
ran! Þá erum vier þó ecke strax so sem þ-
þimerike / so vier þurpum ecke þar að o-
þ / eda so sem allar vorar Þræur og

entadar og vte / Vider erum enn nu vider i
heime / i bland vörra Ovina / sem oss slæ
g og pýna / og um oss sitia a allar fjödu
ur. Oss þer alyka so sem Herrannum Chr
isto / Strax hann var skýrdur / þa var hann
hæddur i Eydemörkna / so hann skyldi
prestast / Eins lifa þa er huor Madur
hiet i heime marghattodum Freistungum
vndergiept / þa sem chrisstelega og Gud
lega vill lifa.

Vorer Oviner eru marger / megrug
i / grimar / diarper og skamast sin alld
ei / So sem vider lesum / ad Diöpullen ska
mæðest sin þess ecke ad preista sialps Gu
ð sonar. Þar i mote þa erum vider stor
lega veyker og vanmattuger / og þar med
at i gálausar / So ad af vorum eigenlegs
um Vilja og Mætte / erum vider bæde lat
er og ódugleger / ad standa i mote Diöpul
na og Freistungum og Arasum / og eldleg
um Stærum. Þegar vider berum nu allt
þetta saman / og ypervegum það / þa sit
um vider / hærstu stora og mykla Mand sin
þar hópur til ad lesa þessa Bæn daglaga
Daga / og ad hura alvarlega um það sem
S. Páll seiger / i . Cor. 10: Cap. 6: Þor
sem stendur / siac þann so til ad hann ecke
falle.

Enn vppa þad vær mættum þui bet-
ur stilia þessa Bæn / þa vil jeg i stuttu
Mæle þrainsætia III. Spurningar.

I Quad er Freisnen/eda Freistingen?

II Quorsu marghættedum Freisting-
um erum vier vnder gieþner?

III Quorra Næda skulum vier leita/til
ad standa i mote Freistingonum/ og
ypervinna þær?

Fyrsta Grein/ eda Spurning.

Quad er Freistingen?

Ad preista annars / þad er ad reyna
þann/ med einhuðri þui sem þónum er
oviranda/so þan þae þar æþ aþad huðr.
Gagn eda Skada. Og vnder þe Grein
þallast Freisne i þessare Bæn / þrad sem
hellst þad er / med huðri vier verdum
ynder og preistader / til þess ad þalla þre
Gude/Ellegar þrad sem hellst ad er i me-
te vorre Saluhialp/ eda hanc þindrar i
nóðurn mæta. Ad verda jöleiddur i Freis-
sne/þad þallast ad verda so þlættur i æ-
neriadir i Dióbulsins Nete/ad Madur ve-
ir ei huðren þan þann ad þomast þadan

gentur/ Helas ur þu þann i storum Voda og
haska/ Þu ert þu ad þægt er ad koma
siet i Siðru eda Met Diðpallino/ enn ad
komaft i Siðru apti/ þad er ecke so þægt.
Petra skiedur so/ Þegar Gud tekur þra off
sina Verndarþönd/ & lætur off ræda sial
þa/ þa leider off vor Syndum spillta
Mættværa i alla Olucku. Strax klemur
Sathen þar ad / og ziðrer Samtöð
við vort Holld og Blod/ og þær þau i
þylge med siet: Heimur þesse þialpar eit
nen til/ med sijnum Vellystingum/ Til
teygingum og illum Epterdæmum: Þega
er þesser þrýr hallda so eitt/ & hapa samt
töt a mote off/ Svad mun þa ap verð
aðad enn þ/ vier hlöotum ad þalla/nema
Gud þialpe off miz sietlegum þætte. Þar
þyret er þin mesta Maudsyn/ad vier oap
læranlega broopum til Guds & seigium/
Öb Himneske Gader/ Læt off ecke meir
þa þramar þreistast/ enn off er mögulegt
ad lyða:

Matth. 4. Cap. stendur off til hug
gunar skripad/ um þad Strid Christur
ætte við Andskotan/ I þuðriu þann þieck
Sigur/ og ypervan þan/ og liet þan þina
sijna Mægt/ og þuðre þan skyllde vænta
a þynum. Þo samt skamast sa Andskote

Í allbrei líf er þan nie lætur. Þ
 á þessu þerra Christnu / þad reyna dags
 lega Herrans Christi Limer / a meðal þnór
 ra vier & so erum / Loþ sie Gude. Áþ þessu
 meigum vier nu andvældlega skilia / þuór
 iar Freistingar þær eru / sem vier i þessare
 Dæm þidm ad Gud læte oss ecke i þalla.
 Þad eru þessat / sem þindra vora Sælu
 þialp / & standa i more Guds Dyrð & hei
 dre. En þinar adrar Freistingar sem G
 de eru til Dyrðar / & oss til Sæluþialpar /
 þær vilum vier giarna lifa / þuad En
 der þeirra Freistinga er Sigurnæingen /
 Snar um S: Augustinus talar / so seigan
 de. Freistingen giðrer oss gagn / Engen
 þeckir sialpan sig / nema þan þreistest / En
 gen verður fðronaði nema þu þae Sigur /
 Engen þær Sigur nema þan þeriest / En
 gen þerst nema þan þape sier Ovín & Mo
 standara. Og i öðrum stad seiger August
 inus so. Si nulla Tentatio, jam nulla O
 ratio. Þad er / Snar eingē er Freistingen /
 þar þan ei þelldur ad vira a þarleg þæm.

Nuñur Grein / eda Spurning.

Quorsu margþöldum Freistingum
 vier fleum vndergeþner ?

N g.

A meðan

Al meðan vier lífum þítt
um vier þínslags Freistingum vider
er/ o alldreifir. Gud preistar vor/ Holl
ded preistar vor/ Heimurinn preistar vor/
Synleger hlutar preista vor/ og Andskot
er preistar vor.

Um Guds Freistingar.

Þriggja handa Meñ eru þad/ þóðo
ra Gud preistar.

1. Þeir sem eru algjörðer (so mýkð
sem mögulegt er Mannlegum Veykleika)
Þeir preistast af Gude/ vppa þad ad þeir
ra Algjörleikur verðe kunnur og openber/
og ad sem þlester eptersýlge þeirra Ept
erdæmum: Su mykla Tru og Gylðne Al
rahams kunnur eðfe ad verða off kunnur/
þeðe Gud eðfe preistad hans/ og þipalad
þónum ad líplæta sinn allra kígasta eins
þa Son Isach/ vppa þuðrn öll Guds
Sýn þeit blyddu/ bæðe vñ margþalldan
þan þaðis/ og annad þleira. Vel vísse
Gud hans Tru adur/ En þan villde sers
þa off þan þýrermýndar og Epterdæ
mis, en þa Gylðne sem vier skýlduger er
um Gude ad sýna/ þýrer þuðrn skulld vís
er eigum ad yperþeþa bæðe þa þuðrn og all
það/ þa þuðrn Blod/ ep þóðrn þreþur:
þa þa marn þar Þos þreistadur/ so ad
þan

Ann þallde vera off Epterdæme Dolens
æðemur i öllum Morgangs Rannum/
Lijta Tobias/og marger adrer Heilager/
Dg i þeñan mæta þreistast marger goode
er Christner Men a þessum Deige.

2 Þeirra Opullkomnu og Valgið
þreistar Gud/Vppa þad/ad þeirra
leike skule verda kunnugur bæde þeina
um og öðrum/ og ad þeir skule lo
þeckia sig. Þesse Freistne kallast I
tio Probationis, þad er/ Reynslu
Reynslu Freisting. Þessa Freisting
vief ecke bidia Gud ad taka þa
dur oska þennar/og hállda þ/
3 (so sem S. Jacob seiger/ i
er vief þaun soddan Freistin
dar

3 Þeirra Ogudlegu og hærðu.
lætur Gud þreistad verða / sem ekki vi-
ðlyða Guds Ordum og Amminngum /
lætur þá þalla í þorbert & dhnack
Tinne / eptir sínum riectperdugum /
lætur þá þá Laun eptir sínum Tilvæ-
ni / so sem Dæme Pharaonis / Jude /
ani og annara þvilátra Ogudlegra
off: Þessa Freisting þipalar Gud
ennum a ad leggja / og óðrum Rier-
ar grimdar Reide / eptir sínum Rí-
Dome:

Om Nollidins Freistingar.

Tent for og Freistare Pallast
er/vort Gollid & Blod / þad
Par off til ad ginnast iapnan
ad sie

við. Sæt soððan Freistingu: Sæðan
við Gud i þessare Bæn ad það er oss/
og þar liggur off Mægt a.

Um Heimans Freistingar.

Heimuren lætur off eðle blutlausu/
það kemur off til stundum ad preista Gu
ds/og misbræka hans Goodgirnd/Rien
læte og Langlundargied. Stundum preist
ar Heimuren vor med þui/ad þann siþur
Hneyrlaner og marguðsleg Tilepne til ad
syndga/med sijnum Hiegoma. Við vier
sjaum eða heyrum vond Lpterðame og
illa Breytne annara/og það ljdst ostrapp
ad/orepft/þar ær vppvekist adter til ad
giðra illa: Stundum preistist vier ær ver
um Vinum/stundum ær Övinum/Stund
um med Lærdome/stundum med Hærsne/
Stundum med illum Ræðum/stundum
med Gardindū/og Hootönum/það er ka i
öll þau Brögd vpp ad telia/sem Heimans
Synir hafa?

Freistingar ymislegra ær adskilianleg ra Muta.

Við höfum allstadar/æ a allar sið
ur Orðöl og Tilepne/ ad þalla i Freistne/
æ þinn æ öðrum adskilianlegu hlutum.
Ær vier ljtum a þar aptur/þa eru þær
N. 111. voss

60. at vmlidnar Synder/og mægh. For
 Dætrrodj. it/sem preiſta vor/þer vier hō-
 þum giðrt þad Gud þaſnar/en lated þad
 og iðrt ſem hañ þeþur þoded. Liſtum i ier
 þrañ þyter off/þa er þar Danden & Gus-
 ds Domur. Eþ vier ſkodum ſialpa off, &
 þvad med off er ſialþum/ þa er þar ein
 vond Samuſka: Eþ liſtum vier vpp i
 Himenñ/þa er þar ſu Heilaga Þrenning
 þuðria vier hōþum ſtygt og modgad/ Liſ-
 tum vier midur og oþan þyter off/ þa er
 þar Diðþullen og Heluðre/sem vier hōþu
 þorþient. Eþ vier liſtum til þegre Hand-
 ar/þa er þar Riſtedame/Magt og Mer-
 ord/gooder Dagar/Þeidur og Menadur
 og allt annad þuſlikt ſem off vill aneria
 og veida. Eþ liſtum vier til vinſtre Hand-
 ar/þa er þar, Hæſke og Vode/Opſoþner/
 Eynd/ Satækt/Þyterliſning/og allſkyg-
 Næyd og Motgangur. Eþ vier liſtum i
 Þriugū off/þa er þar Heimuren & Diðþull
 en/med óllum ſýnum Hreþtum/Smuð/
 Þielum/Slæggum/og yllum Eþterdæm-
 um. Auguſtinus ſeiger/ad Heimuren þa-
 þe tuo Þerþlocþa/ad ſtorma og ſirþda a
 Et iſu Riddara/añar þer med Blýðu Ord-
 um og ſmiadur Malum/añar med Ogn-
 of þþotan/ Mundus blanditur vt deci-
 piat,

þær erum þellst tilbui gber
sime. Vter lesun i þære Bop
aia Vitas Patrum, ad S. Machari
diferu Madur/ han sa eitt sin Diöpu
gaga pram via/ bladen med allkys
Bauda og Glöskur/ Sa heilage Ereni
re spurde han ad/ Guört þer þu vin Von
er han suerade/ Gustum fero Fratri bus,
þader/ Jeg gies Brödrum allra handa
ad sriacka/ lifke þeim ecke eitt/ þa gies
þeim snad/ epter þu sem þeirra Nat
avra er þa þellst hneigd til adskilianlegs
ra Synda/ 7 et. Sumra preistar hann
med Ríkdome/ til ad þorlyta þa annu
og Satæln/ sem han giörde vid þan Rq
ka man: Sumra preistar hn med Stold
og Agiend/ so sem han giörde vid Giesi
þienara helstri/ 4. Reg: 5. Cap. Sum
mra þreistar þan med Heilsu og Grausle
eir þalle i Holldlegt Arbugaleys
preistar hann med Lostasemd og
ngu/ sem hann giörde vid Isr el
Sumra preistar þan med Magt
Heims/ til Opdirþdar og
so sem hn preistade Davids
7 i more Gude/ 7 tal
mra preistar þan m; hat
Mandrops/ sem hn giör
de r io

2. En gänge i Name nra/ og sie
 Gangur a þerðum/ þa þorsomar Dio
 en sig ecke/ heildur þreistar hann og
 vid a allar sýður ad þella off i Syndena
 Med Krosse og Morgange leitar hann
 vid ad koma off til Møglunar og Øhol
 cumæde. I Sætætrene til ad luga v skela
 I Opsoknene til ad apneita Gude v hans
 Orde. Snøgt ad seigia/ eingen Madur
 Kan ad skynia/en sýður þra ad skyta And
 skorans Vielum og Slæggdum/ sem hann
 þegur ad leida og þella off i Freistner

A Dandás Standu & Túnia þor-
mar Dísþullen sig sigðst/ Selldur leitar þú
rið ad heyna sín/ og vrietta. Þad þónum
þífer sier hape ædur eðe so þallkomlega
tefest/ Þar þepur þú allar ærar vte a. 6. g.
de Vord / huðmen þan kúne ad tóna off
rið Epasendar og óruilunna: Hann vner
þa eðe ad setia þramm þyrer off þessar
Greistlingar/ huad eptet annad. Syrst þan
þans Mynd og ognarlega Lúking / þkór-
so grimlegur og hrædelegur þan sier/ og þú
stýtur sláum þurðnum & Mansins. Þar
ta/ Þad vill gang. þa vil / 6. þífer

La Grein / eða Gylfi

þú er þú Remedia og Ræd/huor.
 ier skulum leita/til id standa i mote
 slykum Freist am z yper
 vinna þær z

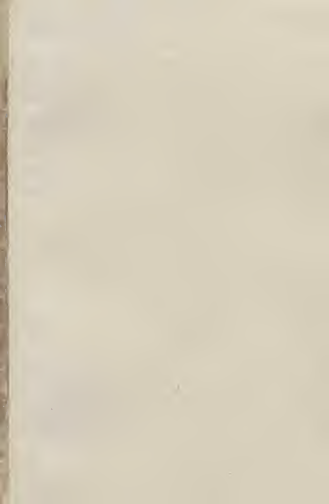
Þau eru sierdeilis og einum V.

1 Sýr si er TXDen / þun blytur að
 ra vndan / vera so sem hershöfðinge
 þrensi i S. / i more Diöplennu og
 Arasum. og Freistingum / eð ad vier
 vinnu þa Sigur og þalla ecke. Þuad so
 skripur Postulen i. Johā. 5. Cap. TXD
 en er sa Sigur / sem heimen yperuinnu
 Med Truñe byriar off ad storma og sigja
 þa a Diöpluñs Vielar og Slægðer / og
 taka þra þönnu hans Vopn og Verin /
 sem þan þepur i off sialpum / a þuor þan
 mest treystet: þuor eru þau. Þad er vort
 aiged hold og Blod / Vor Skilmungu
 Þaðomur / Vilie / vorar Gupaner / og aile
 þad holdde og Blode þylger / og þmi er
 med þg i. Hier blytur þu ad þyria þar
 þaga sialpum þier / og þerlast þyrst við
 þitt aiged hold / þvinga þad og laggia

ad Imperium / Der er ingen von
ni ypperuna Diabolus. Vberum
y brenn / Skening / þyns / Lyntent /
at hana verda TRÖnne blydna. Lærd
giert ad bestia þennan heim / og hvað þú
ber i Skilide / sem er allt illt / enn eðert
gott. Vendu þig við / ad standa i stríða
a mote Holldisins Vilja og Girndum / og
læra þar eðe ræða / og hysa sápnan um
þau Ord S. Páls sem þar standa / Ep
þær lízed eptir Holldenn / þa mun þú
er deya.

2 Miad og hið besta Ræd i mote all-
ra handa Freistingu / þa er Væn i All-
rik Guds / Ad þú þyrir Gude jater og miz
Eiðer og klager / þiðla og Mækt þína
Ovina / og lifka þín Vannætt og Veyk-
leika / sluktum Ovinum i mote ad standa /
i Stríðer um Hialp og Hiallod / So þapa
alla Daga giort Guds Heilager / þa mun
Gud sannlega Sæmheyrta þig og hialpa
þær. Þú seiger so Augustinus / Deus te
certantem spectat, deficientem subleuat,
vincentem coronat, það er. Gud lýtur a
þann sem stríðer / þú styrket þann sem van-
megnast / og coronat þann sem Sigur-
en vinnur.

Pridia

Da Jhualexis Bod

oier allan vora Allid: 2

da i mote D. Gauslins. Frey.

giöra nöðern. Sama Frid co

old han / helldur breyta vid 3

r/so sein S. Jeronymus seide

us est hostis, interfect, Aperi

og þu, þu þin Dvin/a midan han er li

tell/so han þae eke Valio og Mlage y

þier med sine Jlfk: Vort Luperne bu

i Heim-/er eðert a ad en Militia, Strit

Orð: og standande Maratta / seiger sa

sele J. S. Þ. r þy. hliotum vier ad tan

la vor. Þekld ogð lod / lata eke Holld

sins Gunder þapa sin Framgang/helldu

midur þryckia þar r kjaþa þar. En þa

heyrer margr til/sem er / Guds Otte/Gus

da Ords idugleg Afundun og Lesningur /

Þar heyrer til Sparnesme / good Afund

an i siert uðru Kalle og Embatte / Þar

heyrer til ad þlyia og þordast Orðr r

Tilær. Eyndara / Vardreit þin Skilun

gar ut/v. eke L. þu þin til ad þeyra

ill. / og ef helldur Argu þin til ad i

ra a þad sem þu mætt eke ginnast/seiz

sa Lærepader Gregorius. Hver van

Skönn sem eptur liemur / þeggr Me

gigun þa þallen og þangin vnder 6

Q.

er. Um Vlißem
um þyrer Troisberg/þ
ca 10 / Ad hæn hæpe lated
a fier og sijnum Lagsmóðir
3. de þraun þia þeim þapprown
uð Tyrne/so þær skyllou eðfe
og snúðia með sijnum sætleiks
Slíkt er þórp vier giórdum/ad
Auga og Eyru/og þapa vora Lidu
Linnu i taume/ so ad Dióþullen þar off
eðfe snúðed/eda þesse ille heimur.

5 Vier skulum og lýka einn gjeþa
gaum ad añaarra Eþurðgimam / þung
ga off vid þau/og vör vísselega / ad Sig
ren er off vís / eþ vier Ballmañega siri
um / Abraham var þreistadur/og Þyrd
arlega þreistadur: Jacob glýmde vid Lin
gelen/og þieð Sigur/ Joseph leid storar
Greistingar/og var þess stadþastare/Lýka
ritnen Moyses/David/ S. Petur og ad
er þleire/ Og en þad meira er/ Sialþur
lausnaren Jesus Christur var þreistadur
þa sem vier/ þo an Gyrdar / Heare. 5.
ap: Eþ vier vilum. Þera sananþans
eistingar vid vorar/ þa eru þær þia
is Greistingum ei annad enn Ludus &
bra Certaminis, seiger Ambrosius/
er/ Leikur og Þarnaspil. Aftur

er þan /
 ur /
 9 Da og /
 um /
 Sorðgle /
 efninga /
 Dum þa /
 rum /
 vns /
 preistadest /
 Lips Tíð /
 raudlega /
 Greiflingar /
 þyðre /
 verda /
 ör Sól og /
 þa liet /
 þad ad /
 ga og /
 ur þa /
 Pæle /
 þur /
 um vorn /

Attūde Sermon / eða Pre

Þm þa sieundu Bænena.

D ij.

Stor Mægt liggur off / so biddi
a Dæm/þyrer III: Mandsynia Saker.

Fyrst er það Illa og vonda / miðg
gæd og margþalle sem yper off hanga
i Seime þessum. Dúad þó so síe að
íer hóþum Syndana Gyrgieþning / r þó
íer ypervinnun marguíslegar Freistarar
a þeimur þó Freistareñ jagnan aprur / r
yner til / þa a einn veg / ep hóðum eðe
þí a añañ / og þessu líner eðe a yðan
r lipum i Solde þessu / So vier meig
med rietu seigia / med David / Malta
ella Peccatoris / það er / Margareu
gur hins Ogudlega (ja lýka vel hins
dhrædda) Enn huðr hann vonar a
tteñ / þann mun Mýskunseminu vna
gia / Psalm. 32.

Þar næst þa er vor eigan Deykleife
i styrkur miðg mykell / so vier hlortu
ta það r medganga seigande. Sem
lmenum stendur / Vor eigan Mættur
þañ / allur er hñ þaren / Vor Viðka /
mur / Sterkleifur / Vinapiólde / so
ellst þleita þ er / sem vier stoolur
þ þañ eðe að taka þra off ein v
ndvætt

hverf/eda minsta Quilla/ Lū Gud vo
Simneskur Fader hann gietur giört þat
ellt saman.

3 Þar næst biðit vör þessa Bæn þar
þyrer/ ær þu ad i þessum heime þan eð
ert illt ad koma yper oss/nema Gud leyp
þad og lope/ Þar þyrer þurpum vör ad
biðia þan/ ad þurt taka þad Illa/og lí
na þu. Spæmaduren Amos seiger/ Ste
nófund Illt/ nófnur Plaga eða Qlaka i
nófnunum stad/þa gíðer Gud þana. Þad
er/ Syndareinar Strapp og Kessing/þiem
ur ætíð eptir Guds Vilja. Hann alleina
gietur smed þu illa til goods.

Og þessa Bæn þerur Christur ríttis
lega sett vör i Vidurlsgenu/ Þuðad vör
þósum Þórn og Vandsyn/ seiger August
inus/ ad biðia Gud/eðfe alleinasta ad þre
sa oss þra Illu/sem vör eðfe þósum/em
erum þu þrædder þyrer þu/ Selldur & so/
ad hann þrelse oss/ & þurt taka þad Illa
i þuðrin vör eru þrædder/ Og þegar þa
þilt er i þurt með öllu/þa er eðfe neitt þ
rer þaskasamlegt / þad vör þurpum
þræddast.

Vm III. Spurningar eða Gra
vikum vör með Guds Hjalp/ ad þ
Simmetala.

O iij:

Quada Illt er þad/sem vier bidium
Gud ad þrelsa oss þra ?

II Quoria hellst þlagar eda þuingar
þetta Illt ?

VII Quornen þrelsar Gud oss þra þui
Jila ?

III Quornen eigum vier ad bidia þesa
sa Bæn ?

Fyrsta Grein / eda Spurning.

Þad Venda & Jlla/ sem vier bidium
Gud ad þrelsa oss þra i þessare Bæn/
þad er med þrennu mote.

I Fyrst er Þindskoren/ sm er sa allra
veste & argaste. En þo hañ väre i Vpps
þape ein good Guds Skiepna/ þa er hañ
þo veðna sinar Obledne orden so Illur
og þrekvijs/ og so stadþastur i þui þinu
Jlla/ ad hañ þanu alldrei/ og alldrei gie
ne hañ giört nöckud gott. Hañ meizum
rittelega kalla þanu allra vesta og
argasta/ Þriad med þui/ ad S. Þall ta
er um oss Alennena/ Ephe. 2. Cap: Ad
sieuu Reidemar Börn og Naturn/
þuörtu Christur er þo daen/ Myshu

þram

þræmar er þó þá leiðe Andskote illur og
 hrekkviss/buðr alldrei vill/og alldrei ann
 að þurur eða giörer enn það sem Illur.
 Þvíad þó hann lætast giöra nokkum til
 góða/sem opt hefur aður skied/þá giör
 er hann það sler til besta/enn hinum óð-
 rum sem þyrir verður/til Skada og For-
 diörpunar á Sölu og Lífkama. Hann er
 so til að jafna sem Vtlarðer Slottuger
 Doblarar/Deir rapa Leiknum í þyrstu/
 lætast ekkert kunnna/þangad til þeir med
 seinsta Siepletta og vörma him ann. 5/
 sem þeir spila við/Lins þer Diöpullar að
 við þá Saproðu og Linsöllu/þó þr has
 þá ekkert að þacka þínum/vin það þros-
 ed er. Þp þier kiemur til þugar að eða
 buðtt hann er illur/Þá huglad þu hans
 Tlapn/Það er ei vegna hans Dygdar/ad
 þñ kallast Malus, immundus Spiritus,
 það er/illur og ódrein Ande: Hann negn-
 est Diabolus, það er Roogberare/þá alla
 hlute til hins vesta þærer: Hann kallast
 Sarhan/það er Motstandare: Hann kall-
 ast greniande Leon/þá gamle höggorm-
 ur og Dreke. Þp að vör giöstum að þñs
 Giördum og Verkun/þá andsynur þan
 noglega það/ad hann er illur/þá/þá e-
 ra vestir argaste/sem öngum vill þ

Hañ giörer skada eðe alleinasta Möðun-
um / heildur öllum öðrum Skiepnunum síñ
hañ kañ og gietur. Hañ þorhindrar Guds
Dyrd og heidur hvar hañ kañ. Stættum
ad huðrn Vinnisburd Christur ber hönnu
Jobañ. 8. Cap. þar hann kallar hann
Mandrapara og Lygara / ad vpphæpe /
hvad Christur heyrde eðe giört / heyrde hñ
eðe vitad ad hañ er illur ad eilífu. Því
ad líka so sem það er omögulegt ad das
vör Madur kñne ad giöra Jöran og þa
Syrergieþning Syndana / so er það omö-
gulegt / ad Diöfullen kñne nöfurn rýma
ad læta ap þui illa, i huðru hañ er þyr-
er lafingu dandur / en er þo lifande.

2 Það añad sem Illt er / er Synden /
Sinn kallast Malum Culpe, það er / það
Illt sem offseka giörer / Þetta bid Illa
7 vonda / biðum vier i Bæn þessare Gud
ad taka þra of. Samarlega er Synden
Ill / vegna alls þess ills sem henne fylg-
er. Syrt þecknast hun Diöplenun / ap þe-
ñe hefur hañ alla sína Skiemtan / Gínd
og Glede: 2. Synden stýgger Gud og
modgar / Hun brytur hans Bódord / hun
askar hans Lögmaale / hun lætur Mañ-
salla þra Gude / hun afskapar og af-
tar i of Guds Mynd / eptir huðru
vier

vier vorum i önduerdu skapader. 3. S
 inden skadar þann Synduga/ & leider yfir
 þann Strapp & Ræsing/ öruinnan og Epa-
 send/ & cilypa fyrerdæmning/nema Ma-
 dur giöre Jðran i Tjma. 4. Synden
 giörer & iö öðrum Skada/og kiempr þes-
 im til ad breyta illa/ & þa Strapp & Ræp-
 sing lýka so sem adrer. 5. Synden er
 slæm og óskapleg i sialpre sier/ og vtrýs-
 eft Mynd og Lyking sialps Diöþulfsins i
 Salu Mansins/ So ad sa heidne Senes-
 ra talade riett/ þa hñ sagde/ þo ad vísse
 ad Guderner mundu allðrei strappa Synd-
 ena/ þa vil eg þo ecke drygia þana/ ap-
 þui ad hñ er slæm og suuirdelig i sialp-
 re sier.

Ap þessu meigum vier anduellðlega
 sia og skilla/ ad Synden er Ill/ hñótis-
 sat sem Mönnum þíker hun vera. Þar þy-
 rer biðium vier i þessare Bæn/ þorords-
 laust/ ad Gud vilie leysa og þrelsa oss þra
 Syndene/ Og ecke alleinasta þra Synden-
 ne/ heildur þra öllum þeim Slutum sem
 oss kúna ad locka og leida i Syndena/ sññ
 hölldenn þízia oprínes gooder & soster/
 Ja/ þo þeir sie gooder i sialpum sier/ sññ
 er Andæpe/ Strykt ur/ heilbrigðe/ Sññ
 þur/ Vinættu/ og allt añad sem oss

Þ vera Tílepne/ eða Orðsökt til nöðrar
Syndar. Já þessu öllu þíðinn vier Gud
að þrelsa oss/ þó þramt sem vier kunnun
er slíkt að verða þorhindradet/ vöpa vo
ra Sálubtálp / og þa Orðsökt eða Tílepne til
þ syndga.

3 Það þrídía sem er Illt/ það kallast
Malum pœnæ/ það er Syndastrapp Plæ
gur & Kepsingar / og öll Teyd & Eymd
sem a oss liggur Syndareinar vegna/ Já
þessu öllu þíðinn vier Gud að þrelsa oss.
Malitæ comes individuus est Miseria,
seiger Augustinus/ það er/ Synden & Eym
den þær þylgiast ætíð að.

Þu eru þessar Plægur/ Kepsingar og
Eymder oteliande/ sem a oss liggja/ og
myklu þleire en vorer Ljpsdagar/ Þó ma
allt það sem Illt er/ og Mannskiepnum
plægar og þýner vegna Syndana/ & þen
r Eymder jænepelast í þessum VII. ept
ylgiande Stetnum.

Þuad Eymden er/ það vískeyrer Au
gustinus líoflega þar þan seiger/ Eymda
en er þuótskyns þrygd og Sorg/ en þug
gunar/ þegar einn eða annar þýnast & plæg
ast margþallðlega/ ein þær eðle þuggun
dum.

Þs þessum Eymdum og Plægum/
er

er su þyrista og stærsta / ad verða skilin við
Gud / og verða þra hönum teken / Þuiad
huðsiu ma nöckur Eymd og Plaga vera
stærre enn su / ad verða skilin við hann senn
er Root og Vppspretta alls þins gooda /
þia huðrium vier ættum ad vera ellýples
ga / þeðde Synden ecke komed. Slikt er
vissulega stor Eymd og Plaga: Adar
Synder og Odýgðer skilis yður við yðarn
Gud / seiger Esaias / 59. Cap. Og Augusti
nus / Þad er ein hryggeleg Eymd / ad ve
ra vifkæpædur og teken þra Gude / an
huðro Maduren kann ecke ad vera:

2. Annur Eymd & Plaga Mansleps
nuðar er þad / ad verða eitt med Diöplem
um / Þuiad huðr hann er skilin við Gud /
sa blytur med Diöplenum ad vera. Þad
þiker þungt & ecke vel lýðanda / þiet i hei
me / ad dragast við en Strak / og þuða ecke
ad verða lang við hann / þuad myklu olyd
anlegra mun þad þa vera / ad dragast við
Diöplem / og þuða alldrei ad ellýpu verða
lang við hann?

3. Syndanna þiölde / Stærd og Þrygge
er & so stor Eymd / Vier þuðnum ecke anad
enn ad palla & syngda / þo erum vier þap
ader til þess / ad vera Guds Muste
þiona þónum i heilagleika og Ri

te: Ambrusius seiger/ Vad er ein stor Ey-
md/ begar ein Syndare verdur ype gies-
en i sinne Synd/ Kepsingarlaus.

4 Lífamlegar Plægur og Þússler/
Bæde hid innra og ytra/ beyra og vier til/
sem eru margvíslegar Jresfingar/ Sorts
er og Sveldomar/ hryggeleg dæme. Syns
da og Glæpa/ sem daglega skie i Heimen
vin/ & allskyns Eynder/ sem a Mánshiepn
numme liggia Syndaremmar vegna.

5 Ein vond Samniska er hin stærsta
Rúól Plaga og Þýna/ sem nöfuk Mad
ur kæn ad lyda vier i Heime/ i huðtre Þý-
nu marget ræða sier sialper Dána/ so sem
Judas:

6 Þa kienur Dæde og Aurnilnan/
sem er allra seinasta Illt/ sem Mánshiepn
numa plaga kæn i þessum Heime.

7 Seinast kienur eilýs Dóluan & Syr
erdæmning/ a more huðtre eðert Ræd er/
þen tekur a more Aurnegatunguæ/ & þads-
mar hana/ og giesur þene med sier eilýsa
Skórn & Sneypa/ eilýsa Þúfl & Þýnu/
i Salu og Lýpe/ og eilýsa Vist og Veru
þia Þiðslennum og öllum hans Selskap/
i yfi. Myrkri Derra er þad Illa & von-
a huðru vier Þiðnum Gud ad prels-
a/ i þessare Væn.

Auður

Auður Grein / eða Spurning.

Quæria heillst plagar og þárer
þetta hið Illa ?

Med þui að Diöpullen / Synden / og
flundleg Ræpsing Syndaremmar þíner og
plagar alla / þa þaga eller Men þórs að
Gídia þessa Væn / i öllum Stöðum þær
re og lægre:

1 Guds Chrístne hefur alla tíma þa
sem hana afakia / plaga og þína / sem er
Diöpullen / heñar Opsofnarar / Villumenn
og Glæpamenn / So að hun er alldref þrjú
þra Illu / so leinge sñ hun berst i þessum
heimi: Þar þyrir þegar hun þulla r alla
þórs / að Gídia Gud doglega um frelsan
að hæn villde snart koma til Domsins / r
giöra enda a öllu þui Illu sem hana plá
agar og þíner.

2 I Verallblegre Ráðisfiorn er r sior
Vode a þerdum / og mjúked illt. Þar vpp
vekur Diöpullen Oprid / Stríð og Strýs
íöld og Ofambycke / r Rþergang Omill
dra Vyklinga: I öðrum stad vppvekr hñ
þessilennu og adrar Landplagur / Þyrt
ríð / Hungur og Hallgre / Þar þyrir þ
þæde Vallds meñernir og se hær Væ

Gieffu þórs a að bíðia þessa Bæn. Og
 // með því að Hardinde/ Væðrættia/
 // Hungur og Hallgre/med öðrum þleir
 // um Verallðlegum Lyndum og Lands
 // plægum þara í vórt ær epter ær/ eins
 // 7 Syndernar/ þa er þórs að Men bíð
 // í þessa Bæn. En minnu þeir marger
 // sem betra sig og læra af Syndónum/
 // og alvarlega bíðia Gud/ að mykja 7
 // minka þessar Landplægur? Það er
 // Gude þvingast. Huórsu marger min
 // ast þan harða Vetur/og það Hungur
 // 7 Hallgre sem epter þan kom/í huórs
 // íu mörg þúsund Maña hafa af Hun
 // gre þalled þier í Lande/ þvad alldrei
 // þust skied hafa/ syðan þetta Land
 // ver þyrst bygr: En huór betrar sig?
 // Lingen/eda allþær. Sa sem adur
 // vat ogudlegur/þu er eins en: Þar þyr
 // er er Naudsyn/ad Men giðre Þdran/
 // þa være good Von/ að Drottin mun
 // de þurt taka þessar Landplægur/ eda
 // lina þeim epter síne mildre Myrkun.

3. Í Þroskapaþlaginu ma huór 7 einu
 þinna þeima þia sler / eðfe lífred af þvi
 Jlla og vonda/sem hann plægar. Gæð
 þa in þiemur/hann amunet til Þdran
 ar og Þþerboorar/med Næyd og Saa
 tæft

Ek með Hungri & Vesöld/med Sly
ne og Ogíæpi/med Siemíæer/ Sisk
// eyse/ Grasleyse/ og allskyns Öæran/
// til Sios og Lands/ og öðrum marze
// vöflegum Bagindum sem til palla í
// Bæskaparlagenu: Ap þessu er angla
// öfi/ad aller Men/Ríker og Satæter/
// í öllum Stríctum andlegum og ver
// allölegum/purza við þessa Bön ad
// bida.

Þridia Grein / eda Spurning.

Í huorn Mæta þræsar Gud öff
þra Illu?

Það skiedur með V. Hættum

Þegar hann er bía öff með sínum
Gæddomlega Mætte/Hialp og Hiasod/
þo þ amæd hæðit hann línar þui Illa
þen a öff liggur/ ellegar hann veiter og
þeipar öff Strýk þins helga Anda/ad lif
það þolenmodleza/So þuggade þau
þen þatæka Lazaruni í sinne Eynd / Í
þen Mæta þieð og S. þall foddan
þuar ap Gude/2: Cor. 12. Cap: Læit þar
þgia mína Þæd / þuiad minn Þræsar
þræsar í þeim Þeyka: Og siglægar
til þess/ad reyna þora Tru/ Þolen

mæðe og Stóðugleika. So lesu þu
vinn þín heilaga Erenna Antonium/
preiðadest og plágadest eitt sinn þu deleg
af Dióplenum/húð ed liet síu sig í mat
visslegum Myndum gríðilegra oarga Dy
ra/so sem villdu þau þann sundur ríða
slíða/ Antonius var stóðugur í sinne
og Bana afalle til Guds/so ad Diópn
en med seinstu þlode; burt/ Og hans An
gu opnuðust/og sá Jesum standanda þar
væðre/ og sagde til hans/ Goode Jesu/
hvar varstu so leinge: Jesus ansade hön
um/ Hier var eg/ & villde síu vppa/húð
nen þu þættir þig ad. Eins gíðer & Gud
opt og ofstallvan vid oss.

2 Stundun þrellar Gud sína þra Illu
í þann mæta/ ad þann þættir og þamla
þeim sem off vilja illt gíðra/ Gud for
hindrar þa í margan mæta/ Stundun
þorðlindar þann Övinnu/so þeir síu eðe
eda þeckta eðe þann sem þeir vilja me
Skadanum Illt gíðra/so sem skiede þ
Sýrlensku/ þeir ed villdu grípa Elífu
Spæmann/í Dotthan/4. Reg: 6. Co
Slíkt skiede og Övine þíns heilaga A
þanasei/ þinnara Julíani Þeissara/Þ
ing/þeir tóldu vid Athanasium en þ
in þann eðe: Stundun skípier þann

Syst i vorum Siðttu/ Það
þegar vier ap þog t Siðtta setum
vott. Trugadertraust a J. hri Christu
sinn allena eðn og vill/ eptir sijnn Sýg
þeite/ ad þrelsa oss frá öllu Illu/ Og þe
um með S. Cypriano/ Med þui ad Gu
er vo Verndare i helme þessum/ Þui vil
lur vier þa vera brædder?

Med Minnum eignum vier t so
ad þa þessa Bæn/ so ad vier Dagleg
Supplicerum til Guds/ og Siðium ad ha
giepe sinne Christne andlegan og sundleg
an Frid/ Ad hann vernde og vardueite
na þyter þenar Övnum og Opsoknd.
Villum öñum/ Öþride/ Ösamþycke/
Ölönum/ Örepsörtum/ t öðrum Plaga
og so eilífum Dauda/ Jtem/ ad þu
en seirna/ eptir sijnnum Villa/ giece o
re oss þullkomlega Endorlausu o
an frá öllu Illu/ og eilíft Líf.

3. Jöllu voru framþerde/ þa
vier ad lara þessa Bæn vera esse
lu/ eptir þuðre vier skalum lípa/
mæta/ ad þordast allt Illt/ eptir þ
Mlegne/ það er Syndana/ so ad S
nar Strapp og Keyfing mæte v
oss þurt reled. Enn Gud næve o

P u:

er. Syndarnar þörm., - 1.

Þú Kross og Morgange/í Sönnun.
Sinnþörmum þá skal þítt Þangiepa
Þú Orð og Tilefni/í þörmum þínum/
Þú skulum vier minnst það Sineca sag-
di Miser est qui nunquam fuit miser/
Miseros reputo qui nimia fælicitate
torpescunt: Það er/það er annur sem all-
rei þegur annur vered/Og þann helldu eg
þú man sem alla Daga þegur vered. Já-
till. Þar þyrir skulum vier alla rýma
þetta taka og lyða Kross og Morgang in-
þörmum þínum/þá Guds mildre hönd/og
þú þann óngunn óðrum en þörmum. So-
þýgir S. Augustinus/Þetta eina Sau-
þýgin þúnni Þörmum ad taka þá
þýgir en Gud leypde þörmum þad/En-
þýgir Gud. lofde Þörmum þad/þá
þýgir þann þad/þýgir ekki. Þar þýgir tal-
þýgir þeim Ördum: Drottinn gaf
þýgir tof þad/þýgir þú so/Drottinn
þad/og Drottinn þýgir tof þad.
þó skulum vier og seigia/í öllum vo-
þýgir Morgange/og öllu þú Illu sem ep-
þýgir þá Vilja yfir oss þýgir/þá mun-
þýgir þýgir þýgir þá Sigur/og verda leyp-
þýgir þýgir þá öllu Illu: Það gíge
þýgir þýgir þýgir. Þýgir/þýgir
ad

8. Sönnur S. 2. pp.
Lof og Seidur / þra Lög-
uppar / Amen:

Núnde Sermon / eða Predika
Um Nidurlag Drottenslegrar
Bannar.

Þúttad þitt er Ríked / Ma-
en / og Dyrden að Eilítu.

Alle hängad til hösum vler vísar
þær VII. Bannar i SÄDER VOR
örum Christus þegar rent off að G. die
vm alla naudsynlega hlute / til L.
Sölar. Þú þylger epter Nidurlag
þessari Bann / sem nu var ryp lesed. I
re Letinsku Biblíunne skanda þesse
eðle / em eru þó bæde i þeim hebreiska
Gríska Textanum / Og meina sumir
þesse Ord hafa eþ einu öörum G. hol-
dum Mose vered lögd til Bannareinar-
us og Gloria Patri til þ. almannar.
Þúttamen sem hler vm er þá itrad / þa-
um vler vltas að þær II. m. erkeleg-
eðer / hafa þesse Ord vered sett i

Þútt.

... eiga þesse Orð/ad vaa off
 ein dagleg þackargjörð til Guds/þ
 þad ad þan þesur þanþesur off/ r. la
 off eukast sama Kyllingsins Gaddom
 2. Tagns/ad þann sie Almættugur/ r
 e ad veita og gjea allt þad vier vms
 um. 2. þessare þurn/eyft med off
 ind og Afundan til ad þidia/. So ad
 vier villum eke þidia añars vegna/
 þydar þo Skyllan/ad vier þidiun
 lega Guds Þyrðar vegna/Vppa þad
 vier þuglega þamm og med þennum
 Guds Almætti/ þans Ríke r Þyrd:

Þar næst þamm vier ap þessum Orð
 um Þýrpung r Þugþressu/til ad þidia/
 þann ad vorar Þæner æu grundnall
 r þa þeim fædur/þvðs ad er þæde Rí
 Maktin/og Þyrðen. Skyllum vier
 þara off eða þressa a vora Þorþienan
 þvðs annad/ þa mundum vier eke
 eke Orð i þlívde ad tala til Guds/
 þallum ad þi þa so diarþlega/ Einn
 þad vor þugþan/ats þa þinnethar þa
 þvðrn vier. Afóllun/þan vantar alls
 Ríke/ r þægt og Vellde.

So er ad þia sem þesse Orð sie þame
 a þvðs Davids r Josaphas

Paralip. 30. Cap. Þegar Guð
talla David af þessum heime/þá gífa
er hann Guð þakker/ og meðkennir/ að hann
hafi af þónum allri hafi alla Lufu &
Velgeingne í síne Kongligr Ríkisstjórn/
og seiger so/ Loðadur síe Drottinn Ísrael
rorra Sedra End eilíflega. Þíer þer Vell
ded/og Magten og Dyrdin/ Sigurn og
þakfargjörðin/ Lúad allt það þá er a
himne og a Jörðu/ það er þítt/ Ríki
er þítt/ & þu ert upphafin yper alla Góð-
dingia. Þú ert Lyðgjafi/ þú ert Dyrdin/
Makt og Bráttur er í þíne Hende/ Vi
göfgnum þítt Dyrdarlega Nafn/ Það er
allt komið af þítt/ og af þíne eigen Góð-
de höfum víer giesed þítt það er þítt.
sama máta talar & eirnið Josaphat/
Paralip. 20: Cap: Þá þeir Moabitar
& Ammonitar villdu yperþalla og yper-
það/ Drottinn í þíne Hende er Bráttur
og Maktin/ og eingin er sa sem kann
standa þítt í mote/ & er.

Í þessu Nidurlage Bannast þu
þá í þítt Nafn edur III. Titlar/
þú. Ég víer þóssum Guð þóttum
þess. Góður/þú víer þóssum í þítt
rande þessu tilbeded/þú Nafn edur
ga til leggjast nokkrum a
þítt.

a Jrdn.

Vit þrosu þósum.

I Á þ hans Ríke.

II Á þ hans Makt.

III Á þ hans Dyrð.

III Á þ hans ofeiganlegre Eisljóð.

Vm það Fyrsta.

Vin Guðs Ríke var talað aður í
Sarté Bganne/ en hie í þessu Vídurla-
ge/ þa er þetta Mleiningen: Drottin Væn
heyrdu off Mýskunfánlega/ vm það sú-
ter þósum þeded þig/ Þuad þitt er
þá J.R.E.D/ Það er/ Þu alleina ert sa rí-
ste Kongur a Himnum og a Jórdunne/
þu skapad þezur alla hlut/ og an an-
gret hlutpar þeim vid Magt helldur.
þyrt þig ríkia Kongarner/ þóþdingiar-
og aller Valldómenn a Jórdunne. Þu
þu þessum heime eitt Vadar þ Mýsk-
ar Ríke/ þu Drottin þu þyrt þitt
þu/ þeillsg Sacramenta/ þ þelgan An-
þu/ þ þessu Ríke erum viter þíner Dion-
og Þezur/ og vitan þyrt vást/ ad
þau ad vernda off þ þrelsa þra öllum
þuam þúns Ríkis. Þu þezur eitt Á-
þugt Ríke/ þem teður yper Himen og
þu og þelgite. Þu þezur þolla Magt
og

og allt Vallb yper öllum hlutum / þar
 tígum vier ad bidda um Gjalp og Verm
 en nema þig ? Þu hugðinn eigum vier
 ad ofka alla þess sem off liggur a / nema
 ap þier ? Þu hefur og so tilreidt Þyrðar
 enar Rýke / þanda öllum Þegnum og Jns
 byggjórur þíno Hæðar Rýkio. Verallt
 leger Þongar / og aller Herrar & Kongar
 a Jórdum / þeir eru þíner Þienarar & Lie
 nemenn / og þafa Liene ap þier og Veit
 ingar / & þafa suared þier / & so leing
 þeir lata það og medkenna / þa þafa
 Lucfu / Ellegar kúna þeir eðfe vel og le
 ge ad rýkta: Það reynde þú mykle
 bogodonosor / Það þafa reynt. marg
 Komuerfker Reifarar / & þleire adrer
 eðfe þafa þeðr og medkient þig og
 Rýke. Þat valli ein Steirn / an þ
 tilrefta / ver Stallum / þan flær Bilat
 ra Rýkisfiornar um koll / sem er ap
 og Jarne / so það molast i sundur / o
 dur so sem Agner / hndrium Vindur
 þeyka / so þat verður eðfert tprea / Þ
 2. Capitula.

Med þessu skulum vier hugga
 glegg Diöþulsins Rýke / og hans Li
 þeitungum. Hann seiger ad öll þ
 Rýke þeyre fier til / Enn þann lye

Þu ert til Drottinn/ þu ert Kongurinn
þu ert þitt er Ríkið. Minstu á þitt Ro-
niglegt Embætti/ Vör viljum gjarna ver-
ra þítt blyðni/ so sem þú hefur og truer
Vundersatar. Vör höfum í Stjórnene snar-
red Lidi/ og lofað að vera þítt blyðni/
og truer/ og þu hefur lofað að hjálpa
venda oss. Þu hefur sundurmolað Högg-
ormsins höfuð/ og gíort Diöpulans Ver-
k að öngu/ þu ert vppfaren í Sæðer-
i og hefur fangelsed til þanga tekid
Gleðed oss Móðuminn Glæper: Vörð-
it og þrelsa þu oss þra öllu Illu:

Þú ert Mahtin.

Það er/ þu ert alleinasta Almátt-
i/ og þu kánst að gjöra allt það sem
þu átt. Það er ekki nog þó einn Kongur
vunder sier Lidi og Ríki/ Borgeir
hala/strýðs Solt í sterkan Lidi apla/
þlynt og so að þápa Valli og Ma-
þer þeim/ so að þeir blyde hjáum/
sem Sundrads höfðingen í Gudsþi-
þu þrosar þu/ að þar þú skiptir mót
að þara/ þa þare þu/ og öðrum að
/ þa þóme þu

Þú ert nú Drottinn ofseiganlega Stor-
Maht á þasamleg/ þeiger Syrach

43: Cap. Loped og prúsed han
sem þier kúned/ þú er þo óllu þó
er let Guds þaga mykla Makt/ & þar þy
rer kallast þr Potentes Virtute, þad er
fakt Kappar/ Enn þeir þaga eðfe þa
Makt af sialþum sler/ þelldur af Gude/
þuðrs Þod & Þigalning þeir giðra. Þon
gar og aðrer hóþdingiar eru oft miðg
mekruget/ en þeirra Makt er eðfe þar þia
Guds Makt. Þeir þaga sína Makt af
Gude/ so sem þr medticia i synum Þrie
þum og Giðrningum/ að þeir þage Þón
ðem og Rýke af Gude Mæd. Þan al
na er Inuictissimus oþperuðanlegur. Þ
Makt er oþfaganleg. Þimeneu er þús
te/ en Þorden er þans Þootkór/ þar
na veiter og gicþur óllum allt. Þi
is að taka/ Þier Þidiu Gud vin vor
legt Þrand/ Þuma og þikia að
Þuie og vel að gicþa þier Vppþellde
læt so til þera/ sem Gud þootar/ Þ
28. Cap. Ad Þimeneu og Lopred v
er þier verðe sem Þopar/ og Þorden
þier sem Þern/ Það er/ læt sem þa
me Þungur & Þallare/ læt Þerned
þfer Lónd og Rýke/ taka i þær
Þifer/ og allt þad Mæn skulu þ
til Þruinu/ þa þam Þongen se

sem Rorkalleñ / En Gud hann
Mekturur / ad giepa off þetta sin.
mest er vert / sem er Brand og Almuna
Dier vilum hier ecke tala parom Sunda
sna Syregieping / og allt ariad sem vler
purpum m; Solarenar vegna / Snor fali
ad giepa off þad allt nema Gud ali vler
Lingen / elgen:

En sieso þuepar Gu; Almastre / Pa
Sugled þu Skiepmannar budnen þar
er skapadar / budnen þar margþalldast
og þiolgast / verndast og varductast / og
norsu erlianlegar t adskilianlegar þar
u a Tundur t i Sionum. Gu; þu vler
Duds Maftar Gond / hans Kessinger og
gur sem þan þegar lated Roma / Sier
þlyonu og Ogudlegu. Gu; þu vler
þalldog Epterdame sem standa i
ge Rittunga. Gu; þu vler orlian
Guds dafendar Verk t Jardtettner:
n Holldens Upptisu / og ad Gud mus
kapa nyan Simen t nyla Jord: Þetta
marzt ariad þleira Langisfermoglega /
vler riettelega fatum og vidurkennum /
ABTEL þeyter alleina Gude vil.
Lardom: giepi off stora Soggu
frest i Kroffenum og Morz angens
þesse Mekturge Sader Pun: vel ad
giepa

Adskilianlegar Bölvaner sem hang
ayllou yper heim oblyðnu Israels Son-
um / Þar skípar þan öllu Foltinu / að an-
sa til huórrar Greinar / & seigia / Amen.
Nchem. 8. Cap. stöndur so / Þegar Es-
dras var komin heim frá Babilon / og
tók til að vitleggja þyrer Foltinu Guds
Lögmales Bók / og Lofaðe Gud / þa sner
aðe allt Folted þar til Amen. Af þýrta
Písle S. Páls til Corinth. 14. Cap:
ma merkia, að í þan títma hefur vered til
sids í hrístielegre Biskup / so sem þad er
en nu / að enda Bætur / Söng og Predik-
og alla Guds Þionssjugiord með þessu
Orde / Amen:

Þetta Ord AMEN hefur þrepallt
Gagn og þrepallda Nýtsame jne að hal-
da / þegar vter daglega bidium og aðölle-
um Gud a Himnum:

1 Fyrst lætum vter í liose með þessu
Orde Girnd og Ösk vora Bættu / sem er
að vter vilidum þeigensamlega verda Gagn-
þeyrder / og þa þad sem vter bidium. Til
Gnatis að taka / Þaupnadr sender Skrif
í Framanda land / þann vönnur þess
ga / að þad mune koma heim aftur
beinu og höllðnu / þan bidur vni Þ
en Vönnlag / en aðbidur Storma
O ið. Rir

Herða Þedráttu. Mæla eins höfum i
 rofeyt vora Bæn til Guds/ & villdu þess
 en að þu fignu aptror/ bladan med dyg-
 nista Vorn/ allra þanda Andæpa/ ap þu
 örnum vier meittu þa alla Sölu & Læfni
 til Lífis og Sölar.

2 Med þessu Orde AMFN/medtiann
um vier og eimen vora TXV/ad vier þá
þu þa Von/i þad Traust til Guds/vn
hans Gíasku og Almætte/ad þann mune
vissulega þæðeyra oss/ Vier oskum ecfe
ad eins þess sem vier villdum oss skyld
veitast/helldur seigum vier þad þær/ og
vinnu þullkomlega/þuad þramþoma skal
eottr Brenna/ þa vier seigium / Amen.

3 S. Hieronymus kallar þetta Orð
AMEN / Insigne / Samhyck / stadpasta
Lopn / og underskrift Drottnelegrar By
tar: Eins alýka / so sem vier ær Briske
Insigne eins Herra & Hóþdingia erum viss
er vppa hans Vilja / sterkestis er það er
med hans eigen Hende vnder skripad / O
g er einn Kongur lofar þier nöskru / & gi
nt þier sína Gónd þar vppa / þa errið
vppa hans Lopn / Þviad það er S
k. 2. Maña a mille / ad þapa Gandsði
d sem Mladur Lopar / hvar med
þur þra þit þit Giatta / so es 12

Minuren og Hiartad hallde eitt. So
AMEN i Fader vor/ Gudz stadpöst Ro
man/ & so sem handfól/ med vörðum hi
opar og þorplíktar sig til að bænheyrja/
so sáttarlega sem hann vill vera/ þad hann
er Palladur/ þad er/ Samnordur/ Tráðugur
og Almáttugur Gud.

En vppa þad/ að vör máttum þa
þess weite Undervísun & Huggun/ & Trú
atstýrktug af þessu Orde. AMEN / þa
skulu þær verða þramsettir/ að þessu síne
III. Spurningar.

I A húsríðin Grunduelle er þá Ord
AMEN/ byggt og grundvallad?

II. Hverf ad Gud seiger alla Trú
Ja & Amen/ þegar vier lesum & bida
tum/ Fader vor?

III. Hvern vier eigum & iestelega c
lesa og bidia þessa Bæn/ Fader vor?

Fyrsta Grein/ eða Spurning.

Þa sem byggja vill eitt stærkt hús/ eða
/ þann skal ætíð leggja goðdaga
í munn þess. So er o

Fundamenta, og þan Grunduöll/a þo-
funa þetta Amen er byggt og grunduallad.
Med þui ad allar Bæner eru stiftadar
byggdar vppa Guds AMEN/ það er/
vppa þans viffa r þullkomlega Bænheyr-
sla: En þesse Grunduöllur um þuðrn vi-
er tölum/ og a þuðrium vor Bænheyrsla
er byggd/ þan þess: fjerdeilis V. Svelur ed
ur fterðar Stoder/ þær ed allðrei þila eda
þregðast:

1 Fyrst er Guds Almætte/ Þuiad þan
alleina þan ad þialpa en eingen anar. En
er alleina i öllum Stodum malægur/ þan
heyrer vora Andnarpan/ þan fjer vora Ne-
yd/ Þar þyrer þan þan vel ad enda og vt
ta sitt Amen.

2 Þar næst er Guds Fyrerheit/a þam
ru vorar Bæner grundualladar/ og vid
þau samnu Fyrerheit eigum vier stadþa.
þega ad hallda oss med EXVITE/ þeg-
ur vier lesun Amen/ Þuiad þa sem oss þe
þar loþad ad Bænheyrta/ þann suþkur oss
teft/nle a talar dregur. Þan þepur sagt/
þegalla þu mig i þiffe Neyð/jeg vil þia-
þa þier/z þu þalle þrúfa mig/ Þsa

þridja mata þ+ vic
me þv þv

